

Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Σχολή Κοινωνικών και Ανθρωπιστικών Επιστημών

Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών
Θεατρικές Σπουδές (Υποκριτική-Σκηνοθεσία)

Μεταπτυχιακή Διατριβή

Καλλιτεχνικό Έργο και Σκηνοθετικές Προσεγγίσεις
του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων

Στέφανος Νταλάσης

ΤΟΜΟΣ Β' ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια
Αύρα Σιδηροπούλου

Μάϊος 2018

Περιεχόμενα

Παράρτημα Α	4
Οργανωτικά, διοικητικά στοιχεία και προφίλ του ΔΗ. ΘΕ. Τρικάλων.....	4
A.1 Συνοπτικό σχεδιάσμα της ίδρυσης και λειτουργίας του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων.	4
A.2 Προφίλ, τομείς δράσεις του ΔΗ.ΘΕ. Τρικάλων.	11
A.3 Η δομή και η λειτουργία του ΔΗ.ΘΕ. Τρικάλων.	12
A.4. Πολιτιστικοί χώροι	19
 Παράρτημα Β	 29
Παραστασιογραφία.....	29
B.1 Θεατρικές παραγωγές του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων, συγκεντρωτικός πίνακας.....	29
B.2 Θεατρικές παραγωγές του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων, αναλυτικά στοιχεία ανά παράσταση.	31
 Παράρτημα Γ	 207
Ταινία με αποσπάσματα από τις παραστάσεις	207
Γ.1 Σημειώσεις για την δημιουργία της ταινίας.....	207
Γ.2 Το αρχείο της ταινίας.....	208

Παράρτημα Α

Οργανωτικά, διοικητικά στοιχεία και προφίλ του ΔΗ. ΘΕ. Τρικάλων.

Α.1 Συνοπτικό σχέδιασμα της ίδρυσης και λειτουργίας του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων.¹

Η δημιουργία ενός αμιγούς επαγγελματικού θεατρικού σχήματος στην πόλη υπό την εποπτεία του Δήμου Τρικκαίων και του Πολιτιστικού Οργανισμού αποτελεί ένα νέο εγχείρημα για την εποχή εκείνη και ανοίγει μια καινούρια προοπτική στα καλλιτεχνικά δρώμενα της πόλης.

Τον Απρίλιο του 1997 συγκροτείται ο βασικός πυρήνας καλλιτεχνών: ο Στέφανος Νταλάσης (ηθοποιός), η Μαρία Μανθέλα (ηθοποιός, θεατρολόγος), ο Αθανάσιος Μπιλιάλης (ηθοποιός), προσπαθούν να «στήσουν» το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων.

Συντάσσουν και υποβάλλουν στον Δήμο Τρικκαίων και στον ΠΟΔΤ την «Πρόταση για τη δημιουργία Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων». Στην πρόταση περιγράφεται ο ρόλος, η φυσιογνωμία, τα σχέδια και οι προοπτικές της δημιουργίας επαγγελματικού Δημοτικού Θεάτρου:

Η πρόταση περιέχει το θεωρητικό σχέδιασμα για τη δημιουργία του Δημοτικού Θεάτρου, διοικητικά-καλλιτεχνικά θέματα, οικονομικά θέματα, χρονοδιαγράμματα και τέλος ενδεικτικό προϋπολογισμό της πρώτης θεατρικής παραγωγής.

Στην πρόταση οι ιδρυτές αναφέρουν χαρακτηριστικά:

¹ Η παρούσα ενότητα βασίζεται στην Διπλωματική Διατριβή: Νταλάσης Στέφανος, *Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων-Θεατρική Σκηνή Νέων Καλλιτεχνών: η πρώτη δεκαετία: 1997-2007*, ΕΑΠ, Πάτρα 2008.

«Ο ρόλος του Δημοτικού Θεάτρου είναι σύνθετος και πολυεπίπεδος γι' αυτό και καταφέρνει ν' αναδυθεί και να προσφέρει πέρα από τα στενά καλλιτεχνικά όρια μιας θεατρικής σκηνής.

Η καλλιτεχνική φυσιognωμία του Δημοτικού Θεάτρου μπορεί και πρέπει να δομηθεί με βασικό πυρήνα τη διαμόρφωση ικανής θεατρικής και ευρύτερα καλλιτεχνικής παιδείας και αισθητικής αγωγής για το τρικαλινό κοινό, με την παραγωγή θεατρικών παραστάσεων, που από την μια θα κεντρίσουν το ενδιαφέρον του κοινού, και από την άλλη θα συναγωνίζονται αξιοπρεπώς την ποιότητα και την πληρότητα ενός επαγγελματικού θεάτρου. [...]

Εξίσου απαραίτητη για τη διαμόρφωση της φυσιognωμίας του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων κρίνεται -και μόνο μέσα από αυτό το σκεπτικό μπορεί να καθιερωθεί στον ευρύτερο κοινωνικοπολιτικό χώρο- η συμμετοχή και αξιοποίηση του τοπικού καλλιτεχνικού και πνευματικού δυναμικού.

Μ' αυτούς τους όρους επιτυγχάνεται η δυναμική παρουσία του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων στην κατεύθυνση μιας μόνιμης και αμείωτου ενδιαφέροντος θεατρικής δραστηριότητας, με εναλλασσόμενο ρεπερτόριο χειμερινής και θερινής περιόδου, που θα προσφέρει μια επιπλέον μοναδικής αξίας ψυχαγωγία στο τρικαλινό κοινό, εφόσον απευθύνεται σε ανθρώπους κάθε ηλικίας, συμπεριλαμβανομένης και της νεολαίας που τόσο ευαίσθητη αποδεικνύεται στα ερεθίσματα των καιρών μας [...].»

Ο τότε δήμαρχος Κων/νος Παπαστεργίου στηρίζει και ενθαρρύνει την ιδέα. Στις 7 Μαΐου 1997 ο Δήμος Τρικαίων αποδέχεται με ομόφωνη απόφαση την πρόταση και δημιουργείται το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων. Ο δήμαρχος αναφέρει χαρακτηριστικά: «Ένα όνειρο πολλών χρόνων και πολλών Δημοτικών αρχών γίνεται πραγματικότητα. Η δημιουργία Τμήματος Θεάτρου στον Πολιτιστικό μας Οργανισμό! Τα προβλήματα ανέκαθεν (και οι αναστολές) υπήρξαν πολλά. Γιατί κύρια δεν υπήρχε ένα αυτόνομο κίνημα μέσα από τα σπλάχνα της πόλης μας. Το θέμα δεν ήταν να ξεκινήσει μια κάποια κίνηση σχετική με το θέατρο. Περισσότερο ήταν αν η όποια κίνηση- με τις παραπάνω προϋποθέσεις – θα ήταν βιώσιμη και αποδεκτή από την τοπική μας κοινωνία. Νομίζω ότι σε μεγάλο βαθμό 'ήγγικε η ώρα' να αρχίσει υλοποιούμενο ένα αξιόλογο πρόγραμμα θεατρικού γίνεσθαι στα Τρίκαλα. Η βούληση του ΠΟΔΤ βρέθηκε σε αρμονική σύζευξη με τη φλογερή επιθυμία και ζήλο μιας ομάδας νεαρών παιδιών, Τρικαλινών, να δημιουργήσουν την πρώτη και υπεύθυνη Δημοτική Θεατρική Σκηνή [...].

Περαιτέρω, οι συντελεστές αναφέρουν για το όραμα και τη λειτουργία του θεάτρου: Το όραμα του Δημοτικού Θεάτρου είναι ανθρωποκεντρικό στη σύλληψή του «[...] ένα εργαστήριο καλλιτεχνικής και αισθητικής αγωγής, ένας πυρήνας έκφρασης και δημιουργίας που να φέρει κοντά τους καλλιτέχνες με το κοινό τους κι όχι μόνο [...]» με έμφαση στη δημιουργία και την καλλιτεχνική παρουσία νέων ανθρώπων στο χώρο της τέχνης και στην πρακτική ενός πρωτοποριακού θεατρικού σχήματος, που αγωνίζεται να «ισορροπήσει και να συνυπάρξει σε περισσότερους από έναν ιδιότητες-ρόλους».

Στο επόμενο διάστημα, το Δημοτικό Θέατρο πραγματοποίησε θεατρικές παραγωγές, συνεπής στις αρχές του για διαρκή θεατρική παρουσία-επικοινωνία με το κοινό της πόλης της, όπως αναφέρει άλλωστε στο παρθενικό του ταξίδι: «[...] Μόλις τρεις μήνες ζωής κι είναι έτοιμο για το πρώτο του ταξίδι. Έχει συγκεντρώσει μέσα του όλη την δυναμική μιας καλοστημένης θεατρικής μηχανής. Ένα τόλμημα για μας τους συντελεστές της. [...] Σίγουρα μοιραζόμαστε τα μυστικά της Οδύσσειας: Εμείς όμως ως έντιμοι και έτοιμοι θαλασσοπόροι θα κινήσουμε όλους τους ούριους ανέμους καταμεσής του Τρικαλινού κάμπου, για να ταιριάσουμε τις σιωπές μας σ' ένα θέαμα που θα μας ψυχαγωγήσει και θα μας κάνει κοινωνούς μιας νέας πολιτισμικής πραγματικότητας. Βίρα τις άγκυρες...».

Παράλληλα διαμορφώνεται σταδιακά και το Προφίλ Δημοτικού Θεάτρου με τους εξής τομείς:

1. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

- Η παραγωγή των έργων γίνεται από το θεατρικό και ευρύτερα καλλιτεχνικό δυναμικό των νέων επαγγελματιών καλλιτεχνών της πόλης.

2. ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ

- Το Θεατρικό Εργαστήριο απευθύνεται κυρίως στους νέους (18-35 ετών) που θέλουν να προσεγγίσουν την θεατρική Τέχνη.

3. ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΘΕΑΤΡΟΥ

- Με τα τμήματα:
 - A. Θεατρικής Έκφρασης και Δημιουργίας (για μαθητές του Δημοτικού Σχολείου)
 - B. Θεατρικό Εργαστήριο (για μαθητές Γυμνασίου-Λυκείου)

4. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ.

- Εκπαιδευτικά σεμινάρια για καθηγητές και δασκάλους.
- Συνεργασία με μαθητικές θεατρικές ομάδες.

- Παραστάσεις του Δημοτικού Θεάτρου για σχολεία.

5. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

- Συνεργασία και συμπαραγωγές με θέατρα της περιφέρειάς μας ή και από άλλες περιοχές της Ελλάδας.

6. ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

- Εκδηλώσεις Λόγου και Τέχνης.
- Θεματικές εκδηλώσεις σε συνδιοργάνωση και συνεργασία με φορείς πολιτισμού.
- Πραγματοποίηση φεστιβάλ θεάτρου.

7. ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

- Συστηματική επαφή και συνεργασία με Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, φορείς, σωματεία και προσωπικότητες.

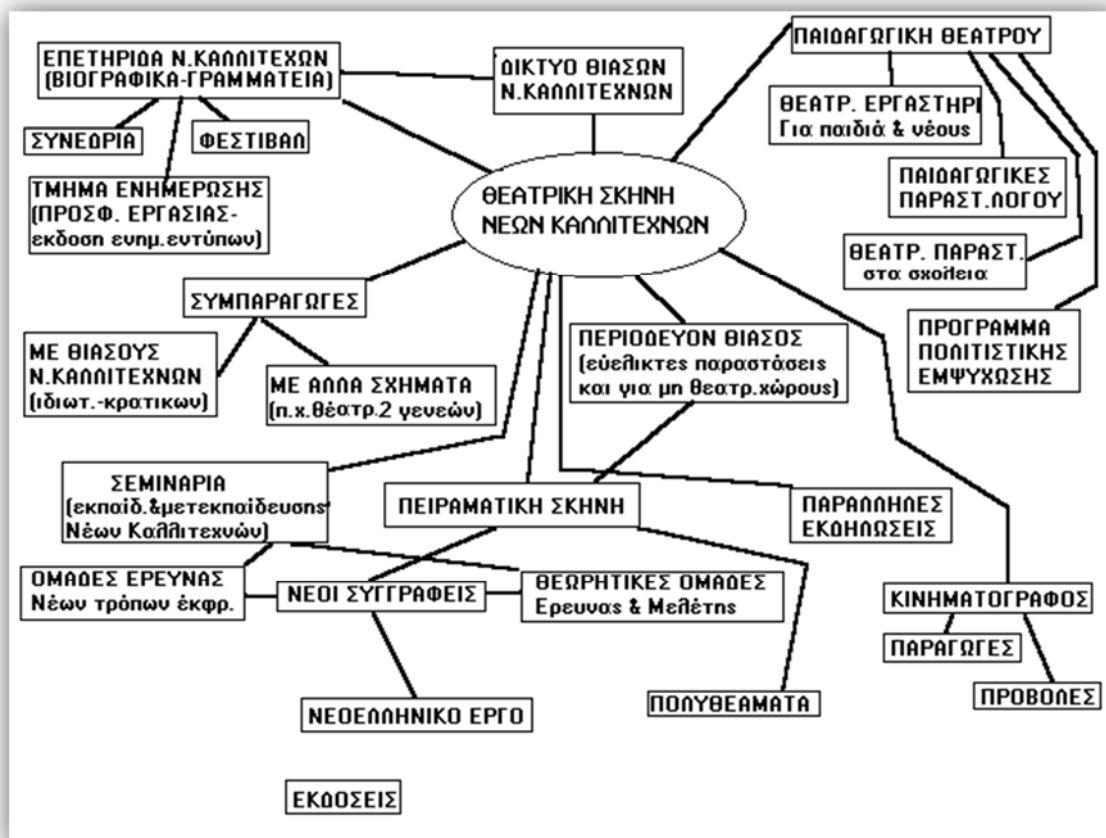
Μετά τις πρώτες παραγωγές του θεάτρου αναπτύσσεται και η ιδέα για την δημιουργία μιας πρότυπης θεατρικής σκηνης για τους Νέους Καλλιτέχνες. Συντάσσεται η σχετική πρόταση και ο φάκελος υποβάλλεται στο Υπουργείο Πολιτισμού, με το οποίο αρχίζουν μια σειρά επαφών και διεκδικήσεων.

Επόμενος σταθμός είναι η Αυτονόμηση του Δημοτικού Θεάτρου και η υπογραφή της Προγραμματικής Σύμβασης με το Υπουργείο Πολιτισμού που έγινε επί δημάρχου Γιώργου Σπαθή. Πιο συγκεκριμένα, με την αυτονόμηση του θεάτρου επιτυγχάνεται καλύτερα η επαγγελματική του προοπτική. Το Δημοτικό Θέατρο απαιτεί πληρότητα και ταχύτητα στην παραγωγή, στην προώθηση και αξιοποίηση του καλλιτεχνικού του έργου.

Παράλληλα, στις αρχές του 2002 με πρωτοβουλία του καλλιτεχνικού δ/ντη Σ. Νταλάση αρχίζουν πάλι, πιο συντονισμένα αυτή τη φορά, οι προσπάθειες για την ένταξη του Δημοτικού Θεάτρου στο Θεατρικό Δίκτυο της Επικράτειας Πολιτισμού.

Συντάσσεται και υποβάλλεται ολοκληρωμένος φάκελος με βασική την πρόταση για τη δημιουργία «Πρότυπης Θεατρικής Σκηνης Νέων Καλλιτεχνών». Ο τότε υπουργός Πολιτισμού Ε. Βενιζέλος απαντά θετικά στην πρόταση και τελικά η όλη προσπάθεια καρποφορεί. Το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων εντάσσεται στο Θεατρικό Δίκτυο της Επικράτειας Πολιτισμού ως Θεατρική Σκηνή Νέων Καλλιτεχνών και υπογράφεται στις 29-9-2002 η σχετική προγραμματική σύμβαση πενταετούς μεταξύ Υπ. Πολιτισμού -Δήμου Τρικαίων -Δ.Ε.Κ.Α. Τρικάλων και Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων.

Σύμφωνα με το σκεπτικό της πρότασης: Η βασική δομή του θεάτρου αναζητήθηκε και φιλοδοξούσε να προτείνει έναν θίασο νέων καλλιτεχνών και επιστημόνων που «η πράξη τους στην Τέχνη να έχει τη δομή της έρευνας, όχι γενικά και αφηρημένα, αλλά στη σύνθεση εκείνων των θεωρητικών προσεγγίσεων και κατακτημένης σκηνικής τεχνικής η οποία είναι ικανή να αρθρώσει μια, αν όχι πρωτότυπη, τουλάχιστο υγιή καλλιτεχνική και πρωτίστως θεατρική παρουσία».

Συνοπτικό πλάνο της Θεατρικής Σκηνής Νέων Καλλιτεχνών

Περαιτέρω, στις αρχές του 2002 δειλά-δειλά γίνεται προσπάθεια για δραστηριοποίηση στον ιστορικό χώρο του Μύλου Ματσόπουλου. Προτεραιότητα του Δημοτικού Θεάτρου την εποχή αυτή είναι η δημιουργία των κατάλληλων υποδομών και χώρων για τους τομείς δράσης του και τη λειτουργία του στο συγκρότημα του Μύλου Ματσόπουλου.

Πιο συγκεκριμένα, σ' έναν ιστορικό χώρο γεμάτο μνήμες και εικόνες, που η αισθητική του εμπνέει την καλλιτεχνική δημιουργία, δημιουργείται μία θεατρική

εστία για τους μαθητές, τους νέους και τους ανθρώπους της πόλης, η αίθουσα «Σοφίτα» για να λειτουργεί ως:

- Μικρή θεατρική σκηνή
- Θεατρικό Εργαστήρι για τους νέους
- Παιδαγωγικό Εργαστήρι Θεάτρου για τους μαθητές
- Χώρος πραγματοποίησης εκπαιδευτικών σεμιναρίων θεάτρου
- Χώρος παρουσίασης παράλληλων εκδηλώσεων λόγου και τέχνης

Παράλληλα εξοπλίζεται ο «ξενώνας καλλιτεχνών» για τη φιλοξενία των συντελεστών του Δημοτικού Θεάτρου.

Η πρώτη επαγγελματική παραγωγή στον χώρο γίνεται το καλοκαίρι του 2002 με το έργο *Ο Κύκλος με την Κιμωλία* του Μπρεχτ, στον αύλειο χώρο του Μύλου, με φυσικό σκηνικό το ίδιο το ιστορικό μνημείο.

Επόμενος σταθμός στην πορεία του Θεάτρου η δραστηριοποίηση του Δημοτικού Θεάτρου στο συγκρότημα του Μύλου Ματσόπουλου. Το 2003, η τότε δημοτική αρχή με δήμαρχο τον Μιχάλη Ταμήλο, με αντιδήμαρχο και αντιπρόεδρο της Δ.Ε.Κ.Α. Τρικάλων τον Δημήτρη Παπαστεργίου και τον πρόεδρο του Θεάτρου τον Δημήτρη Γκολοβράντζα -ο όποιος είναι το μακροβιότερο μέλος της διοίκησης, 15 χρόνια ως μέλος εκ των οποίων 8 χρόνια ως πρόεδρος- την περίοδο αυτή λοιπόν αποφασίζεται η δραστηριοποίηση και οργάνωση του Μύλου Ματσόπουλου, ως Πολυχώρου Τέχνης και Πολιτισμού με επίκεντρο το Δημοτικό Θέατρο και το Δημοτικό Κινηματογράφο.

Ειδικότερα αποφασίζεται η δημιουργία ενός ενιαίου χώρου καλλιτεχνικής δημιουργίας, ενός πολυχώρου τέχνης και πολιτισμού, όπου θα συνυπάρχουν αρμονικά όλες οι τέχνες και θα λειτουργεί ως σημείο συνάντησης, διαλόγου και επικοινωνίας καλλιτεχνών και πολιτών.

Πιο συγκεκριμένα:

- Δημιουργείται το καλοκαίρι του 2003 και λειτουργεί ο νέος θερινός Δημοτικός Κινηματογράφος,
- Κατασκευάζεται, αρχές του 2004, η νέα σύγχρονη αίθουσα προβολών του χειμερινού Δημοτικού Κινηματογράφου,
- Δημιουργείται το σινέ-καφέ με παράλληλη λειτουργία του ως μικρός εκθεσιακός χώρος.
- Εξοπλίζεται ο ξενώνας καλλιτεχνών.

- Το Δημοτικό Θέατρο αποκτά τα δικά του γραφεία στον ίδιο χώρο και παράλληλα οργανώνεται αυτόνομα η γραμματεία του θεάτρου.
- Δημιουργείται θερινό θέατρο στο πίσω μέρος του Μύλου.

Έτσι το Δημοτικό Θέατρο με το Δημοτικό Κινηματογράφο και την παράλληλη λειτουργία των άλλων πολιτιστικών τμημάτων, του Εργαστηρίου Τέχνης και του Κέντρου Έκφρασης και Καλλιτεχνικής Δημιουργίας, δημιουργούν μια πολιτισμική σύνθεση, στην οποία συνυπάρχουν αρμονικά όλες οι μορφές τέχνης σ' ένα ιδιαίτερο και μοναδικό χώρο. Μ' αυτό τον τρόπο ο Μύλος Ματσόπουλου, ως Πολυχώρος Τέχνης και Πολιτισμού, κυρίως των νέων δημιουργών της πόλης των Τρικάλων και της ευρύτερης περιοχής, αρχίζει σιγά-σιγά να αποτελεί σημείο συνάντησης και αναφοράς για τους ανθρώπους της πόλης.

Η περίοδος αυτή χαρακτηρίζεται από διοικητική και οργανωτική σταθερότητα και ανάπτυξη. Η αξιολογη υποδομή και η μικρή (έστω) χρηματοδότηση συντέλεσαν ώστε να υλοποιηθεί ένα καλλιτεχνικό πρόγραμμα με πολλαπλές ακτίνες δράσης και να εδραιωθούν νέοι πολιτισμικοί θεσμοί: παραγωγές, εκπαιδευτικά προγράμματα, θεατρικά εργαστήρια για παιδιά, νέους και ενήλικες, σεμινάρια για εκπαιδευτικούς, βραδιές λόγου και ποίησης, πανελλήνιο φεστιβάλ σχολών χορού, φεστιβάλ κωμωδίας, μετακλήσεις αξιολογών θεατρικών οργανισμών, εικαστικές εκθέσεις.

Στο επόμενο διάστημα και μέχρι σήμερα το Δημοτικό θέατρο -παρά τα κατά καιρούς προβλήματα- συνεχίζει την πολυσχιδή δραστηριότητά του και το καλλιτεχνικό του έργο, με ιδιαίτερες, ενδιαφέρουσες και όμορφες παραστάσεις.

Τέλος, να σημειώσουμε τα εξής που αφορούν στη δημιουργία υποδομών: Ο εξοπλισμός των μηχανημάτων του κινηματογράφου που πραγματοποιήθηκε επί δημάρχου Χρήστου Λάππα και πρόεδρου Τ. Κατσιάνη. Ακόμη, η δημιουργία χώρων και υποδομών συνεχίστηκαν επί Δημάρχου Δημ. Παπαστεργίου, με την ανακαίνιση των καλλιτεχνικών εργαστηρίων θεάτρου και ζωγραφικής, που έγιναν επί προεδρίας της Ντίνας Δήμα, καθώς και της δημιουργίας της θεατρικής σκηνής «Θέατρο Μηχανουργείο» που έγινε επί προεδρίας Χρυσόστομου Κυρίτση και αποτελεί τον βασικό χώρο δράσης του Δημοτικού Θεάτρου και των παραστάσεών του.

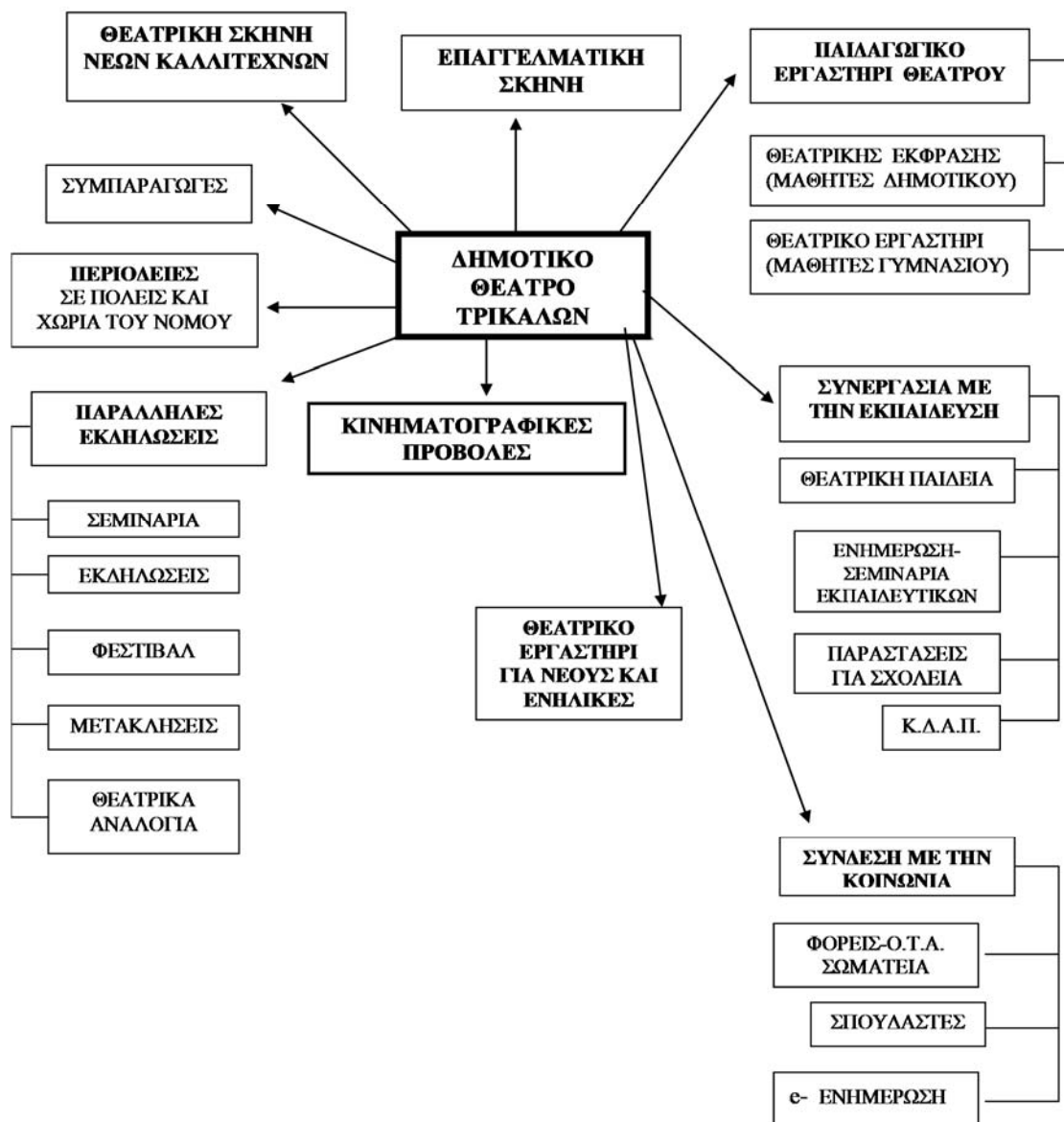
A.2 Προφίλ, τομείς δράσεις του ΔΗ.Θ.Ε. Τρικάλων.²

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Θεατρική Σκηνή Νέων Καλλιτεχνών

ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ – ΤΟΜΕΙΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

² Πηγή: Αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

A.3 Η δομή και η λειτουργία του ΔΗ.ΘΕ. Τρικάλων.³

ΔΗΜΟΣ ΤΡΙΚΚΑΙΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων δημιουργήθηκε από νέους ανθρώπους της πόλης των Τρικάλων. Οι φιλοδοξίες των μελών του είναι καρπός της πολύχρονης και πολύτροπης ενασχόλησής τους με το χώρο του θεάτρου και τη λειτουργική του οργάνωση. Όλα αυτά τα είκοσι χρόνια που πέρασαν έγινε προσπάθεια να δημιουργηθεί και να διατηρηθεί ένα Δημοτικό Θέατρο, μια παραγωγική μονάδα τέχνης και πολιτισμού για την πόλη, που το έχει ανάγκη. Άλλωστε, το Δημοτικό Θέατρο αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα για την πολιτιστική ανέλιξη της πόλης.

Στην μέχρι τώρα πορεία του πραγματοποιήθηκε ένας αγώνας σε οργανωτικό επίπεδο, μια καλλιτεχνική δραστηριότητα πρωτόγνωρη για την πόλη, με συνεργάτες το σύνολο του καλλιτεχνικού δυναμικού, με άρτιες παραστάσεις που πραγματοποιήθηκαν με το μικρότερο κόστος για θεατρική παραγωγή, και συνάντησαν την επιτυχία και την αποδοχή από τους πολίτες.

Ειδικότερα:

- Το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων λειτουργεί με επιτυχία είκοσι συνεχόμενα χρόνια, παρά τις αντιξοότητες και τα προβλήματα, οικονομικά και μη, που κατά καιρούς αντιμετωπίζει.
- Είναι ίσως το μοναδικό επαγγελματικό Δημοτικό Θέατρο (εκτός από τα ΔΗΠΕΘΕ) που λειτουργεί στην περιφέρεια.
- Αποτελεί ένα πολυπρόσωπο παραγωγικό καλλιτεχνικό σχήμα της πόλης των Τρικάλων.

³ Πηγή: Αρχείο Δημοτικού Θεάτρου και Νταλάσης Στέφανος, *Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων-Θεατρική Σκηνή Νέων Καλλιτεχνών: η πρώτη δεκαετία: 1997-2007*, ΕΑΠ, Πάτρα 2008.

- Λειτουργεί στην περιφέρεια συγκροτώντας ένα σημαντικό άξονα αποκέντρωσης κι ένα σταθερό πυρήνα επικοινωνίας με το κοινό.
- Πραγματοποιεί περιοδείες σε πόλεις και χωριά με θεατρικές παραστάσεις που μπορούν να ταξιδεύουν και εκτός της σκηνής ενός εξοπλισμένου θεάτρου ακόμη και σε μη θεατρικούς χώρους.
- Αποτελεί πρότυπο Θιάσου Νέων Καλλιτεχνών, μοναδικό σε επίπεδο περιφέρειας, με επίκεντρο τους νέους δημιουργούς.
- Η συγχώνευση των καλλιτεχνικών και διοικητικών αρμοδιοτήτων έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση του κόστους παραγωγής και την κατευθείαν προώθηση του καλλιτεχνικού έργου από τους ίδιους τους δημιουργούς.
- Το Δ.Θ.Τ. λειτουργεί με τον ελάχιστο, προϋπολογισμό που απαιτείται για τη λειτουργία ενός επαγγελματικού καλλιτεχνικού οργανισμού.
- Οι παραγωγές του έχουν το χαμηλότερο κοστολόγιο μιας επαγγελματικής παραγωγής.
- Η όλη δραστηριότητα του, παρόλο το ελάχιστο κόστος παραγωγής, χαρακτηρίζεται από ποιοτικά κριτήρια: αισθητική και καλλιτεχνική πληρότητα των παραγωγών του, δημιουργία προϋποθέσεων για συμμετοχή του κοινού στην θεατρική πράξη.
- Η καλλιτεχνική του φυσιογνωμία πληρεί τους όρους μιας βεβαιωμένης αισθητικής άποψης και μιας πρωτότυπης και πρωτίστως υγιούς καλλιτεχνικής πρακτικής στο χώρο του θεάτρου.
- Το Δημοτικό Θέατρο είναι ένας παραγωγικός, καλλιτεχνικός και εκπαιδευτικός οργανισμός μ' ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων. Εκτός από τις παραγωγές αναπτύσσει και παράλληλες δράσεις: θεατρικά εργαστήρια για παιδιά και νέους, εκπαιδευτικά προγράμματα, θεατρικά - ποιητικά αναλόγια, θεματικά φεστιβάλ, συνεργασίες με θεατρικά σχήματα.
- Αποτελεί μια ζωντανή εστία επαφής και δημιουργίας με την εκπαιδευτική κοινότητα (μαθητές- εκπαιδευτικούς),
 - ◊ με παραστάσεις για τους μαθητές
 - ◊ με τη συμμετοχή των νέων στην καλλιτεχνική δημιουργία στα καλλιτεχνικά εργαστήρια θεάτρου
 - ◊ με την ένταξη των νέων στην καθαυτή καλλιτεχνική παραγωγή με τη συμμετοχή τους στις παραστάσεις του θιάσου.

- Είναι το μοναδικό δημοτικό θεατρικό σχήμα της περιφέρειας (εκτός των ΔΗΠΕΘΕ) που είχε ενταχθεί στο Θεατρικό Δίκτυο της Επικράτειας Πολιτισμού, με τη δημιουργία πρότυπης Επαγγελματικής Θεατρικής Σκηής Νέων Καλλιτεχνών.

ΤΟΜΕΙΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

1. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΚΗΗ:

- Λειτουργία Επαγγελματικής Σκηής. Οι συντελεστές είναι επαγγελματίες καλλιτέχνες και μέλη των οικείων επαγγελματικών και καλλιτεχνικών σωματείων.
- Λειτουργία Θεατρικής Σκηής Νέων Καλλιτεχνών. Οι συντελεστές είναι νέοι καλλιτέχνες.
- Ενθάρρυνση και ανάδειξη του δυναμικού των νέων επαγγελματιών καλλιτεχνών της περιοχής και η καταπολέμηση της ανεργίας που αναγκάζει τους νέους να εγκαταλείπουν την πόλη τους.
- Συγκρότηση και η ενθάρρυνση νέων πυρήνων και εργαστηρίων γενικά, που θα προτείνουν πιο ευέλικτες σχέσεις παραγωγής και διανομής του καλλιτεχνικού τους έργου.
- Συνεργασία και η πραγματοποίηση συμπαραγωγών με θεατρικούς οργανισμούς νέων καλλιτεχνών της χώρας μας, κυρίως με σχήματα της περιφέρειας.
- Συναντήσεις Νέων Καλλιτεχνών που θα οργανώνονται με στόχο οι νέοι καλλιτέχνες να έχουν ένα σημείο αναφοράς για να εκθέτουν τη δουλειά τους, να συζητούν και ν' ανταλλάσσουν σκέψεις όσο αφορά την ανανέωση της καλλιτεχνικής τους φυσιογνωμίας.
- Προγραμματισμός των έργων σε ετήσια βάση, με στόχο δύο παραγωγές το χρόνο: η πρώτη την χειμερινή περίοδο και η δεύτερη την θερινή περίοδο.
- Η χειμερινή παραγωγή είναι προσανατολισμένη σε έργα που μπορεί να παρακολουθήσει και η μαθητική κοινότητα.
- Η παραγωγή των έργων γίνεται από το θεατρικό και ευρύτερα καλλιτεχνικό δυναμικό της πόλης, αλλά υπάρχουν και συνεργασίες εκτός αυτής, ανάλογα με τις ανάγκες που προκύπτουν κάθε φορά.

- Η επιλογή των έργων γίνεται με βάση το έμπυχο υλικό του Δημοτικού Θεάτρου, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ανάγκες της τοπικής κοινωνίας, με παραστάσεις με ήθος, με σεβασμό στην προσωπικότητα του θεατή, για να μπορέσει το θέατρο να γίνει υπόθεση όλων και να ανοίξει τις πύλες του σε όσο το δυνατόν περισσότερους θεατές.

Οι Παραστάσεις πραγματοποιούνται, κυρίως, στο χώρο του Μύλου Ματσόπουλου. Σημειώνουν χαρακτηριστικά οι συντελεστές: «Η σκηνική δράση σκηνογραφείται από το Μύλο αυστηρά με τα δικά του χρώματα, ήχους και μυρωδιές και σκηνοθετείται με το κοινό της συμμετοχο, και συνεργό στις ανατρεπτικές χορογραφίες του γέλιου». [...] «Μια προκλητική σκηνική αναμέτρηση ανάμεσα σε ένα χώρο με βαθιές ιστορικές μνήμες, το Μύλο Ματσόπουλου και τις μινιμαλιστικές σεκας των δονήσεων που προκαλεί το ά-χρονο και συνειδητά υπερρεαλιστικό αντάμωμα της μιας πράξης με την άλλη...» (από το σημείωμα του Σκηνοθέτη).

2. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

1. ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΘΕΑΤΡΟΥ

A) Το Παιδαγωγικό Εργαστήρι Θεάτρου αφορά όλους τους μαθητές, αφού στόχος του «είναι η δημιουργική ευαισθητοποίηση των παιδιών στο χώρο των τεχνών και του θεάτρου, η ανάπτυξη της κοινωνικότητας και υπευθυνότητας στα πλαίσια της ομάδας και η απελευθέρωση της ψυχοκινητικής τους ενέργειας μ' όλες τις μορφές έκφρασης που η σύγχρονη παιδαγωγική προτείνει για τη συγκρότηση της προσωπικότητάς τους».

- Λειτουργεί το τμήμα: **Θεατρικής Έκφρασης και Δημιουργίας** (με επιμέρους τμήματα για μαθητές του Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου)

B) Το Θεατρικό Εργαστήρι για τους Νέους (18-35 ετών), απευθύνεται σε νέους που θέλουν να γνωρίσουν την τέχνη του θεάτρου, να εκφραστούν μέσα απ' αυτή και να επικοινωνήσουν μέσα από την δυναμική της ομάδας.

Οι διδακτικές ενότητες των εργαστηρίων:

- Κίνηση και Έκφραση (αυτοσχεδιασμοί, παντομίμα, σκηνική έκφραση)
- Λόγος και Έκφραση (δραματοποίηση)
- Θεατρική αγωγή (υποκριτική, θεατρική δράση)

Ο αριθμός των Μελών των Εργαστηρίων είναι περίπου 200 ανά έτος.

2. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Στο Εργαστήρι πραγματοποιούνται μαθήματα εικαστικών τεχνών και ζωγραφικής για μαθητές δημοτικού, γυμνασίου-λυκείου και για νέους.

Το Εργαστήρι στοχεύει στην ανάπτυξη της εικαστικής σκέψης, αντίληψης και δεξιοτήτων, με δημιουργικό τρόπο, ενισχύοντας την φαντασία των παιδιών και των νέων, με στόχο να συμβάλει στην δημιουργική απασχόληση και στην ανάπτυξη της εικαστικής παιδείας και τέχνης.

Ο αριθμός των Μελών των Εργαστηρίων είναι περίπου 100 ανά έτος.

3. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ.

Το Δημοτικό Θέατρο έχει στενή σχέση με την εκπαιδευτική κοινότητα, γιατί θεωρεί ότι το καλό θέατρο είναι απαραίτητο εφόδιο για να χτίσουν οι μαθητές το δικό τους πολιτισμικό πρόσωπο και να αποκτήσουν ένα υγιές καλλιτεχνικό αισθητήριο. Ειδικότερα πραγματοποιεί:

- Παραστάσεις του Δημοτικού Θεάτρου για σχολεία.
- Συνεργασία με μαθητικές θεατρικές ομάδες στο ανέβασμα παραστάσεων και συγγραφή κειμένων από τους μαθητές.
- Συνεργασία με τους σχολικούς συμβούλους και ενημερωτικές ημερίδες για τους εκπαιδευτικούς.
- Εκπαιδευτικά προγράμματα για εκπαιδευτικούς «Θέατρο στην Εκπαίδευση», στα οποία συμμετείχαν μεγάλος αριθμός εκπαιδευτικούς.
- Συνεργασία με τα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών

4. ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΒΡΑΔΙΕΣ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΗΣ

Πραγματοποιήθηκαν τα εξής αφιερώματα: Μανόλης Αναγνωστάκης, Κ. Π. Καβάφης, Κική Δημουλά, Γιώργος Σεφέρης, Οδυσσέας Ελύτης, Εκδήλωση για την μανά, Αφιέρωμα στο Δημοτικό Τραγούδι, Αφιέρωμα στους σύγχρονους έλληνες λογοτέχνες. Αφιέρωμα σε τρικαλινούς λογοτέχνες, κ.ά.

Οι συντελεστές αναφέρουν χαρακτηριστικά: «Σ' αυτόν το χώρο (του Μύλου Ματσόπουλου) της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, σε ένα καταπληκτικό σκηνικό σμιλευμένο με την «αγιότητα» των ανθρώπων και της ιστορίας μας, γεμάτο εικόνες και μνήμες, πραγματοποιούνται οι βραδιές Λόγου και Ποίησης με πρωτοπόρους τους φορείς και τους ανθρώπους της πόλης μας. Βραδιές Ποίησης και Λόγου ως μια

έκφραση ελευθερίας και δημιουργίας και ως μικρό αντίδωρο στην παραγμένη εικόνα της εποχής μας.»

Οι βραδιές λόγου και τέχνης σημείωσαν ιδιαίτερη επιτυχία. Σημειώνει σχετικά ο δρ. Αγ. Αζέλης: [...] Για όποιον απουσίαζε είναι δύσκολο να φανταστεί αυτή την πανδαισία από πεζό, έμμετρο λόγο και η μουσική που πλημμύρισε την πανέμορφη αίθουσα στο Μύλο του Ματσόπουλου, η καλαισθησία της οποίας σαν να έδινε άλλες διαστάσεις στο όλο. Ίσως επειδή έχουμε ξεμάθει στην ποιότητα! Και ο κόσμος, ο επί της σκηνής αλλά και οι θεατές, Πού να κρύβονται όλες αυτές οι ευγενικές φυσιολογίες στην καθημερινή λειτουργία της πόλης; [...] (εφημ. Έρευνα).

5. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

Δημοτικά - Κρατικά και ελευθέρη θέατρα

Στο πλαίσιο της καλλιτεχνικής συνεργασίας με θεατρικά σχήματα πραγματοποιούνται:

- Συμπαραγωγές με θέατρα της περιφέρειας και από άλλες περιοχές της Ελλάδας.
- Μετακλήσεις αξιόλογων, θεατρικών σχημάτων, εναλλακτικών και πειραματικών.
- Συνεργασία με ΔΗΠΕΘΕ, επιστημονικά κέντρα θεάτρου, Εταιρεία Ελλήνων Σκηνοθετών, Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών.

6. ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

- Στα πλαίσια των Παράλληλων εκδηλώσεων πραγματοποιούνται σεμινάρια μετεκπαίδευσης των ηθοποιών, σεμινάρια επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών για την θεατρική αγωγή.
- Παράλληλα οργανώνονται εκδηλώσεις Λόγου και Τέχνης (σε συνεργασία με πολιτιστικά σωματεία)
- Τέλος, πραγματοποιούνται θεματικά Φεστιβάλ Θεάτρου.

7. Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Το Δ.Θ. πραγματοποιεί, μια μεγάλη και πρωτόγνωρη περιοδεία από την Επαγγελματική Σκηνή, που αγκαλιάζει όλο σχεδόν το νομό δίνοντας παραστάσεις ακόμη και σε μη θεατρικούς χώρους και πορόλες τις δυσκολίες αφήνει άριστες εντυπώσεις στους θεατές.

Οι παραστάσεις περιοδείας στα χωριά και στις πόλεις του νομού έχουν πολλαπλά οφέλη: Υπάρχουν άνθρωποι που βλέπουν για πρώτη φορά επαγγελματική παράσταση. Αποτελεί εκτός από καλλιτεχνικό και ένα κοινωνικό γεγονός συγκεντρώνοντας θεατές κάθε ηλικίας. Δίνει διέξοδο στις ελάχιστες έως ανύπαρκτες πολιτισμικές διεξόδους των κατοίκων. Η παράσταση μένει χαραγμένη στην μνήμη των ανθρώπων και σε πολλές περιπτώσεις αποτελεί σημείο αναφοράς και «παιχνιδιού» στις συζητήσεις και στις παρέες μικρών και μεγάλων.

9. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΦΟΡΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ.

Οι συντελεστές του Δημοτικού Θεάτρου συμμετέχουν σε εκδηλώσεις άλλων φορέων που πραγματοποιούνται στην πόλη, όπως αντιπολεμικές εκδηλώσεις, εκδηλώσεις για την Αντίσταση, για την 28^η Οκτωβρίου, για το Πολυτεχνείο, για τις γιορτές των Χριστουγέννων, ενώ τέλος συμμετέχουν σε παρουσιάσεις βιβλίων λογοτεχνίας.

10. ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

- Συστηματική επαφή και συνεργασία με ΟΤΑ, φορείς, σωματεία και προσωπικότητες για την στήριξη και ανάπτυξη του Δημοτικού Θεάτρου.
- Συνεργασία και επαφή με τον σπουδαστικό κοινό της πόλης.
- Συστηματική ενημέρωση συμπολιτών μέσω κοινωνικών δικτύων και ιστοσελίδων και δελτίων τύπου.

Α.4. Πολιτιστικοί χώροι

Εικόνα 1 η αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου σε βραδινή παράσταση για το κοινό.

Εικόνα 2 Το υπαίθριο Δημοτικό Θέατρο στο Φρούριο

Εικόνα 3 Το υπαίθριο Δημοτικό Θέατρο στο Φρούριο

Εικόνα 4 Ο Πολυχώρος τέχνης και πολιτισμού «Μύλος Ματσόπουλου»

Εικόνα 5 Ο Μύλος Ματσόπουλου

Εικόνα 6 Η "Σοφίτα" του Μύλου-αίθουσα θεατρικών εργαστηρίων

Εικόνα 7 Η "Σοφίτα" του Μύλου-αίθουσα θεατρικών εργαστηρίων

Εικόνα 8 Η "Σοφίτα" του Μύλου, Μικρή θεατρική σκηνή –Θέατρο τσέπης

Εικόνα 9 Η "Σοφίτα" του Μύλου, εκδήλωση «ποιητική βραδιά».

Εικόνα 10 Η αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου

Εικόνα 11 Η αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου με θεατές

Εικόνα 12 Ο Θερινός Δημοτικός Κινηματογράφος

Εικόνα 13 Το Θερινό Θεατράκι στον Μύλο

Εικόνα 14 Καλλιτεχνικά Εργαστήρια

Εικόνα 15 Καλλιτεχνικά Εργαστήρια

Εικόνα 16 Αίθουσα Θεατρικών Εργαστηρίων

Εικόνα 17 Αίθουσα Θεατρικών Εργαστηρίων

Εικόνα 18 Θέατρο «Μηχανουργείο».

Παράρτημα Β

Παραστασιογραφία.

Β.1 Θεατρικές παραγωγές του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων, συγκεντρωτικός πίνακας.

1. *Δεν πληρώνω-δεν πληρώνω* του Ντάριο Φο (Καλοκαίρι 1997), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης.
2. *Όνειρο του δωδεκάμερου* του Γιώργου Θεοδοκά (Χειμώνας 1997-98), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης.
3. *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας* του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ (Καλοκαίρι 1998), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης.
4. *Διακοπή ρεύματος...* , των Π. Μάτεσι, Κ.Μουρσελά, Κ.Μητροπούλου, Μ.Ποντίκα, Γ.Σκούρτη (Χειμώνας 1998-99), Σκηνοθεσία: Ελένη Καρπέτα.
5. *Καρλιμπάνες για στηρίγματα* (Ακκοκαλίδη, Χονδρόσμου), (Καλοκαίρι 1999), Σκηνοθεσία: Αλέξης Μίγκας.
6. *Διθυραμβικά, Αντιγόνη* του Σοφοκλή, *Ιφιγένεια εν Ταύροις* του Ευριπίδη, *Βάτραχοι* του Αριστοφάνη (Χειμώνας 2000), Σκηνοθεσία: Αλέξης Μίγκας.
7. *Ο προεστώς του χωριού* του Σπ. Περεσιάδη (Καλοκαίρι 2000), Σκηνοθεσία: Αλέξης Μίγκας.
8. *Ο κύκλος με την κιμωλία* του Μπ. Μπρεχτ (Καλοκαίρι 2002), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης.
9. *Το παιχνίδι της τρέλας και της φρονιμάδας* του Γ. Θεοδοκά (Καλοκαίρι 2003), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης.
10. *Τι είδε ο υπηρέτης* του Τζο Όρτον (Χειμώνας 2003-04), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης.

11. *Σχολείο για κλόουν* του Φρηντριχ Καρλ Βεχτερ (Χειμώνας 2004-05), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης.
12. *...Και εις το τέλος κωμωδία*. Αγνώστων συγγραφέων – Νούτικες κωμωδίες (Καλοκαίρι 2006), Σκηνοθεσία: Σίμος Κακάλας.
13. *Δυόμισι φόντοι και ένα μπουλντόγκ* των Θ. Παπαθανασίου - Μ. Ρέππα (Χειμώνας 2006-07), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης.
14. *Ο υποψήφιος βουλευτής* του Σ. Καρύδη (Καλοκαίρι 2008), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης
15. *Τα ρούχα του βασιλιά* του Γ. Καλατζόπουλου (Χειμώνας 2008-09 και Καλοκαίρι 2009), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης.
16. *Ο μικρός πρίγκιπας* του Εξυπερύ, διασκευή: Μ. Μανθέλα, Σ. Νταλάσης, Η. Κεφάλας. (Χειμώνας 2009-10), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης,
17. *Γυναίκες στην εξουσία (Εκκλησιάζουσες του Αριστοφάνη)*, διασκευή Σ. Νταλάσης. (Καλοκαίρι 2010), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης
18. *Ο μάγος του Οζ* του Λ.Φ. Μπαούμ, Διασκευή: Α. Ζέη –Π. Σεβαστίκογλου. (Χειμώνας 2010-11), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης.
19. *Παραμύθια στο ασανσέρ*, λαϊκά παραμύθια, (Χειμώνας 2012-13), Σκηνοθεσία: Τάσος Ράντζος.
20. *Ελίζα* της Ξένιας Καλογεροπούλου (Χειμώνας 2013-14), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης.
21. *Ιστορίες του παππού Αριστοφάνη* του Δημήτρη Ποταμίτη, (Χειμώνας 2016-17), Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης.

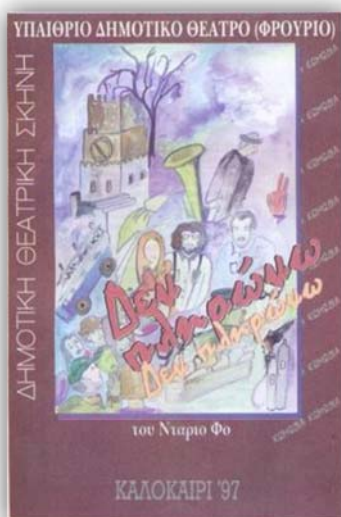
B.2 Θεατρικές παραγωγές του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων, αναλυτικά στοιχεία ανά παράσταση.⁴

Καλοκαίρι 1997

Ντάριο Φο

*Δεν πληρώνω! Δεν πληρώνω!*⁵

Στο υπαίθριο Δημοτικό Θέατρο του Φρουρίου.

Εικόνα 19 Η αφίσα της παράστασης

Συντελεστές:⁶

Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης, Σκηνικά-Κοστούμια: Μαρία Κουβάτα, Μουσική: Ανδρέας Τσέγας, Βοηθ. Σκηνοθέτης: Μαρία Μανθέλα, Δ/ση Παραγωγής: Αθανάσιος Μπιλιάλης.

⁴ Στην καταγραφή του καλλιτεχνικού έργου του Δημοτικού Θεάτρου, της παραστασιογραφίας, υπάρχουν αναλυτικά οι καλλιτεχνικοί συντελεστές της κάθε παραγωγής, η διανομή του έργου και οι ηθοποιοί, ο τόπος (ή οι τόποι) των παραστάσεων καθώς και πόσες παραστάσεις πραγματοποιήθηκαν, το σημείωμα του σκηνοθέτη καθώς και σημειώματα του θιάσου για την παράσταση, οι κριτικές που γράφτηκαν και δημοσιεύτηκαν και τέλος φωτογραφικό υλικό από την παράσταση και από τις παραστάσεις περιοδείας. [Σημείωση: σε όλα τα αποσπάσματα κρατήθηκε η σύνταξη και η ορθογραφία του κάθε συντάκτη].

⁵ Το Νοέμβριο του 1997 απονέμεται το Νόμπελ Λογοτεχνίας στον Ντάριο Φο, γεγονός που βρίσκει το ΔΗ.ΘΕ. να έχει ήδη ανεβάσει το συγκεκριμένο έργο του και να δρέπει δάφνες προαγγέλου της βράβευσης.

⁶ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Εικόνα 20 Ο καραμπινιέρος και ο Τζοβάνι

Διανομή:

Αντωνία: Μαρία Μανθέλα,

Μαργαρίτα: Φωτεινή Κουβάτα,

Τζοβάνι: Παύλος Βησσαρίων,

Αστυνόμος- Καραμπινιέρος- Νεκροθάφτης-Γέρος: Στέφανος Νταλάσης,

Λουϊτζι: Αθανάσιος Μπιλιάλης.

Εικόνα 21 Ο Τζοβάνι και ο Αστυνόμος

Εικόνα 22 Η Μαργαρίτα και η Αντωνία

Παραστάσεις: ⁷

Για το κοινό: δόθηκαν συνολικά δώδεκα παραστάσεις στο υπαίθριο Δημοτικό Θέατρο από 6 έως 12 Ιουλίου και από 25 έως 30 Αυγούστου και μια παράσταση στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου στις 22-11-97.

Περιοδεία: δόθηκαν δυο παραστάσεις: μία στο Δήμο Οιχαλίας, Ζάρκο (12-9-07) και μία στην Καλαμπάκα (23-11-17).

Για τους μαθητές: Πραγματοποιήθηκαν 10 παραστάσεις για τους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου, από 17 έως και 21 Νοέμβριου του '97.

Εικόνα 23 Ο καραμπινιέρος και ο Τζοβάνι

⁷ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

Εικόνα 24 Η Αντωνία και η Μαργαρίτα

Σημείωμα σκηνοθέτη.

Το έργο του Ντάριο Φο είναι μια σύγχρονη κωμωδία που σατιρίζει με ενάργεια και καυστικότητα τη σύγχρονη μας κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα με ρυθμούς γρήγορους και εκρήξεις γέλιου που παραπέμπουν στα κλασσικά πρότυπα της κωμωδίας καταστάσεων.

Η υπόθεση του «Δεν πληρώνω. Δεν πληρώνω» είναι απλή και καθημερινή. Δυο ζευγάρια ανθρώπων από την εργατική τάξη μπλέκονται σ' ένα παιχνίδι ανάμεσα στην αλήθεια και το ψέμα, το φαίνεσθε και το είναι, προκαλώντας μια σειρά από κωμικά απρόοπτα και συμπεριφορές, που κάποτε με την υπερβολή τους αγγίζουν τα όρια του παράλογου. Όταν η αστυνομία κληθεί να δώσει μια λύση σ' αυτήν τη διατάραξη της ισορροπίας, που είναι φυσική, κοινωνική και ό,τι άλλο, μπορεί ο θεατής να φανταστεί, τα πράγματα φτάνουν στο απροχώρητο...

Το σκηνικό ανέβασμα του «Δεν πληρώνω. Δεν πληρώνω» βασίστηκε από την μια στη σημειολογική ανάλυση της κοινωνικής και ατομικής ψυχολογίας των ηρώων, προτείνοντας στάσεις και συμπεριφορές που παραπέμπουν στη σύγχρονη μας πραγματικότητα και από την άλλη στην ανάδειξη του κωμικού και του παράλογου, που έχουν τις ρίζες τους στην αρχετυπική κωμωδία καταστάσεων, αξιοποιώντας ρυθμούς γρήγορους και μια κινησιολογική καταγραφή εκείνων των παραμορφωτικών ανατύπων των ηρώων που δεν παραπέμπουν άμεσα σε πρόσωπα συγκεκριμένα, αλλά διαγράφουν μια πορεία στην ιστορία του θεάτρου όπως μας την διδάσκουν οι μεγάλοι κωμωδιογράφοι.

Στόχος της σκηνοθεσίας ήταν η κατευθείαν επικοινωνία με το θεατρικό κοινό και η ανάπτυξη τέτοιων δυναμικών που το αστείο να ξεσπά σε γέλιο αβίαστα, αλλά και ταυτόχρονα να προβληματίζει, να διδάσκει και να «ψυχαγωγεί».

Ο χωροχρόνος της παράστασης δεν είναι αυστηρά προσδιορισμένος, δεν παραπέμπει άμεσα στην Ιταλία του Ντάριο Φο, αλλά μοιράζεται τις ισορροπίες, την ατμόσφαιρα κι εκείνα τα δραματικά στοιχεία που συνθέτουν μια εικόνα τέτοια που να μπορεί να μιλήσει και στους ανθρώπους της πόλης μας παραμονές του εικοστού πρώτου αιώνα. Η φτώχεια και η αξιοπρέπεια θα δώσει τις ορίζουσες της κοινωνιολογικής προσέγγισης του θέματος της παράστασης. Όπως και η αναζήτηση μιας παιδευτικής, αν όχι παιδαγωγικής, χροιάς στον άξονα της θεατρικής παρουσίας που χωρίς να γίνεται φανερή λειτουργεί στο υπο-κείμενο της παράστασης, αφού το γέλιο μπορεί να διδάξει με δυναμική ανάλογη του τραγικού, όταν μάλιστα τα παθήματα των ηρώων μας αφορούν όλους μας.

Η υποκριτική και κινησιολογική γραμμή της παράστασης ξεκινώντας από μια εκφορά του λόγου καθημερινή κινείται σε ρυθμούς γρήγορους, που θυμίζουν το παράλογο της εποχής μας, κάποτε όμως σταματά σε ταμπλό βιβάν για να υποδείξει τη συνέχεια του θεατρικού γίγνεσθαι από τη γένεση του ως τις μέρες μας και να υπογραμμίσει την ανάγκη -μιας πιο ισορροπημένης κοινωνικής συμπεριφοράς που θ' αναδείξει εντέλει την αισιοδοξία για τις ανθρώπινες σχέσεις και την καίρια παρέμβαση του ατόμου στην ποιότητα και πληρότητα της διαπροσωπικής και ευρύτερα κοινωνικής διαβίωσης του.⁸

⁸ Εφημ. Πρ. Λόγος 22-11-97.

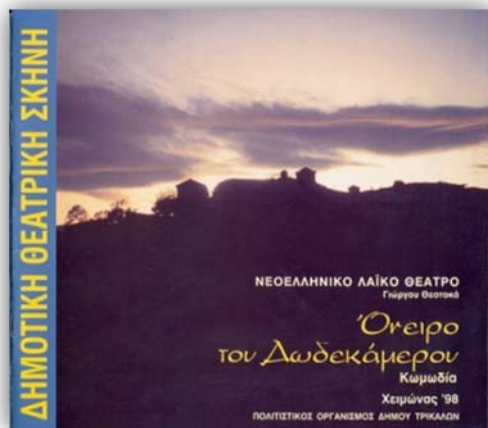
Στον ημερήσιο τύπο οι συντελεστές σημειώνουν ακόμη: «[...] Το έργο μας είναι κωμωδία. Μια κωμωδία που μας αφορά όλους, γιατί κινείται με ρυθμούς γρήγορους, έτοιμη να λατρεύσει και να προδώσει τους ήρωες της παρασύροντας κι εμάς σ' ένα γέλιο που μπορεί να γεννιέται από την αφέλεια ενός παιχνιδιού, πριν προλάβουμε όμως να το συνειδητοποιήσουμε θα μας φέρει αντιμέτωπους μ' αυτή την καθημερινή τρέλα που κάνει τις ζωές μας λιγότερο συνηθισμένες [...]». Δελτίο τύπου, εφημ. Έρευνα 4-7-97.

Χειμώνας 1997-1998

Γιώργου Θεοδοκά

Όνειρο του Δωδεκάμερου

Στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου.

Εικόνα 25 Η αφίσα της παράστασης

Συντελεστές:⁹

Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης, Σκηνικά-Κοστούμια: Στέργιος Στάμος και Μαρία Κουβάτα, Μουσική: Γιώργος Κουβέλας, Μάσκες: Μαρία Κουβάτα, Δ/ση Παραγωγής: Αθανάσιος Μπιλιάλης.

Εικόνα 26 Οι καλικάντζαροι και η Πλούμπω

⁹ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Διανομή:

Πήραν μέρος οι ηθοποιοί:

Κυρά- Καλή: Κυριακή Ματσακίδου,

Μυλωνάς: Παύλος Βησσαρίων,

Μαλάμω: Μαρία Μανθέλα,

Ταξιάρχης: Αθανάσιος Μπιλιάλης,

Πλούμπω: Αντονέλλα Χήρα,

Μαντρακούκος: Στέφανος Νταλάσης,

Άγγελος-Παλικάρι-Γειτόνισσα: Κώστας Μπουραζάνας.

Εικόνα 27 οι συντελεστές

Συμμετείχαν ακόμη οι μαθητές των θεατρικών εργαστηρίων:¹⁰

Χορός Καλλικαντζάρων: Κώστας Γούσης, Ράνια Διβάνη, Γεωργία Καρτσάνα, Ευαγγελία Νικολούσιου, Χριστίνα Καρακοφωλίτη, Άγγελος-Παλικάρι: Σωτήρης Μπασιούρης, Γειτόνισσα: Γιούλα Γαγάκη.

Έπαιξαν ζωντανά οι μουσικοί: Χρήστος Κιτσόπουλος: Κλαρινέτο – Φλάουτο, Γιώργος Κουβέλας: Φλάουτο – Κιθάρα, Δημήτρης Νινίκας: Λαούτο.

¹⁰ Η παράσταση αυτή ήταν ένα ωραίο 'πείραμα' γιατί συνυπήρξαν επαγγελματίες καλλιτέχνες με παιδιά και νέους από τα θεατρικά εργαστήρια της πόλης. Αυτό το συνταίριασμα καλλιτεχνών με μαθητές είχε ως αποτέλεσμα μια γλυκιά και ανάλαφρη αίσθηση, σαν από παραμύθι, χωρίς να είναι σε βάρος του αισθητικού αποτελέσματος.

Εικόνα 30 Η Πλούμπω και οι καλικάντζαροι στο μύλο.

Παραστάσεις: ¹¹

Για το κοινό:

Δόθηκαν συνολικά εννέα παραστάσεις στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου από τις 4 έως και 10 και από 24 έως 25 Ιανουαρίου του '98.

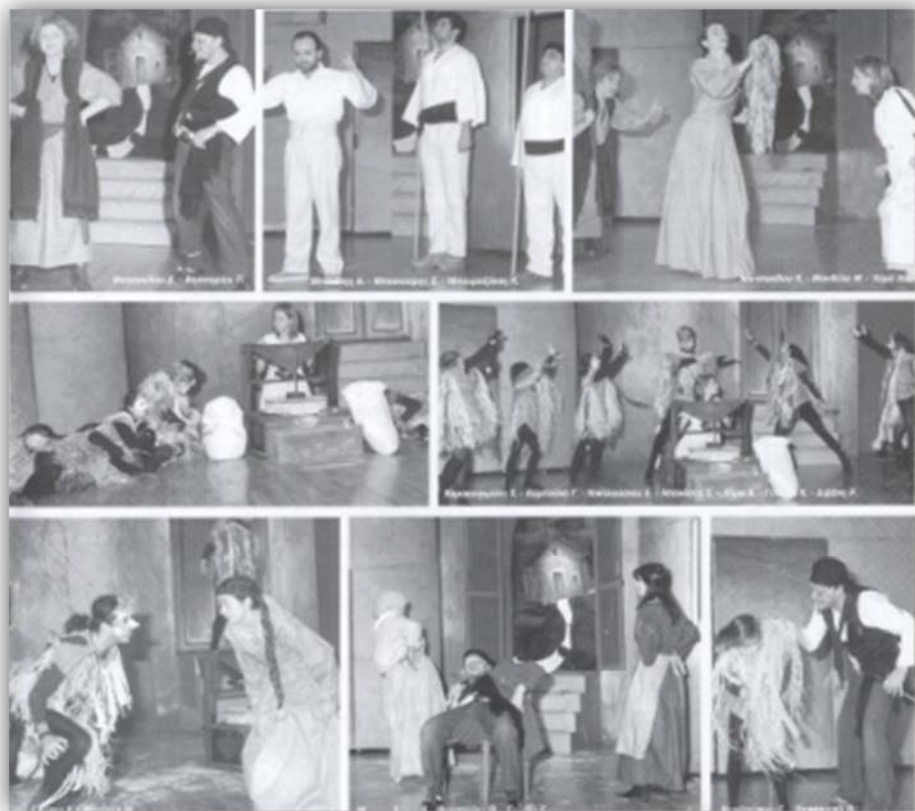
Περιοδεία:

Δόθηκαν δυο παραστάσεις: μία στην Καλαμπάκα (26-1-08) και μία στα Μεγάλα Καλύβια (27-1-98).

Για τους μαθητές:

Πραγματοποιήθηκαν 10 παραστάσεις για τους μαθητές της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου από 19 έως και 23 Ιανουαρίου του '98.

¹¹ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

Εικόνα 31 Σκηνές από την παράσταση

Εικόνα 32 Η Πλούμπω η Κυρά-Καλή και ο Μυλωνάς

Εικόνα 33 Ο Μαντρακούκος και η Κυρά-Καλή

Σημείωμα σκηνοθέτη.

«Μια ιστορία στις παρυφές της μνήμης...

Ένας μύθος που έντυσε τα παιδικά μας ζυπνήματα...

Μια γλυκιά μουσική που βάπτισε απρόσμενα

τις ψυχές μας σε μέρες δύσκολές και νυχτέρια ατέλειωτα...

Κι ύστερα ζωντάνεψε πάνω στο σανίδι για να μείνει

το κοινό μας μυστικό....

τόσων γενεών

που όταν αναθυμούνται αγγίζουν η μια την άλλη

με ήχους νοήματα κι εικόνες

τόσο οικείες όσο και μαγικές

σαν τις φωνές που ανεβαίνουν από το πηγάδι της παλιάς μας αυλής...

Όπως ο Θεοτοκάς συλλογίζεται το θέατρο του «στη συμβολή για τη δημιουργία ενός ιδιότυπου λαϊκού θεάτρου με εθνικό χαρακτήρα και με επαφή με την πνευματικότητα των λαϊκών μαζών» και κρατώντας τις αποστάσεις του από όποια

μουσειακή αναπαράσταση της λαϊκής παράδοσης που αυθαίρετα αυτοαποκαλείται «ελληνικότητα» (ηθογραφία) αλλά και τις σύγχρονες μας μεταρρυθμιστικές αντιγραφές μιας κουλτούρας ξενόφερτης χωρίς σημεία επαφής με την ψυχοσύνθεση του νεοέλληνα, το σκηνικό ανέβασμα του «Όνειρο του Δωδεκάμερου» φιλοδοξεί να γίνει ένα παιχνίδι ανάμεσα στη μνήμη και τη φαντασία, με εικόνες αρμονικά δεμένες και ήχους που αφήνουν τους ήρωες να δρασκελίζουν από την καθημερινότητα στο όνειρο -που κάποτε παραμονεύει να γίνει εφιάλτης- από το όνειρο στην ποίηση που γεφυρώνει αισθήματα και μορφές σε μια συμφωνία που χωρίς να προδίδει την ορχηστρικά δομημένη παρουσία της αυτοσχεδιάζει με πόζες κωμικές και θεατρικά μπουρλέσκ αμυγή και αναλλοίωτα όπως σε μια μικρή σκηνή του περασμένου αιώνα.

Μουσικοί αυτοσχεδιασμοί, ήχοι που χάνονται πριν γίνουν τραγούδι, ψίθυροι και κινήσεις που γεννιούνται και σβήνουν με τα χρώματα της αυγής και τις σκιές στο σκοτάδι, σ' ένα χώρο-χρόνο που μπορεί να μας θυμίζει σκηνές που είδαμε ή φανταστήκαμε, δρα όμως πολυεδρικά, για να μην είναι στερεότυπος και να μεταμορφώνεται πριν γίνει όγκος για να μείνει πάντοτε η αίσθηση, εκείνη η αίσθηση που ξανοίγει και κλείνει ερμητικά πάλι τα μυστικά της μέσα στο όνειρο και τη μνήμη, ανθρώπων και καλικάντζαρων, ζωτικών και όμορφων κοριτσιών, μητριών και μωλωνάδων που πάντοτε συναντιόνται με ήχους και νεύματα, την ίδια ώρα στο Μύλο των παιδικών μας ξυπνημάτων, εκεί στο κατώφλι της περασμένης μας αθωότητας.¹²

Εικόνα 34 Ο θίασος της παράστασης

¹² Στο πρόγραμμα της παράστασης.

Κριτικές.¹³

«Η Δημοτική Θεατρική Σκηνή, μια ομάδα νέων με αγάπη για την πολυσύνθετη μορφή τέχνης που λέγεται θέατρο, φαίνεται ότι, σεμνά αλλά με σταθερά βήματα, προτίθεται να καλύψει το θεατρικό κενό που υπάρχει στην πόλη μας. Ο σκηνοθέτης καταπιάστηκε με ένα είδος του νεοελληνικού θεάτρου, την ηθογραφία που μπορεί να φαίνεται απλό στη μυθοπλασία, αλλά είναι πολύ δύσκολο στην εκτέλεσή του. Το εγχείρημά του πέτυχε γιατί κατόρθωσε να δώσει ρυθμό στη παράσταση και να αναδείξει τους χαρακτήρες του έργου. Οι Ηθοποιοί, που στην πλειοψηφία τους έχουν κάνει θεατρικές σπουδές, ήταν πολύ καλύτεροι από την πρώτη παράσταση [...] Σημαντικό στοιχείο τα λειτουργικά και ευρηματικά σκηνικά του γνωστού ζωγράφου Στέργιου Στάμου [...] Θετικό στοιχείο η καλή μουσική του καθηγητή της μουσικής και διευθυντή της Φιλαρμονικής του Δήμου Τρικκαίων Γιώργου Κουβέλα που παίζεται ζωντανά [...] Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθεί κανείς στο επιμελημένο καλλιτεχνικό πρόγραμμα με στοιχεία για το Γ. Θεοτοκά, το νεοελληνικό λαϊκό θέατρο [...] Μια παράσταση που κάθε Τρικαλινός πρέπει να δει για να την τιμήσει αφ' ενός και να ψυχαγωγηθεί αφ' ετέρου.»¹⁴

Εικόνα 35 Η Κυρά-Καλή και η Μαλάμω

«[...] Ένα έργο που εκ πρώτης όψεως η Δ.Θ.Σ. θέλει να κάνει στροφή 90ο ύστερα από το επιτυχημένο εγχείρημα με το 'δεν Πληρώνω, Δεν Πληρώνω' του Ντάριο Φο. Ένα έργο που στάθηκε προφητικό θα λέγαμε γιατί ήρθε μαζί με την διεθνή

¹³ Τα κριτικά σημειώματα για τις παραστάσεις είναι λιγοστά, ελλείπει σχετικής στήλης στον ημερήσιο τύπο της επαρχίας, όπως είναι φυσικό. Εξάλλου και οι όποιες κριτικές είναι από θεατρόφιλους και δημοσιογράφους και όχι από επαγγελματίες κριτικούς θεάτρου.

¹⁴ Γ.Τ.Κλειδονόπουλος, εφημ. Έρευνα 9-1-1998.

αναγνώριση του συγγραφέα, με το βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας του 1997. [...] Ένα μεσαιωνικό παραμύθι από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα, τι θα μπορούσε να λέει σήμερα; Και όμως όπως πάντα γίνεται τα φαινόμενα και τα πρόσωπα μας απατούν. Μας απατούν τόσο περίτεχνα που δεν μπορούμε εύκολα να διακρίνουμε ότι το δεύτερο έργο της Δ.Θ.Σ. δεν είναι τίποτε άλλο από Ντάριο Φο σε παλαιότερη έκδοση [...] κατά τα άλλα θα διακινδυνεύαμε να πούμε, ίσως το έργο σταθεί για δεύτερη φορά προφητικό! [...]».¹⁵

Εικόνα 36 Ο Μαντρακούκος και η Κυρά-Καλή

«[...]Οι ηθοποιοί] είχαν μία φυσικότητα στη συμπεριφορά τους πάνω στη σκηνή, τέτοια που κάνει κάθε άνθρωπο να σκέφτεται ότι υπάρχουν ικανότητες αλλά θα πρέπει κανείς να τις ανιχνεύει [...] Ο σκηνοθέτης έδειχνε πως κατανόησε την υπόθεση της συγκεκριμένης παράστασης και αποτύπωσε με εύγλωττο τρόπο την πάλη του ανθρώπου προς τον εαυτό του αλλά και προς τις υπερφυσικές δυνάμεις [...] Το συμπέρασμα αβίαστο ότι πάντοτε υπερνικάει η έλλογη συμπεριφορά του ανθρώπου γιατί οι καλές προθέσεις, η ανυστεροβουλία είναι στοιχεία που χαλυβδώνουν ψυχικά τον άνθρωπο. Νιώθουμε την ανάγκη να συγχαρούμε όλους τους συντελεστές της παράστασης και να τους πούμε πως κάθε επιτυχία πρέπει να είναι η αρχή για την επιδίωξη μιας άλλης, γιατί μέσα από τη δραστηριοποίηση και την προσφορά καταξιώνεται το ατομικό και το συλλογικό εγώ. Συγχαίρουμε το Δήμο Τρικκαίων γιατί με την αγάπη του για το θέατρο ικανοποιεί τις βαθύτερες ανθρώπινες ανησυχίες και αναζητήσεις».¹⁶

¹⁵ Βασίλης Πάνου, εφημ. Τρικαλινά Νέα, 10-1-1998.

¹⁶ Σωτήρης Καραμέτας, πρόεδρος της Επιτροπής Θεαμάτων (Θεσσαλίας) του Υπ. Παιδείας. Επιστολή του προς τον Δήμαρχο Κ. Παπαστεργίου. Δημοσίευση εφημ. Πρωινός Λόγος 7-3-98.

Εικόνα 37 Φινάλε της παράστασης

Εικόνα 38 από παράσταση για μαθητές

Εικόνα 39 η αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου σε βραδινή παράσταση για το κοινό.

Καλοκαίρι 1998,

Ουίλλιαμ Σαίξπηρ,

Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας

μετάφραση Βασίλη Ρότα.

Στο Υπαίθριο Θέατρο του Φρουρίου.

Εικόνα 40 Η αφίσα της παράστασης

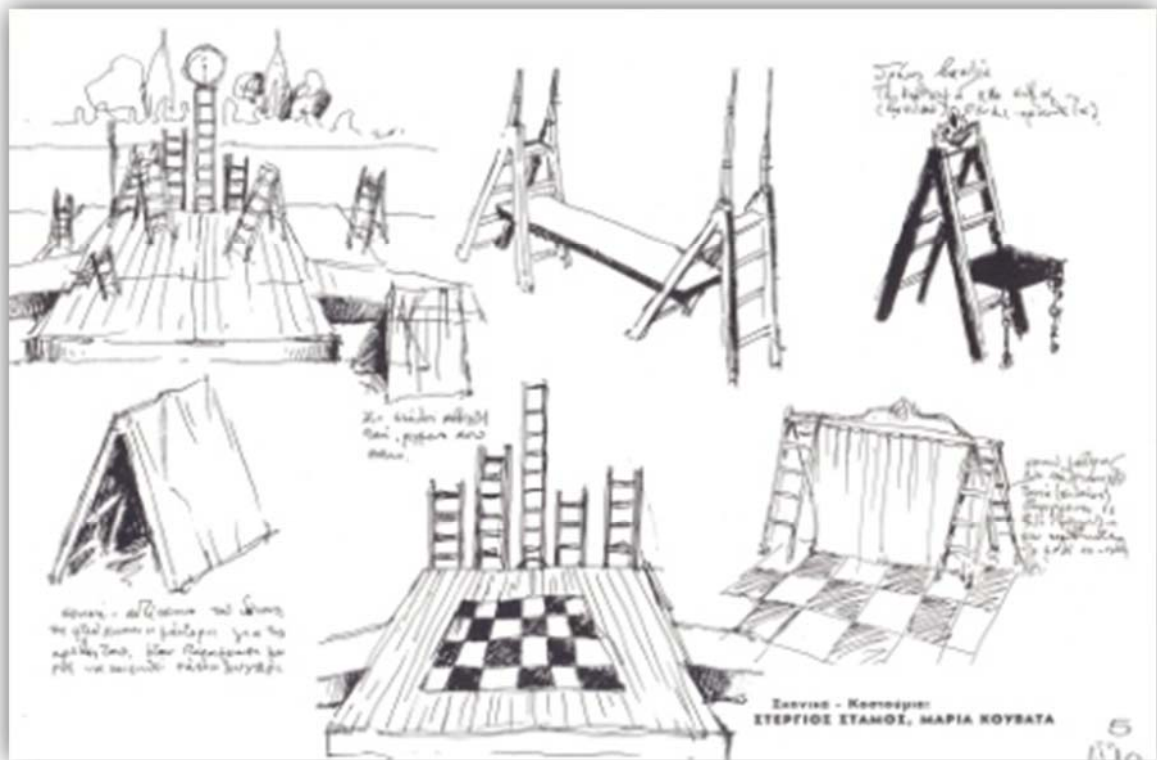
Συντελεστές:¹⁷

Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης. Σκηνικά-Κοστούμια: Στέργιος Στάμος, Μαρία Κουβάτα. Μουσική: Γιώργος Κουβέλας. Κινησιολογική Επιμέλεια: Γρηγόρης Λαγός. Δραματουργική Επιμέλεια-Β' Σκηνοθέτης: Μαρία Μανθέλα. Βοηθός Παραγωγής: Ευδοκία Στοΐδου

Εικόνα 41 Λύσανδρος-Ελένη-Δημήτρης

¹⁷ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης

Εικόνα 42 Μακέτα σκηνοικού

Διανομή:

Θησέας – Όμπερον: Κώστας Ραβνιωτόπουλος

Ιπολύτη – Τιτάνια: Κυριακή Ματσακίδου

Αιγέας – Πάτος: Στέφανος Νταλάσης

Ερμία – Βελόνης: Αντονέλλα Χήρα

Δημήτρης – Κυδώνης: Σπύρος Ζουπάνος

Λύσανδρος – Ροκάνης: Αθανάσιος Μπιλιάλης

Ελένη – Καζάνης: Ευδοκία Στοΐδου

Φυσούνης: Κώστας Μπουραζάνας

Πουκ – Φιλόστρατος: Μαρία Μανθέλα

Έπαιξαν επί σκηνής οι μουσικοί:

Γιώργος Κουβέλας (κιθάρα-κρουστά),

Λιάνα Μήνια (φλάουτο).

Εικόνα 43 Οι μαστόροι

Παραστάσεις:¹⁸

Για το κοινό:

Δόθηκαν συνολικά έξι παραστάσεις, στο διάστημα από 5 έως 14 Ιουλίου '98 στο Υπαίθριο Δημοτικό Θέατρο στο Φρούριο.¹⁹

Περιοδεία:

Οι συντελεστές του Θεάτρου, σε συνεργασία με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Τρικάλων, τους δήμους και τις κοινότητες της περιφέρειας, πραγματοποίησαν για πρώτη φορά στην λειτουργία του θιάσου μια μεγάλη περιοδεία που ξεκίνησε στις 16 Ιουλίου για να ολοκληρωθεί μέσα στον Αύγουστο. Αναλυτικά οι παραστάσεις

¹⁸ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

¹⁹ Για την ανταπόκριση της παράστασης σημειώνουν οι συντελεστές: [...] Για μια ακόμη φορά οι προσδοκίες των συντελεστών του Δημοτικού μας Θεάτρου επιβεβαιώθηκαν. Η κωμωδία κέρδισε τα χειροκροτήματα του τρικαλινού κοινού. Και κυρίως ο γρήγορος ρυθμός της, τα κωμικά απρόοπτα, οι κινηματογραφικές εικόνες και συνάμα η ζωντάνια και η επαγγελματική συνέπεια ενός θιάσου νέων ηθοποιών, που με απλότητα και απίστευτη αλαφράδα μεταμορφώνονται στη διάρκεια της παράστασης από νεαρούς εραστές και μυθικούς άρχοντες σε μαστόρους και ζωτικά κι από εκεί σε επίδοξους θεατρίνους για να παίξουν, να αστειευτούν και τελικά ν' ανατρέψουν την ίδια την πραγματικότητα, μέσα στο δάσος που μόνα τους στήνουν στα intermedia της παράστασης, για να το ζωντανέψουν με τη δική τους σκηνική ιστορία μέσα στο Όνειρο Καλοκαιρινής Νύκτας [...] Και επιπλέον ένας σημαντικός αγκαλιάζει με αγάπη και αφομοιώνει κάθε σκηνική παρουσία που δεν φιλοδοξεί να τον αλλάξει, αλλά να τον αναδειξεί και ν' αντλήσει από τα ηχοχρώματα που το ίδιο τα τοπίο διατηρεί, φροντίζοντας τη φρεσκάδα, μέσα στα τείχη του. [...] Από το δελτίο τύπου του θεάτρου, εφ. Έρευνα 9-7-98.

Στην παραγωγή αυτή γεννήθηκε και δοκιμάστηκε ιδιαίτερα το μοντέλο του Θιάσου Νέων Καλλιτεχνών που οδήγησε στη σύνταξη της πρότασης για τη δημιουργία «Πρότυπης Θεατρικής Σκηνης Νέων Καλλιτεχνών».

περιοδείας σε Δήμους και Κοινότητες του Νομού: 16 Ιουλίου Χάσια (Αγ.Δημήτριος), 17 Ιουλίου Στουρναραΐικα, 19 Ιουλίου Ζάρκο, 20 Ιουλίου Μ.Καλύβια, 22 Ιουλίου Αρδάνι, 23 Ιουλίου Μεγαλοχώρι, 24 Ιουλίου Ελάτη, 25 Ιουλίου Καλαμπάκα, 26 Ιουλίου Ταξιάρχες, 27 Ιουλίου Πιαλεία, 28 Ιουλίου Οιχαλία, 29 Ιουλίου Φήκη, 30 Ιουλίου Οξύνεια, 31 Ιουλίου Μεγάρχη, 2 Αυγούστου Ζαγορά Πηλίου, 4 Αυγούστου Βαλτινό. Σύνολο παραστάσεων περιοδείας 16.²⁰

Για τους μαθητές:

Πραγματοποιήθηκαν 10 παραστάσεις, στις 2,5,6,7,8 Οκτωβρίου του '98 για τους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου.

Εικόνα 44 Ο Πουκ και ο Πάτος

Εικόνα 45 Ο Θησέας και η Ιππολύτη

²⁰ Για την σημασία και την απήχηση της περιοδείας οι συντελεστές συμπληρώνουν: «Μια περιοδεία που δεν είχε να ζηλέψει και πολύ εκείνους τους θεατρίνους προηγούμενων δεκαετιών που αποχωρίζονταν χωρίς ιδιαίτερες ενοχές και ανασταναγμούς τις ανέσεις και τα βαριά μεσοτοίγια των ιταλικών σκηνών, για να δοκιμάσουν την τέχνη τους σε σκηνές αυτοσχέδιες, επιμένοντας στην αμεσότητα της επικοινωνίας με θεατές γηγενείς [...]. Κι όπως η παράσταση του «Ονειρου» είχε στηθεί για ν' αντέχει και στις πιο δύσκολες συνθήκες «...με ανάγλυφους σκηνικούς χώρους...με σκηνικά αντικείμενα πρωτογενή που η ίδια η καλλιτεχνική δράση και η αλήθεια του ηθοποιού τα μεταμορφώνει...», οι προσδοκίες των συντελεστών του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων επιβεβαιώθηκαν. Η κωμωδία κέρδισε τα χειροκροτήματα ενός κοινού, είν' αλήθεια, δύσκολου, καθώς συχνά διέφερε τόσο στο εσωτερικό του, όσο κι από τόπο σε τόπο [...] Και επιπλέον, αφού μπόρεσαν να ντύσουν έναν λόγο αχαλίνωτο και ποιητικό με σκηνικά δρώμενα αυστηρά πειθαρχημένα στην κινησιολογική ευφράδεια και τον άζαφνα αλλιότικο ρυθμό που η κωμωδία του Σαίξπηρ υποχρεώνει, [...] αφήνοντας να φτάνει στο κοινό η γλυκιά αίσθηση της απλότητας που ένας περιοδεύων θίασος ξεδιπλώνει πάνω, κάτω και γύρω από τη σκηνή, χωρίς χρονική ταυτότητα, προσπαθώντας να καλύψει όλη την απόσταση από την αυτοσχέδια κωμωδία των πρώτων θεαμάτων μέχρι τις νοσταλγικές μνήμες του παλιού κινηματογράφου.» Από το δελτίο τύπου του θεάτρου, εφημ. Ενημέρωση 6-8-1998.

Σημείωμα σκηνοθέτη.²¹

Για να απολαύσουμε τούτη την κωμωδία
 που μεταμορφώνεται στο φως του φεγγαριού
 ίδιος ο Έρωτας
 και στήνει ερωτικές παγίδες για να παιδέψει τους παρτενέρ της
 πρέπει κι εμείς «σα μισοζυπητοί σα μισοκοιμισμένοι»
 να χαθούμε και να ξαναβρούμε τα αβρά και ανυπόμονα κορμιά
 της Νιότης μας
 κάτω από το λυκόφως του μεσοκαλόκαιρου
 καταμεσής του Δάσους
 που όσο βαθαίνει στις αισθήσεις μας
 τόσο αδρούς και ντελικάτους θα μας δείξει
 γιατί είναι η φύση που διευθύνει εδώ
 σε πανηγύρια αυτοσχέδια
 δουλεμένα από χέρι θεατρίνων
 που με μαστοριά θα πλέξουν το τραγικό με πόζες κωμικές
 αφού στο θέατρο Αλήθεια και Παράλογο
 δίνονται αβίαστα σε όσους μπορούν να τα γευτούν.

 Κι αν ίσως η κωμωδία σας κερδίσει τούτη τη βραδιά
 όλοι εμείς οι πλανόδιοι θιασώτες της,
 που πασχίσαμε να δώσουμε κάτι που να αξίζει τον παρά
 'απ' τις γλώσσες τις φιδίσιας να γλιτώσουμε
 και θα σας το ξεπληρώσουμε ξανά'.

«[...] Σημείο εκκίνησης και ανταμώματος ο θεατρίνος και μάλιστα σ' όλη του τη
 διαδρομή [...] Το έργο μας Κωμωδία, που εξακολουθεί να είναι κλασσική
 προκαλώντας και εκπαιδύοντας όλες τις εποχές κι όλους τους δημιουργούς [...] Γι'
 αυτό και η σκηνοθεσία κινήθηκε σε δυο άξονες: αυτόν της ίδιας της παράστασης που ο
 περιοδεύων θιασός μας συνειδητά αυτοσχεδιάζει μπροστά στα μάτια των θεατών και
 στήνει εντέχνως άτεχνα κάνοντας φλας-μπακ σε κινησιολογικά στιγμιότυπα του παλιού
 κινηματογράφου, και του "Ονειρού Καλοκαιρινής Νύκτας", όπου οι ίδιοι οι ηθοποιοί
 μεταμορφώνονται και μεταμορφώνουν το χώρο-χρόνο τους με μόνα τους εργαλεία τη
 ρυθμική κίνηση από ρόλο σε ρόλο: από την ερωτική συμφωνία των εραστών στην
 παραφωνία των μαστόρων, από τα επιτήδεια συναισθηματικά μπερδέματα, τα οποία
 διευθύνουν "τα στοιχειά της φύσης", στα κατώτερα ένστικτα, που επιμένουν ν'
 αναπαριστούν τα "ανθρώπινα μυστήρια" με τον ίδιο απλοϊκό τρόπο που στήνουν
 σκαλωσιές και πατάρια για καλοκαιρινές βεγγέρες..."

Μια δουλειά δυσκολοκάμωτη και ταυτόχρονα ερεθιστική αφού έπρεπε να
 περνάει από το σκηνοθέτη στον ηθοποιό, από τον ηθοποιό στον σκηνογράφο κι από κει

²¹ Στο πρόγραμμα της παράστασης.

στο μουσικό και πάλι πίσω, χωρίς υποχρεωτικούς μονόδρομους, ζητώντας την ομοιογένεια στα υλικά της, για να μη χάνουν αυτά την ελαστικότητά τους και συνάμα να διατηρούν την ιδιαιτερότητά τους με την οποία αντιδρούν και υπερασπίζονται τη φρεσκάδα τους [...].²²

Εικόνα 46 Το Υπαίθριο θέατρο του Φρουρίου

Εικόνα 47 Από παράσταση περιοδείας

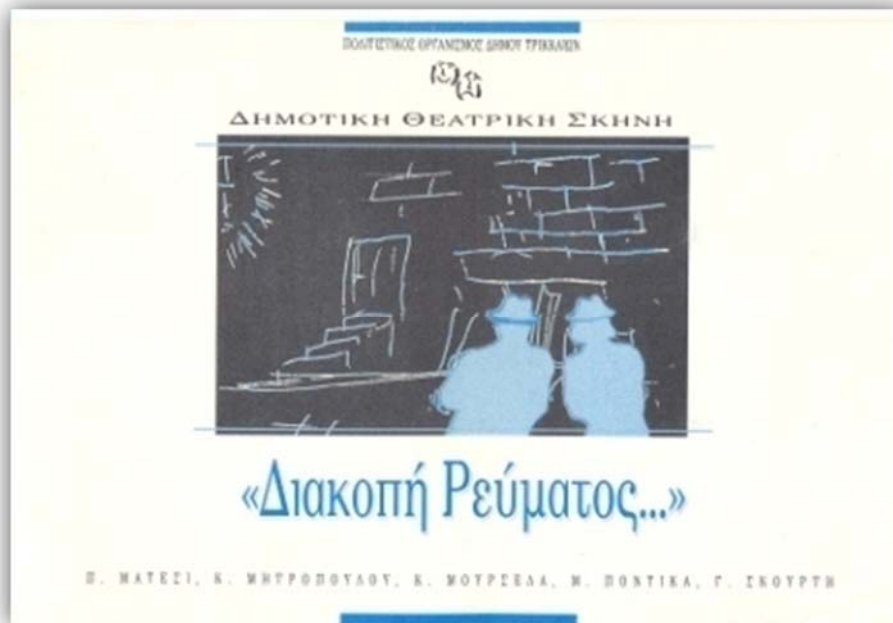
²² Ακόμη ο σκηνοθέτης συνοψίζει τη δουλειά που έγινε στα ακόλουθα: «Έγινε μια ενδιαφέρουσα παράσταση, γιατί υπήρξε ένα πάντρεμα σκηνοθέτη, σκηνογράφου και ηθοποιών τόσο πολύ όμορφο και τόσο πολύ συνταιριασμένο μέσα από το έργο. Σκηνογραφικά δεν υπήρχε τίποτα άλλο παρά μόνο σκάλες. Το εύρημα της παράστασης βρέθηκε από το ίδιο το έργο και συγκεκριμένα από τις σκηνές των μαστόρων. Ήταν το βασικό εργαλείο των μαστόρων: η σκάλα που έδινε μια πολύ όμορφη κίνηση στους μαστόρους πάνω στη σκηνή με διαφορετικά σκηνικά επίπεδα. Οι σκάλες μετακινούνταν από σκηνή σε σκηνή και μεταμορφωνόταν σε δάσος, παλάτι, θεατρική σκηνή[...]». Από συνέντευξη του σκηνοθέτη στην τηλεόραση Τ.Υ.10, 5-8-98.

Χειμώνας 1999,

Διακοπή Ρεύματος

(Αφιέρωμα στο σύγχρονο Ελληνικό θέατρο), με μονόπρακτα των: Κ. Μητροπούλου *Ο καθρέφτης*, Γ. Σκούρτη *Ο άνεργος*, Μ. Μουρσελά *Η Μπουχάρα*, Π. Μάτεσι *Σακούλα από μπουτίκ Γαλλική*, Μ. Ποντίκα *Στην ταβέρνα*, Μ. Μουρσελά *Διακοπή ρεύματος*, Κ. Μητροπούλου *Τα παπούτσια*.²³

Στην αίθουσα του Πνευματικό Κέντρο του Δήμου.

Εικόνα 48 Η αφίσα της παράστασης

²³ Για την άνθηση του μονόπρακτου έργου στην σύγχρονη Ελλάδα η Μανθέλα αναφέρει: «Στα χρόνια που θα ακολουθηθούν το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο η έντονη παρουσία του μονόπρακτου στη θεατρική ζωή οφείλεται: στις αυξημένες δυνατότητες εμφάνισής του σε λογοτεχνικές βραδιές, ή στην δημοσιεύσιμη ύλη ενός περιοδικού θεατρικού ή μη, είτε σε θεατρικούς διαγωνισμούς, φαινόμενο συχνό στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια εξαιτίας της προσπάθειας για αναμόχλευση της θεατρικής δημιουργίας [...] Γι' αυτό και ήταν επόμενο να έλξει πρωτοποριακά, κυρίως, σχήματα, τα οποία δώσανε ειλικρινά αξιοζήλευτες σκηνικές δημιουργίες, προσφέροντας φιλόξενη στέγη σε συγγραφείς πρωτόβγαλτους [...] Η ευέλικτη μορφή του μονόπρακτου ήταν επόμενο να συγκεντρώσει τα πρώτα δειλά δείγματα θεατρικής γραφής των νέων ελλήνων θεατρικών συγγραφέων.[...] το μονόπρακτο συνδέθηκε με ένα παραγνωρισμένο, στην πλειοψηφία του πλέγμα, αυτό των Μικρών Πειραματικών θεάτρων. Οι έκτακτες εμφανίσεις αυτών των θιάσων πρέπει να αντιμετωπιστούν ως συνώνυμο της δυσκολίας τους να επιβάλλουν την παρουσία τους σ' ένα θεατρικό γίγνεσθαι [...] του θιασαρχικού κατεστημένου: το πρόβλημα της μόνιμης στέγης, η αναζήτηση μικρών αιθουσών [...] οι οικονομικές δυσκολίες και η τροχόπεδη του κρατικού μηχανισμού με τη φορολόγηση της ελληνικής δραματικής παραγωγής και την άρνηση επιχορήγησης τέτοιων σχημάτων η χλιαρή έως αδιάφορη στάση του τύπου που αφιερώνει τις θεατρικές του στήλες στις φανταχτερές παραγωγές των εμπορικών θιάσων [...]». Βλ. περισ. Μανθέλα Μ. «Το Ελληνικό Μονόπρακτο στα χρόνια 1957-67. Μια πρώτη παρουσίαση» διπλωματική εργασία στο Τμ. Μεταπτυχιακών Σπουδών «θεατρολογίας» της Φιλοσοφικής Σχολής του Α.Π.Θ., Θεσσαλονίκη 1994. Αναδημοσίευση αποσπασμάτων στο πρόγραμμα της παράστασης.

Συντελεστές: ²⁴

Σκηνοθεσία: Ελένη Καρπέτα, Σκηνικά: Γρηγόρης Λαγός, Κοστούμια: Μαρία Κουβάτα, Μουσική επιμέλεια: Παναγιώτης Μαγκλάρας, Χορογραφίες: Γρηγόρης Λαγός, Φωτισμοί: Βαγγέλης Μανθέλας.

Τους ρόλους ερμήνευαν οι ηθοποιοί: Μαρία Μανθέλα, Στέφανος Νταλάσης, και στα intermedia εμφανιζόταν ο χορευτής Κώστας Γούσης.

Εικόνα 49 μονόπρακτο *Διακοπή Ρεύματος*

Εικόνα 50 μονόπρακτο *Τα παπούτσια*

²⁴ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης

Παραστάσεις:²⁵

Για το κοινό: δόθηκαν συνολικά οκτώ παραστάσεις στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου στις 16 και 17, 23 και 24, 30 και 31 Ιανουαρίου του '99 και 2 και 3 Απριλίου '99.

Περιοδεία:

Για πρώτη φορά η Δ.Θ.Σ. «πραγματοποιεί παραστάσεις για το κοινό της Θεσ/νίκης που ανοίγουν μια νέα δίοδο επικοινωνίας στην ήδη επιτυχημένη πορεία της Δ.Θ.Σ. [...] Τώρα μάλιστα τολμάει τα πρώτα της βήματα και στη θεατρική ζωή του κέντρου μια παραγωγή ολιγαρκή στην παρουσίασή της και συνεπώς ευέλικτη [...].²⁶ Δόθηκαν τρεις παραστάσεις στις 16,17 και 18 Απριλίου '99 στο Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Θεσ/νίκης.

Εικόνα 51 μονόπρακτο Μπουχάρα

Εικόνα 52 μονόπρακτο Σακούλα από μπουτίκ γαλλική

²⁵ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

²⁶ Από το δελτίο τύπου εφημ. Τρικαλινά Νέα 15-4-99.

Εικόνα 53 μονόπρακτο *Ο καθρέπτης*

Σημείωμα σκηνοθέτη.²⁷

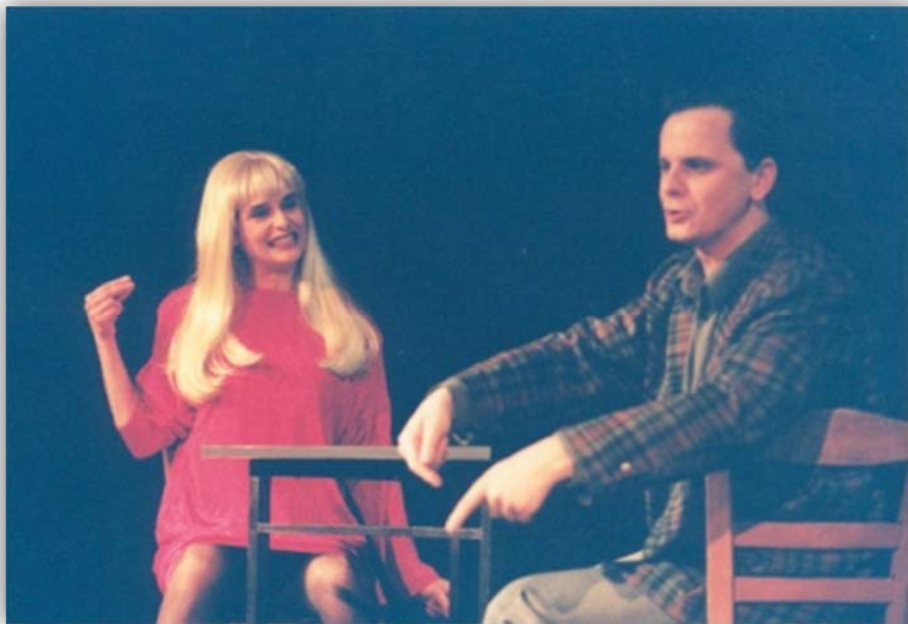
«Διαλέξαμε να σας παρουσιάσουμε επτά μικρά θεατρικά έργα που γράφτηκαν από Έλληνες συγγραφείς και εκδόθηκαν από το 1975 ως το 1985. Το μονόπρακτο στο θέατρο έχει την ίδια δύναμη που έχει το διήγημα στη Λογοτεχνία. Είναι πυκνό σε περιεχόμενο και τέλειο ως προς την δομή του, ενώ αναπτύσσεται σε λίγες μόνο σελίδες. Ενδιαφέρον είναι, επίσης, ότι οι ήρωες αυτών των μονόπρακτων είναι πάντα ένας άνδρας και μια γυναίκα που δρουν ως ζευγάρι ή μεμονωμένα σε διαφορετικούς κοινωνικούς χώρους. Οι συγγραφείς αυτών των ηρώων δεν ασχολούνται τόσο με την ανάλυση του χαρακτήρα τους όσο με την ιστορική και πολιτική τους διάσταση. Τους θεωρούν αυτουργούς του κοινωνικού γίγνεσθαι. Οι μνήμες τους, οι γνώσεις και οι συνήθειες, τα σκεπτικά και οι πρακτικές που ακολουθούν στις σχέσεις τους με τους άλλους, αποτελούν την δύναμη εκείνη που κινητοποιεί και διαμορφώνει την αληθινή πραγματικότητα του καιρού μας.

Αν η Κωστούλα Μητροπούλου σπάει τον κλοιό του πραγματικού, καθώς οι δύο ήρωες της ανοίγουν λογαριασμούς με την ίδια τους την ύπαρξη, βαθιά ρεαλιστές ο Γ. Σκούρτης και ο Κ. Μουρσελάς επισημαίνουν ότι μπορεί η αγάπη να είναι ικανή να ισορροπεί τα ανθρώπινα πράγματα, αλλά η αλαζονική εμμονή μας σε ορισμένες εκδοχές των "δικαιωμάτων" μας, στις διαπροσωπικές σχέσεις που συνάπτουμε, είναι "εκ του πονηρού" και δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματική ανθρωπιά και αξιοπρέπεια. Ο Μ. Πόντικας και ο Π. Μάτεσις υποβάλλουν τους ήρωες τους σε εξωφρενικές ασκήσεις καταναλωτισμού, ανταγωνιστικότητας και "αβάσταχτης ελαφρότητας του είναι", και

²⁷ Στο πρόγραμμα της παράστασης.

πετυχαίνουν μια σπαραχτική, στη φυσικότητα της, αναπαράσταση της καθημερινής μας πραγματικότητας.

*Έλληνες ως το κόκκαλο, πότε πέραν της ηθικής, πότε αδιάφοροι και μηχανικοί, προσευχόμενοι ή πενθούντες, εθισμένοι στην αλλοτρίωση και βίαιοι, έντρομοι ή στο χείλος του θανάτου, όταν φθάνουν σε οριακές καταστάσεις, οι ήρωες μας, ελπίζουμε να σας γοητεύσουν και να σας διασκεδάσουν. Οι εμπειρίες τους είναι και δικές μας εμπειρίες».*²⁸

Εικόνα 54 μονόπρακτο *Η Ταβέρνα*

²⁸ Το δελτίο τύπου του θιάσου αναφέρεται ακόμη: «[...] Σε μια χρονική στιγμή που το νεοελληνικό θέατρο ελάχιστα βλέπει τα φώτα της ράμπας στις σκηνές του κέντρου το Δημοτικό μας Θέατρο δίνει στο καλλιτεχνικό του πρόσωπο καθαρά νεοελληνικό λόγο, ο οποίος φιλτράρεται μέσα από τη μνήμη, τις συνήθειες, τη σκέψη και την πρακτική του Έλληνα των καιρών μας σ' όλη τη γκάμα: από τον άνθρωπο της γειτονιάς μέχρι των αναρριχόμενο αστό [...]». Εφημ. Πρ. Λόγος 30-3-99.

«Αξίονας της παράστασης, το νεοελληνικό θέατρο, δίνει τη θεματική του στον τρόπο που δομείται η παράσταση με κεντρική φιγούρα ένα γνώριμο μας ζευγάρι, αυτό των νεοελλήνων, που κινείται σε κοινή ή παράλληλες τροχιές. Κι επιπλέον η δυναμική, ο ρυθμός και η καθαρότητα των εικόνων που διαδέχονται η μια την άλλη στην παράσταση παίρνουν από την ένταση της προσωπικής γραφής του κάθε συγγραφέα, έτσι όπως αυτοί ξεκινούν από διαφορετικές κάποτε συγκρουόμενες θεατρικές πρακτικές για να εμπνεύσουν στους ήρωες τους τη δική τους ενέργεια».

Χειμώνας 1999-2000,

Διθυραμβικά

Αισχύλου Προμηθέας Δεσμώτης, Σοφοκλή Αντιγόνη

Ευριπίδη Ιφιγένεια εν Ταύροις Αριστοφάνη Βάτραχοι.

Στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου.

Εικόνα 55 Η αφίσα της παράστασης

Συντελεστές:²⁹

Σκηνοθεσία-ελεύθερη απόδοση: Αλέξης Μίγκας, Σκηνικά: Γιάννης Δογάνης, Κοστούμια: Μαρ. Μπιντεβίνου, Μουσική: S. Walker -Γ. Ζουγανέλης.

Διανομή

Πήραν μέρος οι ηθοποιοί: Άρης Τσιούνης, Αγγ. Μίγκα, Μ. Μανθέλα, Αντ. Χήρα, Στέφανος Νταλάσης, Θ. Μπιλιάλης, Π. Ζαχαρόπουλος, Κ. Μπουραζάνας.

Εικόνα 56 Σκηνή από την Ιφιγένεια εν Ταύροις

²⁹ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Εικόνα 57 Σκηνή από τους Βατράχους (πρόβα)

Παραστάσεις:³⁰

Για το κοινό:

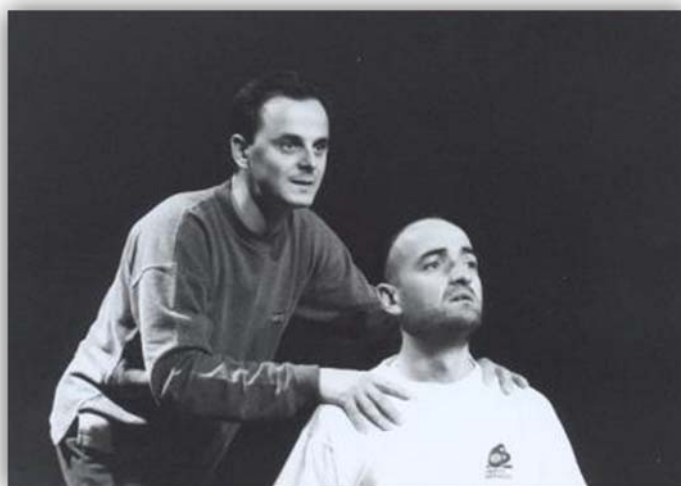
Δόθηκαν συνολικά 4 παραστάσεις στις 30 και 31/10 και 6 και 7 /11, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου.

Για μαθητές

Πραγματοποιήθηκαν για τους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπ-σης τον Νοέμβριο του '99.

Περιοδεία:

Παραστάσεις σε νομούς Καρδίτσας και Γρεβενών για τους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης τον Ιανουάριο του 2000.

Εικόνα 58 Ο Ορέστης και ο Πυλάδης (σκηνή από πρόβα)

³⁰ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου. Για τις παραστάσεις των σχολείων δεν υπάρχουν στο αρχείο του Δ.Θ. και κατά συνέπεια δεν αναφέρουμε τον ακριβή αριθμό, όπως επίσης και για τις παραστάσεις περιοδείας στην Καρδίτσα και στα Γρεβενά.

Σημείωμα Σκηνοθέτη. ³¹

Υπάρχει σήμερα μια μερίδα ανθρώπων που θεωρούν το αρχαίο δράμα ξεπερασμένο είδος, άχρηστο για τη σημερινή εποχή. Μέσα στη γενική τάση της απόρριψης αρνούνται την αξία των δημιουργημάτων του παρελθόντος. Σήμερα λένε, χρειάζεται η επιστήμη που για αυτούς σημαίνει Τεχνολογία και Τεχνική. Υπάρχει όμως και μια άλλη κατηγορία "ανθρωπιστών" που πιστεύουν ότι μετά από μια μεγάλη οδοιπορία, πλούσιοι και ταυτόχρονα γεμάτοι από πληγές χιλιάδων περιπετειών, βαδίζουμε στη συνάντηση αυτού που είμασταν. Μακραίνοντας το βήμα γεμάτοι ελπίδα και ιερό δέος, έχουμε συνειδητοποιήσει την ανάγκη να ξανασυναντηθούμε με τον εαυτό μας. Και στην αναζήτηση μας αυτή σταματάμε σε ένα μέρος του εαυτού μας: το Θέατρο. Το αρχαίο θέατρο είναι η πρωταρχική πηγή. Στην κοινωνία διδασκόμαστε ότι το θέατρο είναι η προσποίηση της πραγματικότητας. Ψέμα! Το θέατρο είναι η πραγματικότητα χωρίς τους περιορισμούς του χώρου και του χρόνου. Γι' αυτό το αληθινό θέατρο είναι πάντα ζωντανό και επίκαιρο.

Η ζωή βέβαια ανανεώνεται με την κάθε γενιά. Τα άχρηστα παραμερίζονται, τα χρήσιμα συγκρατούνται και προάγονται από τις νέες συνθήκες όπως γίνεται και στη φύση με τις παλιές ρίζες που ξεπετούν νέα βλαστάρια κάθε χρόνο. Όμως και αυτά θρέφονται από τις ρίζες. Αυτή είναι μια παγκόσμια νομοτέλεια. Τα ταξίδια στους πλανήτες ίσως είναι μια ψεύτικη εικόνα στο τι αξίζουμε. Ο άνθρωπος δικαιούται την κατάκτηση της εσωτερικής του ελευθερίας, την επίγνωση της αξίας του, την συνειδητοποίηση της αξιοπρέπειας του. Αυτή η βαθύτερη "ανθρωπιά" είναι το περιεχόμενο του κλασσικού δράματος στο βαθύτερο νόημα του. Γι' αυτό διαλέξαμε αρχαίο δράμα, για να το μελετήσουμε και να εμβαθύνουμε σ' αυτό, γιατί είναι από τις λίγες πηγές που μαρτυρούν την αλήθεια. Μέσα από τη γνώση αυτή ίσως βρούμε πολλά ερεθίσματα για να ανανεώσουμε την τέχνη μας. Γιατί το αρχαίο θέατρο έχει την ικανότητα της μετάλλαξης των ανθρώπων μέσα από μια μαγική λειτουργία.

Δυστυχώς το υλικό που διαθέτουμε σήμερα για το θέατρο αυτό είναι φτωχό και κομματιασμένο. Με την πτώση του κλασσικού κόσμου όλες οι πολιτιστικές μορφές του καταδιώχθηκαν. Αυτό λειτουργεί σαν μια πρόκληση για μας, γιατί πρέπει να ανασυνθέσουμε μια μορφή σύγχρονη που να μεταφέρει όλο το δυναμισμό και την ιερή τέχνη του θεάτρου αυτού που είναι και καθημερινό μέσα από την κωμωδία και υπερβατικό μέσα από την τραγωδία.

³¹ Στο πρόγραμμα της παράστασης.

Πιστεύουμε ότι τώρα, περισσότερο από ποτέ, πρέπει να στραφούμε στο αρχαίο θέατρο γιατί τα προβλήματα που πραγματεύεται υπερβαίνουν το χρόνο, τον τόπο και την εθνικότητα και οδηγούν προς τον κοινωνικό και διεθνή ανθρωπισμό».³²

Εικόνα 59 Σκηνή από την Ιφιγένεια εν Ταύροις (πρόβα)

³² Ο σκηνοθέτης αναφέρει ακόμη: «Στόχος του Δημοτικού θεάτρου είναι να δώσουμε να κατανοήσει ακόμη και ο πιο απλός και αμόρφωτος συμπολίτης το μεγαλείο και την διαχρονική αξία των αρχαίων Ελλήνων ποιητών, καθώς και ότι η Ελλάδα έχει γερά θεμέλια γνώσης και πολιτισμού, τα οποία δυστυχώς πάμε να γκρεμίσουμε [...] για την επιλογή των διθυραμβικών επιλέξαμε να παρουσιάσουμε μια σύνθεση από τέσσερα αποσπάσματα έργων αρχαίων κλασικών ποιητών που διδάσκονται στα Γυμνάσια και στα Λύκεια όχι για να μάθουν περισσότερα οι μαθητές αλλά για να κατανοήσουν τον τραγικό λόγο μέσα απ' την παράσταση». Από το δελτίο τύπου εφημ. Ενημέρωση 27-10-99.

Χειμώνας 1999-2000

Γ. Ακοκαλίδη – Δ. Χονδρόσμου

Καρλιμπάνες για στηρίγματα (επιθεώρηση).

Στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου.

Εικόνα 60 Η αφίσα της παράστασης

Συντελεστές: ³³

Σκηνοθεσία: Α. Μίγκας, μουσική: Α. Γεροντάκης, Σκηνικά: Γ. Δογάνης, Κοστούμια: Μ. Μπιντεβίνου, Φωτισμοί: Σ. Καραγιώργος.

Εικόνα 61 ο Τάσος κι η Γκόλφω

³³ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Εικόνα 62 Σκηνή από την παράσταση

Διανομή: (παίζοντας ο καθένας πολλούς ρόλους)

Τ. Ζαχαρόπουλος, Σ. Νταλάσης, Α. Τσιούνης, Μ. Μανθέλα, Α. Χήρα, Θ. Μπιλιάλης, Α. Μίγκα, Κ. Μπουραζάνας.

Παραστάσεις: ³⁴

Για το κοινό

Δόθηκαν συνολικά 9 παραστάσεις: στις 26,27,28/11, στις 3,4,5/12 και στις 17,18,19/12 στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου.

Εικόνα 63 Σκηνή από την παράσταση

³⁴ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

Εικόνα 64 Σκηνή από την παράσταση

Σημείωμα Σκηνοθέτη.³⁵

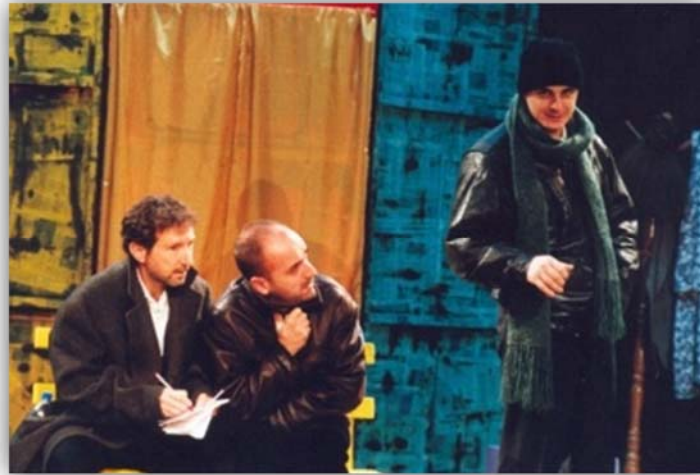
«Στις μικρές καθημερινές πραγματικότητες, δραματοποιούμε καταστάσεις και συναισθήματα, που, αν τα δούμε από άλλη σκοπιά, δεν είναι δραματικά.

Το χιούμορ φωτίζει την θετική πλευρά της ζωής μας και μας βοηθά να δίνουμε διεξόδους που τόσο έχουμε ανάγκη στις συγκινήσεις μας.

*Στην παράστασή μας, καθρεπτίζοντας και υπερβαίνοντας με το χιούμορ τα καθημερινά αδιέξοδα στις προσωπικές και κοινωνικές μας σχέσεις, λυτρωνόμαστε με το γέλιο, αυτοσαρκαζόμαστε και ίσως ξορκίζουμε τους κακούς δαίμονες της μιζέριας μας».*³⁶

³⁵ Στο πρόγραμμα της παράστασης.

³⁶ Ο σκηνοθέτης αναφέρει ακόμη: *«Σήμερα όλοι χρειαζόμαστε κάποια στηρίγματα για να βιώσουμε μέσα σ' αυτό τον παράλογο κοινωνικό ιστό που πάει να μας καταπιεί. Εμείς προτείνουμε τις Καρλμπάνες που είναι δοκιμασμένης αξίας και πολλοί πρόγονοί μας όχι μόνο στηρίχθηκαν σ' αυτές αλλά και μ' αυτές κινήσαν πολλούς 'λύκους' που τους απειλούσαν. Οι 'λύκοι' της σημερινής εποχής είναι επίσης πολλοί: η αναξιοκρατία, το ρουσφέτι, η γραφειοκρατία [...] Κάποια απ' αυτά θίγονται και σατιρίζονται μέσα στο έργο μας με χιούμορ χωρίς να καταφεύγουμε σε βωμολοχίες ή απλή γελοιοποίηση προσώπων [...]».* Από το δελτίο τύπου εφημ. Ενημέρωση, Έρευνα, 25-11-99

Εικόνα 65 Σκηνή από της παράσταση

Κριτικές

«Να πως έρχονται πιο κοντά οι άνθρωποι...Μια ακόμη επιτυχία του Δ.Θ.

Να ένας όμορφος τρόπος να συνδεθούν οι άνθρωποι μεταξύ τους, να συγκινηθούν, ν' αγγίζουν ο ένας τον άλλο, να νιώσουν μαζί μια αλήθεια, κάνοντας κοινωνούς σ' αυτό που βιώνουν καθένα από εμάς που αναζητεί τρόπους για να πλουτίσει τον εαυτό του. Αυτά σκεφτόμουν όταν ολόκληρος ο θίασος του Δ.Θ. υποκλίνονταν μπροστά στο κοινό αποδεχόμενος με χαμόγελο και έκδηλη ικανοποίηση το ζεστό χειροκρότημα. Είχε περάσει ένα δίωρο, όχι μιας ακόμη παρακολούθησης ενός θεατρικού έργου, αλλά μιας πολύ καλής και ευχάριστης συντροφιάς, μέλη της οποίας εκτός από τους συντελεστές γινήκαμε όλοι εμείς [...] και τούτο γιατί οι ηθοποιοί μοιράστηκαν μαζί μας κάθε στιγμή γέλιο, αυτοσαρκασμού και προβληματισμού [...] μια επιθεώρηση με τα... όλα της. Μουσική, τραγούδι, χορός, πολύ έξυπνο χιούμορ, γέλιο και αυτοσαρκασμός χρησιμοποιήθηκαν όλα με τον καλύτερο τρόπο από τους ηθοποιούς για να φωτίσουν την εύθυμη πλευρά των όσων μας κατατρέχουν. Η αναξιοκρατία, η γραφειοκρατία, η πολιτική των βουλευτών, ο τζόγος, τα σκαμπανεβάσματα του δείκτη τιμών στη Σοφοκλέους, οι χρόνιες παθήσεις του Εθνικού συστήματος υγείας και η αφαίμαξη των μικρομεσαίων από τις εκάστοτε κυβερνήσεις στο όνομα του κοινωνικού κράτους είναι κάποιες από τις μικρές καθημερινές και άσχημες πραγματικότητες που οι συντελεστές του Δ.Θ. μας βοήθησαν να δούμε από μια άλλη σκοπιά ώστε να πάψουν να είναι δραματικές [...].»³⁷

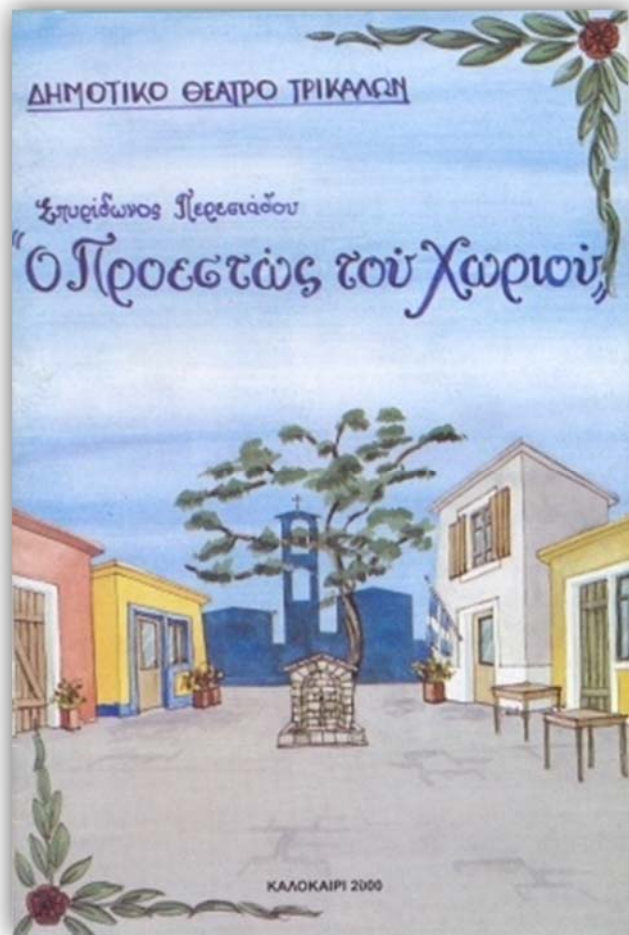
³⁷ Αφροδίτη Νανάκη, εφημ. Διάλογος 6-11-99.

Καλοκαίρι 2000,

Σπ. Περειιάδου

Ο Προεστώς του Χωριού.

Στο υπαίθριο Δημοτικό Θέατρο του Φρουρίου.

Εικόνα 66 Η αφίσα της παράστασης

Συντελεστές:³⁸

Σκηνοθεσία: Αλέξης Μίγκας, Σκηνικά- Κοστούμια: Γιώργος Α. Πήβολος, Μουσική: Λίνος Κόκοτος, Χορογραφίες: Παν. Ζαχαρόπουλος, βοηθ. Σκηνογράφου: Μ. Μπιντεβίνου, βοηθός σκηνοθέτη: Αγγ. Φουντούκη. Τα κείμενα του Πραματευτή και της Γυναίκας έγραψε η Δέσποινα Μιχελάκη.

³⁸ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Εικόνα 67 ο Θίασος

Διανομή:

Πραματευτής: Άρης Τσιούνης

Γυναίκα: Αγγελική Φουντούκη

Λεμονίτσα: Αντονέλλα Χήρα

Γιασεμής: Στέφανος Νταλάσης

Μαργαρώνα: Κατερίνα Γιουλάκη

Κυρ-Διαμαντής: Σεραφείμ Ντίνας

Βιολέττα: Μαρία Μανθέλα

Γεωργαντάς: Αθανάσιος Μπιλιάλης

Στο χορό συμμετείχαν οι: Δέσποινα Δημοπούλου, Κώστας Μπουραζάνας,

Καίτη Δονούδη, Μ. Γκόγκος, Σ. Χλέτση

Εικόνα 68 Η Λεμονίτσα και ο Γιασεμής

Εικόνα 69 Η Μαργαρώνα και ο Προεστώς

Παραστάσεις: ³⁹

Για το κοινό:

Πραγματοποιήθηκαν συνολικά 6 παραστάσεις: στις 7, 8, 9/7/2000 και 25, 26, 27/8/2000

στο Υπαίθριο Δημοτικό Θέατρο

Περιοδεία:

Πραγματοποιήθηκαν συνολικά 20 παραστάσεις περιοδείας: 12/7 Γρεβενά, 14/7 Ασπροβάλτα, 15/7 Φαρκαδόνα, 23/7 Ζάρκο, 26/7 Μητρόπολη Καρδίτσας, 28/7 Γριζάνο, 6/8 Παλαιμονάστηρο, 7/8 Αγίοφυλλο, 9/8 Καλαμπάκα, 12/8 Αρδάνι, 13/8 Αγναντιά, 14/8 Κρινίτσα, 16/8 Δροσερό, 17/8 Διάβα, 19/8 Οξύνεια, 20/8 Μ. Καλύβια, 21/8 Πύλη, 22/8 Βόλος, 23/8 Λάρισα, 29 και 30/8 Γιορτές Ανοιχτού Θεάτρου Θεσσαλονίκη

Σημείωμα Σκηνοθέτη. ⁴⁰

«Η «επίθεση» του κινηματογράφου και της τηλεόρασης οδήγησαν άραγε το θέατρο σε αδιέξοδο;

Η εικονική πραγματικότητα τι αφαίρεσε από την αλήθεια του θεάτρου; Η υπεροχή της σε μηχανικά μέσα στέρησε το θέατρο από το θέαμα, την εικόνα;

³⁹ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

⁴⁰ Στο πρόγραμμα της παράστασης.

Το θέατρο προσπάθησε, λαθεμένα, να αντεπιτεθεί με δανεισμένους μηχανισμούς (οθόνες κινηματογράφου πάνω στη σκηνή, σκηνές περιστροφικές για γρήγορες αλλαγές σκηνικού χώρου, λείζερ, κ.λ.π.)

Αν όμως κάνουμε ένα πείραμα, αποβάλλοντας προοδευτικά τα διάφορα στοιχεία που συνθέτουν την παράσταση, θα ανακαλύψουμε ότι το θέατρο υπάρχει χωρίς μακιγιάζ, χωρίς αυτόνομη σκηνογραφία και κοστούμια, χωρίς σκηνή, χωρίς φωτισμούς κ.λ.π.. Δεν μπορεί όμως να υπάρξει χωρίς τη σχέση ηθοποιού-θεατή, μια σχέση που σηματοδοτεί μια άμεση, ζωντανή επικοινωνία.

Ο ηθοποιός λειτουργεί σαν ψυχικός πομπός που μεταφέρει την αλήθεια του συγγραφέα, του σκηνοθέτη, της παράστασης, στον θεατή. Αυτή η διαισθητική κυρίως επικοινωνία, είναι αναντικατάστατη και είναι αυτή που εδραιώνει το θέατρο σαν μια αληθινή μορφή τέχνης. Και για μας τέχνη δεν είναι ούτε κάποιες στιγμές έμπνευσης, ούτε κάποιες επαγγελματικές ή κοινωνικές λειτουργίες. Είναι μια εξέλιξη, μια πνευματική ανύψωση που μας φέρνει αντιμέτωπους με τους εαυτούς μας, με την καθαρή αλήθεια και ηθική και όχι με τις τρέχουσες αντιλήψεις αλήθειας-ηθικής.

*Είτε πρόκειται για το αρχαίο Ελληνικό δράμα, είτε για την Κομμέντια ντελ' Αρτε, είτε για τον Μπρεχτ, είτε για τον Μολιέρο ή για οποιοδήποτε θεατρικό είδος, το θέατρο είναι πάντα το ίδιο. Η θεατρική πράξη μας προσανατολίζει προς την αναζήτηση της ουσίας της ανθρώπινης πράξης εκτός σκηνής».*⁴¹

⁴¹ Ακόμη σημειώνει: «Κωμικές καταστάσεις, παρεξηγήσεις, σάτιρα, κέφι, συνθέτουν ένα δροσερό έργο που με την μουσική και το χορό, αποτελούν ένα ύμνο σ' ένα κόσμο που χάθηκε πια, μέσα στη σημερινή τεχνοκρατική πραγματικότητα». Από το δελτίο τύπου εφημ. Ενημέρωση, Ερεύνα, Τρικ. Νέα, Πρ. Λόγος 4-7-00.

Εικόνα 70 Σκηνή από το έργο

Κριτικές.

«Τον καλύτερό του εαυτό έδωσε το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων. Το υπαίθριο θέατρο του Φρουρίου κατακλύστηκε από κόσμο. Το τοπίο και κυρίως η δροσιά του χώρου «έδεναν» μοναδικά με μία παράσταση μοναδικά δροσερή, γεμάτη χρώματα και συναισθήματα, ενός έργου, που θα μπορούσε να διαδραματίζεται σε οποιοδήποτε επαρχιακό μέρος της Ελλάδας.

Το Δημοτικό Θέατρο των Τρικάλων ανταποκρίθηκε πλήρως σε όλα εκείνα για τα οποία είχε δεσμευτεί από την αρχή: για την παροχή πολιτισμού, για την απόδοση τέχνης και μάλιστα πολύ καλής ποιότητας στους Τρικαλινούς, που υπήρξαν όλα αυτά τα χρόνια στερημένοι σε αυτό τον τόσο καθοριστικό και σημαντικό τομέα.

Ο «Προεστός του Χωριού του Σπυρίδωνα Περεσιάδη άνοιξε προχθές το βράδυ την αυλαία του και χειροκροτήθηκε θερμά από τους πολλούς που έσπευσαν να περάσουν κάποιες ώρες ευχάριστες, μακριά από την καθημερινότητα και τα προβλήματά της.

Μοναδική η Κατερίνα Γιουλάκη αλλά και ο Σεραφείμ Ντίνας στο ρόλο του Προεστού καθώς και όλοι οι ηθοποιοί της παράστασης που έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό. Τα σκηνικά και τα κοστούμια του Γιώργου Πήλοβου έδεναν καταπληκτικά με την

υπόθεση του έργου, ενώ αξιοπρόσεχτη από κάθε άποψη είναι η μουσική του Λίνου Κόκοτου». ⁴²

«Το Δημοτικό μας Θέατρο και οι παραστάσεις του. [...] μια όαση δροσιάς και ξεκούρασης, ένα φανταστικό όραμα κι όνειρο καλοκαιρινής βραδυάς, ήταν οι παραστάσεις του δημοτικού μας θεάτρου σ' ένα χώρο που θα τον ζήλευαν και τ' αρχαία αμβιβλεπόμενα θέατρα τα ξακουστά και φημισμένα, ιδιαίτερα για την ανεπανάληπτη ακουσικότητά τους, και τα σημερινά τα υπερσύγχρονα περιστρεφόμενα.

Τυχεροί λοιπόν όσοι παρακολούθησαν αυτές τις παραστάσεις και χαμένοι όλοι εκείνοι που έχασαν όχι μόνο την πανοραμική θέα κι ατμόσφαιρα, αλλά κυρίως γιατί στερήθηκαν ν' απολαύσουν και να καμαρώσουν τα Τρικαλινά νιάτα ν' αποδίδουν και να ζωντανεύουν με τη φρεσκάδα και το αστείρευτο ταλέντο τους, σκηνές κι ιστορίες από την πλούσια κι όμορφη ελληνική λαογραφία.

[...] μια ολόδροση παρέα και πλειάδα τρικαλινών ηθοποιών κάτω από τη καθοδήγηση του μαέστρου της υποκριτικής και σκηνοθετικής τέχνης Αλέξιου Μίγκα πρόσφεραν στους εκατοντάδες θεατές ένα ανεπανάληπτο ρεσιτάλ κεφιού και προπαντός γέμισαν τις καρδιές μας με αισθήματα ικανοποίησης, θαυμασμού κι υπερηφάνειας. Εύγε λοιπόν σ' όλους τους συντελεστές αυτής της συλλογικής προσπάθειας από τους ορατούς πάνω στη σκηνή μέχρι τους αθέατους πίσω στα παρασκήνια. Όσον αφορά γι' αυτόν τον καλλιτέχνη που ενσάρκωσε τον «Προεστό» τον πρωταγωνιστή, επιφυλλάσομαι να τον κρίνω και να τον περιγράψω φοβούμενος μην τον αδικήσω γιατί θεωρώ τον εαυτό μου μικρό κι αδύναμο. Ένα μόνο θα πω. Ήταν καταπληκτικός. Τώρα για τη μεγάλη βεντέτα Κατερίνα Γιουλάκη παρ' όλο που καθώς έμαθα στοίχισε πολλά εκατομμύρια η συμμετοχή της για ένα και μόνο λόγο τη δικαιολογώ: Γιατί απετέλεσε σημείο κρίσης και σύγκρισης με τους «παρακατιανώτερους» επαρχιώτες συναδέλφους της.

Πράγματι συγκρινόμενοι όλοι αυτοί οι εκκολαπτόμενοι Τρικαλινοί άσσοι τίποτα και σε κανένα τομέα δεν υστερούν ούτε έχουν να ζηλέψουν και να πάρουν από τη μεγάλη ντίβα [...]. ⁴³

«[...] Να ειπούμε ότι ήταν μια τέλεια παράσταση που μας κράτησε σε υψηλό πνευματικό και συναισθηματικά επίπεδο για δύο ώρες; Θα ήτανε λίγο. Ανεπιτήδευτοι όλοι οι συντελεστές του έργου έδωσαν τον καλλίτερο εαυτό τους. Γεμάτοι δροσιά, κέφι

⁴² Ε. Κ. εφημ. Πρωινός Λόγος 9-7-00.

⁴³ Γιώργος Καμπαγιάννης, εφημ. Πρ. Λόγος 12-7-00.

και χιούμορ, μας γέμισαν την καρδιά και τον νου μας με την Ελληνικότητα του έργου του Σπ. Περεσιάδη. Ένας Γιασεμής ο Στ. Νταλάσης και μια Λεμονίτσα η Αντονέλλα Χήρα, δυο μοσχολούλουδα με τη γνήσιο ταλέντο τους μας έφεραν τόσο κοντά τους που γίναμε ένα, θεατές και ηθοποιοί.

Ο Προεστώς- ο Σερ. Ντίνας και η Μαργαρώνα- η κορυφαία πρωταγωνίστρια του Ελληνικού Θεάτρου κ. Κατερίνα Γιουλάκη το αντίβαρο των ερωτευμένων νέων, άνοιξαν τους κρουνούς της τέχνης τους και μας πλημμύρισαν με κέφι, αγαλλίαση και θαυμασμό που τους άξιζε.

Το τρίτο ζευγάρι των παράνομων ερωτευμένων με την Βιολέτα την Μαρία Μανθέλα και τον Γιωργαντά τον Θανάση Μπιλιάλη συμπλήρωσαν τα πρόσωπα των ειδυλλίων.

Ο Πραματευτής- Άρης Τσιούνης, ο Τελάλης- ο Κώστας Μπουραζάνας, η Γυναίκα- η Αγγελική Φουντούκη, ο χορός, με την Δέσποινα Δημοπούλου, τον Κώστα Μπουραζάνα, την Καίτη Δονούδη, τον Μαρίνο Γκόγκο και την Εύα Χλέτση, αποτέλεσαν τον φόντο και την γαρνιτούρα της όλης παράστασης που άγγιζε την τελειότητα.

Το σκηνοθέτη τι τον κάναμε, Τον ξεχάσαμε; Όχι. Η Δωρική λιτότητα και η Αρχοντιά των σκηνικών, αποτέλεσαν βασικό συντελεστή μέσα στον οποίο κινήθηκε όλος ο θίασος. Μας μετέφερε στην πλατεία του χωριού που δεν θα ζαναδούμε στην πραγματικότητα [...].»⁴⁴

⁴⁴ Στοφόρος Χαράλαμπος, *Το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων*, Εφημ, Πρωινός Λόγος 23-7-2000

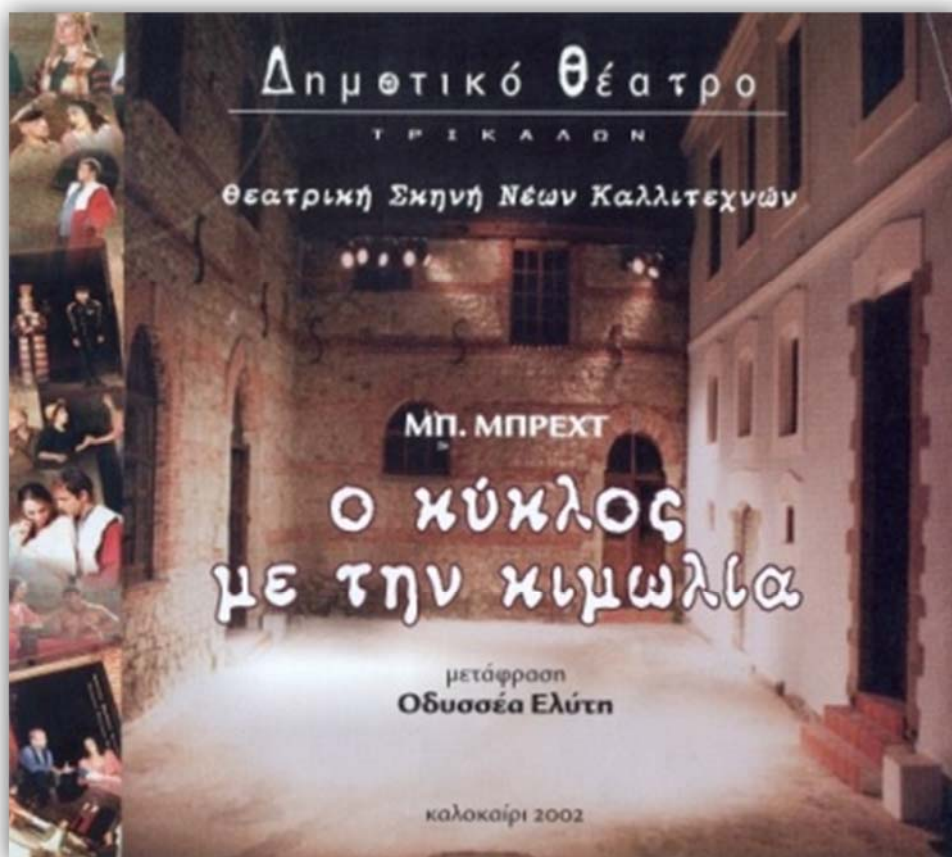
Καλοκαίρι 2002.

Μπ. Μπρεχτ

Ο Κύκλος με την Κιμωλία

Μετάφραση Οδυσσέα Ελύτη

στον αύλειο χώρο του Μύλου Ματσόπουλου.⁴⁵

Εικόνα 71 Η αφίσα της παράστασης

Συντελεστές.⁴⁶

Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης, Σκηνικά – κοστούμια: Στέργιος Στάμος, Μουσική: Ανδρέας Τσέγας, Κίνηση: Γρήγορης Λαγός, Φωτισμοί: Στέλιος Καραγιώργος, Δραματολογική επιμέλεια: Μαρία Μανθέλα.

⁴⁵ Το σκηνικό ήταν ο εξωτερικός χώρος του μύλου. Η παράσταση της *Θεατρικής Σκηνής Νέων Καλλιτεχνών*, σημείωσε αίσθηση όχι μόνο αναφορικά με το σκηνικό ανέβασμα του κλασικού έργου του Μπ. Μπρεχτ, αλλά κυρίως για την καλλιτεχνική μετουσίωση του ιστορικά σημαίνοντος χώρου του μύλου Ματσόπουλου (βλ. περισ. στις κριτικές της παράστασης).

⁴⁶ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης

Εικόνα 72 η Γρούσα και ο αδελφός της, στην σοφίτα

Διανομή:

Πήραν μέρος οι ηθοποιοί:

Κωστής Δαμάκης: Ποιητής, Αζτάκ

Μαρία Μανθέλα: Γρούσα

Σοφία Γιαννιώτη: Γυναίκα κυβερνήτη, χωριάτισσα, πεθερά, Λουδοβίκα

Νίκος Μουτσινάς: Σίμων, χωριάτης, άνδρας στη γέφυρα, καλόγερος, ποιητής

Αθανάσιος Μπιλιάλης: Κυβερνήτης, Ενωματάρχης, Λαυρέντης, μαυροσκούφης, γέρος, Δούκας, ξενοδόχος

Κώστας Μπουραζάνας: Πρίγκιπας Καζμπέκι, γαλατάς, στρατιώτης γομάρι, Γιουσούφ, αστυνόμος Σωβά

Συμμετείχαν οι μαθητές των Θεατρικών Εργαστηρίων του Δημοτικού Θεάτρου:⁴⁷

Γεωργία Καρτσάνα: γιατρός β', υπηρέτρια, καλεσμένη γάμου, δικηγόρος β'

Μυρσίνη Μπουρνάζου: μαγείρισσα, γυναίκα στη γέφυρα, νύφη-Αννικό, καλεσμένη γάμου

Αλκιβιάδης Σπυρόπουλος: γιατρός α', υπηρέτης, καλεσμένος γάμου, ανεψιός

Καζμπέκι, δικηγόρος α'

Ερρίκος Σέγγης, Σωτήρης Κωνσταντάκος, Μιχαήλ (διπλή διανομή).

⁴⁷ Ο θίασος ήταν «μικτός» (επαγγελματίες ηθοποιοί με μαθητές των θεατρικών εργαστηρίων του θιάσου) όπως είχε γίνει και στο παρελθόν (παράσταση *Όνειρο του Δωδεκάμερου*).

Εικόνα 73 Σκηνές από την παράσταση

Παραστάσεις.⁴⁸

Για το κοινό:

Δόθηκαν συνολικά 8 παραστάσεις στον Μύλο Ματσόπουλου. Την παράσταση είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει το κοινό σε δύο κύκλους παραστάσεων: τον Ιούλιο και τον Αύγουστο: 5 παραστάσεις, από 14 έως 18 Ιουλίου και 3 παραστάσεις 20,21,22 Αυγούστου.

Περιοδεία:

Το έργο παρουσιάστηκε σε πόλεις και χωριά, κάτω από αντίξοες συνθήκες, σε ένα κοινό που πολλές φορές παρακολουθούσε για πρώτη φορά θέατρο.⁴⁹ Αναλυτικά οι

⁴⁸ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

⁴⁹ Για την ανταπόκριση της περιοδείας ο θίασος σημειώνει: «Η παράσταση συνάντησε τον ενθουσιασμό και κατάφερε να κερδίσει την εμπιστοσύνη των ανθρώπων που, ζώντας εκτός του κέντρου, διατηρούν μία αν όχι αρνητική, τουλάχιστον επιφυλακτική στάση απέναντι σ' αυτή τη μορφή της τέχνης που είναι το θέατρο (πόσο μάλλον, όταν κινείται στο χώρο του κλασικού ρεπερτορίου, όπως το έργο του Μπ. Μπρεχτ) καθώς είναι μαθημένοι σε πιο εύπεπτες μορφές θεάματος. Σε κάποιες στιγμές μάλιστα η παράσταση κατάφερε ν' αγγίζει σε τέτοιο βαθμό την ψυχή των θεατών που έγινε μυσταγωγία, αποδεικνύοντας πως το θέατρο είναι επικοινωνία, όταν αντλεί από την αλήθεια, την ανθρώπινη εμπειρία και αίσθηση, και πως ταμπέλες του τύπου 'δύσκολο κι εύκολο' θέαμα είναι τόσο κακόβουλες όσο και αστείες και σίγουρα δεν αφορούν την τέχνη. Η ιστορία του «Κύκλου με την Κιμωλία» κύλησε στο σκηνικό του Λαϊκού Θεάτρου, που ο Μπρεχτ θέλησε για το έργο του, απλά και δυναμικά, με το γέλιο και το κλάμα να πηγαίνουν χέρι-χέρι, τους ηθοποιούς να εναλλάσσονται επί σκηνής και στο παρασκήνια χωρίς να έχουν ανάγκη να

παραστάσεις περιοδείας: 25-7 Οξύνεια (Δήμος Χασίων), 31-7 Μεγάρχη (Δήμος Φαλώρειας), 1-8 Παναγία (Δήμος Μαλακασίου), 2-8 Ελάτη (Δήμος Αιθίων), 3-8 Αγριελιά (Δήμος Παλαιοκάστρου), 4-8 Πετρωτό (Δήμος Οιχαλίας), 5-8 Βαλτινό (Δήμος Καλλιιδένδρου), 6-8 Οιχαλία (Δήμος Οιχαλίας), 7-8 Στουρναραΐικα (Δήμος Πινδαίων), 23-8 Παλαιομονάστηρο (Δήμος Γόμφων), 24-8 Φαρκαδόνα (Δήμος Φαρκαδόνας), 26-8 Αγ. Κυριακή (Δήμος Μ. Καλυβίων), 27-8 Πύλη (Δήμος Πύλης).
Σύνολο παραστάσεων περιοδείας: 13

Για μαθητές

Πραγματοποιήθηκαν δέκα παραστάσεις για τους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου από 1-10 έως 5-10-2002.

Εικόνα 74 Σκηνές από την παράσταση

κρύψουν τίποτε από το μηχανισμό αυτής της εικόνας που στήνεται μπροστά στα μάτια των θεατών με δοκάρια και καρφιά, με αλλαγές κουστοουμιών και σκηνικών αντικειμένων και με την ίδια άνεση, που οι ήρωες επί σκηνής αγαπούν και ξεχνούν, φιλονικούν, μάχονται και διεκδικούν, ζουν εντέλει τη ζωή αυτού του «κύκλου με την κιμωλία». Και κανένας δεν αρνείται τις δυσκολίες της περιοδείας: τους μη θεατρικούς χώρους, την αγωνία του σκηνοθέτη να δώσει την πιο κοντινή στην παράσταση και την πιο προσιτή στο κοινό του σκηνική εκδοχή του έργου, την ανάγκη των ηθοποιών να προσαρμόζονται, ν' αντλούν από τη συνθήκη της πρόχειρης σκηνής για να επικοινωνήσουν με το κοινό τους και να ξετυλίγουν από κοινού το νήμα του «κύκλου» που επειδή ακριβώς κινείται ανάμεσα στην προ ιστορία και το παραμύθι έχει τη δύναμη ν' αγγίζει τούς ανθρώπους και θεατές κάθε ηλικίας και όλων των εποχών». Από το δελτίο τύπου του θεάτρου, εφημ. Έρευνα, Πρωινός Λόγος, Ενημέρωση, Τρ. Νέα, 7-8-02.

Εικόνα 75 Γρούσα –Μιχαήλ -Σίμων. Η τελική σκηνή.

Κριτικές.

«Όταν ο Μπρεχτ πέρασε από τα Τρίκαλα... Μια παράσταση του Δημοτικού Θεάτρου με ελπίδες και ουσιαστική δουλειά. [...]

Διαπίστωση πρώτη: Ο χώρος ήταν πρωτοποριακός, καθώς ο μύλος, "δεχόμενος" τα σκηνικά, για πρώτη φορά απέκτησε άλλη όψη. Αν αυτός ο χώρος βρισκόταν στην Αθήνα ή έστω στη Θεσσαλονίκη, θα τον είχαν αναγάγει σε πρότυπο χώρο "σύζευξης της βιομηχανικής αρχαιολογίας με την τέχνη" - και άλλα τέτοια ηχηρά. Τόσο ωραία - και τόσο πρωτοποριακά - αισθανόταν κανείς, βλέποντας ένα σημαντικό έργο να παίζεται στον χώρο μεταξύ των δύο κύριων όγκων του κτιρίου.

Διαπίστωση δεύτερη: Λίγοι το γνωρίζουν, αλλά εδώ, στο Δημοτικό Θέατρο, γίνεται δουλειά. Και η έμπνευση για ανέβασμα του συγκεκριμένου έργου και οι Τρικαλινοί ηθοποιοί και οι «μετεγγραφές» και οι μαθητές που μετέχουν στα θεατρικά δρώμενα γενικώς και στην παράσταση ειδικότερα, δίνουν ελπίδα.

Μια απλή, όσο και μεγάλη στην ουσία της ελπίδα, ότι μπορούμε να στηριχθούμε στις δικές μας δυνάμεις και να αναπτύξουμε στον βαθμό που μπορούμε, ως πόλη και ως νομός, το δικό μας θέατρο. Δεν χρειάζονται πολλά. Μεράκι να υπάρχει, θα έλεγε κάποιος ρομαντικός. Μεράκι και στήριξη, θα συμπληρώναμε. Διότι το πρώτο υπάρχει, είναι δεδομένο. Το δεύτερο φάνηκε ότι γεννιέται.

Διαπίστωση τρίτη: Ειδικός κριτικός του θεάτρου δεν είμαι. Ξέρω όμως ότι χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες του έργου οι πρακτικές της συνεχούς κίνησης των ηθοποιών, της θέασης των πράξεων με άνετη οπτική για τους θεατές και της εκμετάλλευσης των δυνατοτήτων του χώρου. Με πολύ καλό αποτέλεσμα.

Διαπίστωση τέταρτη: Οι ηθοποιοί μας άρεσαν. Δεν είναι επαγγελματίες με την κλασική έννοια του όρου. Είναι, όμως, άνθρωποι που δουλεύουν επαγγελματικά, που νιώθουν αυτό που πράττουν, που επιδιώκουν να ευχαριστήσουν τον θεατή, τερπόμενοι και οι ίδιοι. Κάτι που φάνηκε στο τέλος, όταν συγκινήθηκαν από το κάλεσμα του κοινού για δεύτερη φορά στη σκηνή - και χειροκρότησαν εμφανώς χαμογελαστοί και ενθουσιασμένοι. Εξάλλου, η σχέση θεατή - ηθοποιού είναι μια ειδική σχέση, που θέλει προσοχή και δεν στεριώνει εύκολα.

Διαπίστωση πέμπτη: Να υπήρχαν λίγες περισσότερες καρέκλες, όλοι θα ήταν ευχαριστημένοι. [...]

Διαπίστωση έκτη: Ευτυχώς, η παράσταση θα ανέβει και σε χωριά του νομού. Γράφουμε "ευτυχώς", γιατί είναι γνωστό ότι, για το θέατρο δεν χρειάζονται πάντα ειδικές γνώσεις για να καταλάβεις το έργο. Αρκεί να τα νιώσεις. Και ο Μπρεχτ έχει μια μοναδική ικανότητα να πείθει ότι δίνει ένα απλό έργο με πολλαπλά μηνύματα με τον πιο καλό τρόπο. Γι' αυτό και είναι ένας θεατράνθρωπος εκ των αγαπημένων πολλών ηθοποιών.

Εξάλλου, η δικαιοσύνη, η εκμετάλλευση, η φτώχεια, η ηθική του λαού, οι απλές καθημερινές καταστάσεις, οι ανθρώπινες και οικογενειακές σχέσεις, είναι καταστάσεις που όλοι τις βιώνουν. Απλώς, με το έργο αυτό τις βλέπουν και επί σκηνής [...].⁵²

⁵² Του Θανάση Μιχαλάκη, εφημ. Διάλογος 22-7-2002.

Εικόνα 76 Η δοκιμασία του κύκλου με την κιμωλία. Γρούσα - Μιχαήλ - γυναίκα Κυβερνήτη

«Μυσταγωγία Τέχνης από το Δημοτικό Θέατρο.

Η Παράσταση του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων με το έργο του Μπρεχτ «Ο κύκλος με την κιμωλία» σε μετάφραση Ελύτη που συνέπεσε να παρακολουθήσουμε στο ιδιόμορφο θεατράκι του «Μύλου» ήταν κάτι παραπάνω από εντυπωσιακή. Ήταν μια πραγματική μυσταγωγία, μια διαχρονική ακτινογραφία όπως την εμπνεύστηκε ο συγγραφέας και σε συγκερασμό με την επικαιρότητα του σήμερα έδωσε ένα θεσπέσιο αποτέλεσμα. Όσο για την παρουσία του κοινού που δείχνει να αναγνωρίζει τις φιλότιμες προσπάθειες και να τις επιβραβεύει τόσο με την παρουσία του αλλά και με το θερμό

χειροκρότημά του, συνθέτει ένα άμογο συνδυασμό έτσι που να θέτει προϋποθέσεις για τη θεμελίωση μιας ευρύτερης καλλιτεχνικής παιδείας.

Διαπιστώνει ο θεατής μια διάθεση και ένα πείσμα στα νεαρά παιδιά που επιφορτίστηκαν τους ρόλους που αναδεικνύουν ακόμα και τις αθέατες πτυχές σε σημαίνοντα στοιχεία. Άρχοντες και τυχοδιώκτες, αφέντες και κυνηγημένοι λαϊκοί και εξουσιαστές δένουν σε έναν καμβά που αφού διέρχεται από συμβολικές παραστάσεις καταλήγει στον κύκλο με την κιμωλία, την κορύφωση του έργου. [...] Αυτός είναι ο λόγος που πρέπει να είμαστε αισιόδοξοι για ένα καλύτερο μέλλον στα πολιτιστικά πράγματα σε σημείο να θεωρούμε πως παρόμοιες προσπάθειες μπορούν να τύχουν αναγνώρισης και ευρύτερα.

Συμπερασματικά λοιπόν έχουμε ένα άξιο λόγου θεατρικό σχήμα με προοπτικές, έχουμε ένα κοινό ώριμο να συμμετάσχει στην περαιτέρω ανύψωση και θα λέγαμε επίσης πως με την εκπλήρωση κάποιων όρων μπορεί αυτή η προσπάθεια να λειτουργήσει ευεργετικά για το προφίλ της πόλης και της περιοχής. Στο κάτω της γραφής δεν θα μείνουμε όλοι εγκλωβισμένοι σε αρνητικές συμπεριφορές και φλύαρα θεωρήματα». ⁵³

Εικόνα 77 η Γρούσα, ο Γιουσούφ και η πεθερά

⁵³ Του Λάζαρου Τσουμένη, εφημ, Έρευνα, 24-8-2002.

Εικόνα 78 Σκηνές από την παράσταση

Εικόνα 79 Ο Κυβερνήτης και η γυναίκα του

«Επαγγελματική παράσταση

Μια πραγματικά θαυμάσια δουλειά γίνεται στο Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων το οποίο παρουσίασε στο Τρικαλινό κοινό το τριήμερο που μας πέρασε το έργο του Μπ. Μπρεχτ "Ο κύκλος με την κιμωλία". Προχθές το βράδυ στον Μύλο Ματσόπουλου όπου λειτουργεί υπαίθριο θέατρο είχαμε την ευκαιρία να δούμε την δουλειά των ανθρώπων του Δημοτικού μας Θεάτρου, η οποία ενθουσίασε τους δεκάδες συμπολίτες που την παρακολούθησαν. Τόσο η σκηνοθεσία που ανήκει στον Στ. Νταλάση όσο και το στήσιμο της παράστασης αλλά και η ενσάρκωση των ρόλων από τους ηθοποιούς ήταν άκρως επαγγελματική, γεγονός που σηματοδοτεί μια θετική πορεία στα θεατρικά δρώμενα της περιοχής μας [...]».⁵⁴

Εικόνα 80 Από την περιοδεία στα χωριά.

⁵⁴ Κ. Κ. (Κώστας Καραποστόλης), εφημ. Ενημέρωση, 24-8-20002

Καλοκαίρι 2003

Γιώργου Θεοδοκά

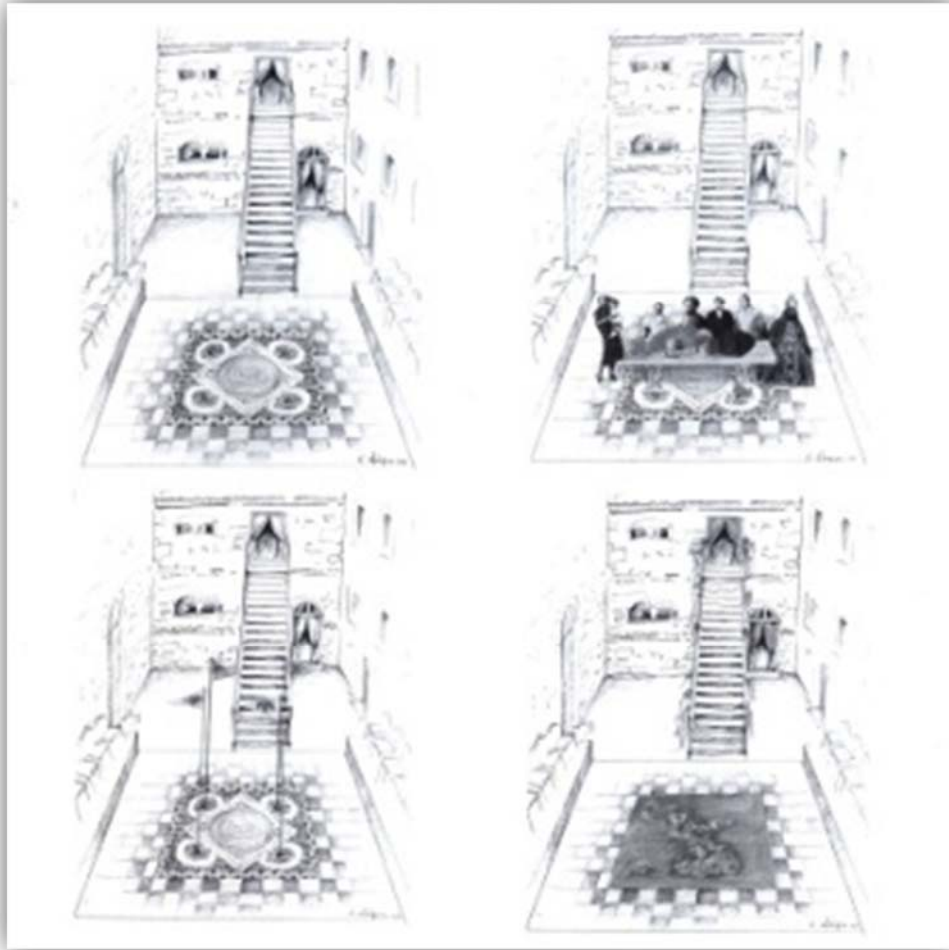
Το Παιχνίδι της Τρέλας και της Φρονιμάδας.

Στον αύλειο χώρο του Μύλου Ματσόπουλου

Εικόνα 81 Η αφίσα και το πρόγραμμα της παράστασης**Συντελεστές.**⁵⁵

Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης, Σκηνικά – κοστούμια: Στέργιος Στάμος, Μουσική: Ανδρέας Τσέγας, Επιμέλεια κίνησης: Μαρία Γαδετσάκη, Φωτισμοί: Στέλιος Καραγιώργος, Δραματολογική επιμέλεια: Μαρία Μανθέλα.

⁵⁵ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Εικόνα 82 Μακέτα σκηνικού

Διανομή:

Πήραν μέρος οι ηθοποιοί:

Ραβνιωτόπουλος Κωνσταντίνος: Άρχοντας, Λεόντιος, Πουλί των τραγουδιών

Παπαθανάσης Γιάννης: Άρχοντας, Ιγνάτιος, Υπηρέτης, Αξιωματικός

Μπουραζάνας Κώστας: Δούκας της Παροναξίας

Δαμάκης Κωστής: Κυρ-Ανδρόνικος

Μακρόπουλος Κωνσταντίνος: Μαυριανός

Μίχου Λαμπρινή: Ζαμπέτα

Νταϊλιάνη Νατάσα: Μαρουλίνα

Μανθέλα Μαρία: Αρετή

Συμμετείχε η Ορχήστρα Νέων Καλλιτεχνών του Δήμου Τρικκαίων.

Τραγούδι: Μαρία Πουλιανίτη, Θωμάς Καρτσιούκας, Κωστής Δαμάκης.

Εικόνα 83 Το σκηνικό της παράστασης

Παραστάσεις.⁵⁶

Για το κοινό:

Την παράσταση είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει το κοινό στο Μύλο Μαρσόπουλου για 9 παραστάσεις σε δύο κύκλους: από 13 έως και 18 Ιουλίου και στις 29,30 και 30 Αυγούστου του 2003.

Περιοδεία:

Το Δημοτικό Θέατρο πραγματοποίησε μια μεγάλη περιοδεία⁵⁷ σε Δήμους και

⁵⁶ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

⁵⁷ Οι συντελεστές σημειώνουν για την περιοδεία: «Οι περιοδείες έχουν μια ιδιαιτερότητα σαν διαδικασία, γιατί το σκηνικό [...] αλλάζει ανάλογα με το χώρο που βρίσκεται Το κοινό επίσης διαφέρει, άλλοτε θερμό και τολμηρό- υπήρχαν θεατές που δεν δίστασαν να ξεκινήσουν διάλογο με τους ηθοποιούς κατά τη διάρκεια της παράστασης- [...] σχεδόν πάντοτε καλοπροαίρετο[...]» εφημ. Έρευνα 15-8-03. «Μια εντυπωσιακά μεγάλη και πρωτόγνωρη περιοδεία από την Επαγγελματική Σκηνή Νέων Καλλιτεχνών, που αγκάλιασε όλο σχεδόν το νομό δίνοντας παραστάσεις ακόμη και σε μη θεατρικούς χώρους και, πορόλες τις δυσκολίες, άφησε άριστες εντυπώσεις στους θεατές. Ελάχιστα πλέον Δημοτικά Θέατρα της χώρας μας τολμούν να πραγματοποιήσουν παραστάσεις περιοδείας σε μικρές πόλεις και προτιμούν τη σιγουριά των μεγάλων-κεντρικών πόλεων και θεάτρων[...] Οι παραστάσεις περιοδείας στα χώρια του νομού μας έχουν πολλαπλά οφέλη: Υπάρχουν άνθρωποι που βλέπουν για πρώτη φορά επαγγελματική παράσταση. Αποτελεί εκτός από καλλιτεχνικό και ένα κοινωνικό γεγονός»

Κοινότητες του νομού, που πραγματοποιήθηκε με την συνεργασία της Τ.Ε.Δ.Κ. και των Δήμων. Το έργο παρουσιάστηκε στους εξής Δήμους: Φιλύρα 6/8 (Σύλλογος Φιλύρας- Δήμος Πιαλείων), 7/8 Αγιόφυλλο, 8/8 Γαύρος (Δήμος Χασίων), 9/8 Μεγάρχη (Δήμος Φαλώρειας), 11/8 Στουρναραϊίκα, 12/8 Μεσοχώρα, (Δήμος Πινδαίων), Διάσελο 13/8 (Μ. Σύλλογος και Δήμος Φαρκαδόνας), 14/8 Παχτούρι (Κοινότητα Νεράιδας), 15/8 Κλεινοβός (Ε. Σύλλογος-Δήμος Κλεινοβού), 16-8 Αμπελοχώρι (Δήμος Καστανιάς), 17/8 Αρδάνι (Δήμος Παληοκάστρου), 22/8 Φαρκαδόνα (Δήμος Φαρκαδόνας), 23/8 Φήκη (Ε.Μ.Σ σύλλογος Φήκης), 24/8 Πύλη (Δήμος Πύλης), 26/8 Καλαμπάκα (Δήμος Καλαμπάκας), 27/8 Γλύνος (Δήμος Μ. Καλυβίων), 2/9 Διαλεκτό (Δήμος Φαλώρειας), 4/9 Μεγαλοχώρι (Δήμος Εστιαιώτιδας). Σύνολο 18 παραστάσεις περιοδείας.

Για μαθητές:

Πραγματοποιήθηκαν δέκα ειδικές παραστάσεις για τους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου από 29-9 έως 3-10-03.

Εικόνα 84 Το κόμμα της τρέλας

συγκεντρώνοντας θεατές κάθε ηλικίας. Δίνει διέξοδο στις ελάχιστες έως ανύπαρκτες πολιτισμικές διεξόδους των κατοίκων. Η παράσταση μένει χαραγμένη στην μνήμη των ανθρώπων και σε πολλές περιπτώσεις αποτελεί σημείο αναφοράς και «παιχνιδιού» στις συζητήσεις και στις παρέες μικρών και μεγάλων. Και φυσικά το καλό και ποιοτικό θέατρο αποτελεί το καλύτερο «Σχολείο για μεγάλους». Δελτίο τύπου εφημ. Τρ. Νέα 7-9-03.

Εικόνα 85 Στον πύργο της Αρετής

Σημείωμα του Σκηνοθέτη.⁵⁸

«Το έργο

Μια κωμωδία καταστάσεων που υπερβαίνει τον εαυτό της για να φλερτάρει με τη σάτιρα, να οδηγήσει στο προσκήνιο τύπους αρχετυπικά κωμικούς μα και τόσο κοντά μας...

Μια κωμωδία που υπονομεύει τον ίδιο της τον χρόνο ξεκινώντας από τις ύστερες μέρες του Βυζαντίου για να απλωθεί σ' όλη τη χώρα της Ίντριγκας αναμειγνύοντας τα ρεαλιστικά της προσωπεία με τις κοφτές ματιές του παράλογου...

Και στο κέντρο της σκηνικής δράσης ο Έρωτας «παιζογλεντίζει», «γελά», και μεταμορφώνεται σε οινοχόο του γλεντιού, παθιασμένο συμβουλάτορα, αμήχανο ερωτευμένο, αγγίζοντας όλη τη συντροφιά της τρέλας και της φρονιμάδας...

Η παράσταση

Μια προκλητική σκηνική αναμέτρηση ανάμεσα σε ένα χώρο με βαθιές ιστορικές μνήμες, το Μύλο Ματσόπουλου και τις μινιμαλιστικές σεκάνς των δονήσεων που

⁵⁸ Στο πρόγραμμα της παράστασης.

προκαλεί το ά-χρονο και συνειδητά υπερρεαλιστικό αντάμωμα της μιας πράξης με την άλλη...Η σκηνική δράση σκηνογραφείται από το Μύλο αυστηρά με τα δικά του χρώματα, ήχους και μυρωδιές και σκηνοθετείται με το κοινό της συμμετοχο, ομοιότροπο και συνεργό στις ανατρεπτικές χορογραφίες του γέλιου και στις ενδιάμεσες, μεστές από πάθος και λυρισμό, ανάπαυλες αυτής της ερωτικής συντροφιάς που δεν αφήνεται να ερωτευτεί παρά μόνο όσο της χρειάζεται για να απολαύσει την ηδονή του παιχνιδιού της τρέλας «...αν δεν ήταν η τρέλα στον κόσμο, η μυρωδιά της τρέλας, η γεύση της, αν δεν ήταν η τρέλα διάχυτη παντού ολόγυρα μας ...»

Ακόμη και τα πρόσωπα σύμβολα, όπως ζυπνάνε μέσα από το δημοτικό τραγούδι, ο κυρ Ανδρόνικος και η Αρετή έρχονται στο προσκήνιο όχι να διηγηθούν την ιστορία τους, αλλά για να γευτούν ξανά και ξανά αυτή την απόλαυση που αφήνει στα χείλη το παιχνίδισμα της ιστορίας με τη παύση, του κωμικού με τον έρωτα...»⁵⁹

Κριτικές:

«Πρεμιέρα «φρονιμάδα» και ευθυμία. [...] Οι μικροί και μεγάλοι φίλοι του ποιητικού θεάτρου που βρέθηκαν στον Μύλο Ματσόπουλου, το βράδυ της Κυριακής, είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν το διασκεδαστικό παιχνίδι ανάμεσα στο «κόμμα» της τρέλας και το «κόμμα» της φρονιμάδας και να στοιχηματίσουν και αυτοί μαζί με τους συντελεστές της Θεατρικής Σκηνης Νέων Καλλιτεχνών υπέρ του πρώτου ή του δεύτερου. [...] Μία ομολογουμένως φρέσκια κωμωδία, με ζωηρές εικόνες και πολλές εναλλαγές, η οποία καταδεικνύει πόσο αλληλένδετη είναι η ανθρώπινη ζωή και πως όλοι μέσα μας κουβαλάμε μία δόση τρέλας, η οποία περιμένει να ελευθερωθεί. Το έργο σκηνοθέτησε με ανατρεπτική διάθεση ο κ. Στέφανος Νταλάσης, ενώ το μαγευτικό σκηνικό επιμελήθηκε ο σκηνογράφος κ. Στέργιος Στάμος και αναδείχθηκε ιδιαίτερα μέσα από τον φωτισμό του Στέλιου Καραγιώργου. Η μουσική σύνθεση του έργου είναι του κ. Ανδρέα Τσέγα, [...] Σημαντική είναι επίσης και η συνεισφορά της Μαρίας

⁵⁹ Ακόμη, το Δ.Σ. του Δημοτικού Θεάτρου σημειώνει (στο πρόγραμμα της παράστασης): «Το παιχνίδι της τρέλας και της φρονιμάδας» του Γιώργου Θεοτοκά, πραγματεύεται το αιώνιο παιχνίδι της ζωής, την πάλη του κοινωνικοποιημένου ανθρώπου ανάμεσα στα πρέπει που του επιβάλλονται, τη διατήρηση της τάξης, της ηθικής και της ενάρετης ζωής, τα πάθη και τις αδυναμίες του ανθρώπου, το να είναι και να νιώθει κανείς σαν ένα μεγάλο παιδί και να παραδέχεται τη ζωή χωρίς άλλο. Μια φρέσκια κωμωδία, με ζωηρές εικόνες και πολλές εναλλαγές καταδεικνύει πόσο αλληλένδετη είναι η ανθρώπινη ζωή και πως όλοι μέσα μας κουβαλάμε μια δόση τρέλας, η οποία περιμένει να ελευθερωθεί. Έξυπνα διοχετεύονται μέσα στο έργο πολιτικά μαγειρέματα, συνομοσιές, κανόνες συζυγικής τιμής, σχέσεις γυναικών ανδρών, το ερωτικό στοιχείο στον άνθρωπο, η δυναμική του γυναικείου πνεύματος και η εξισορρόπηση και συμφιλίωση με αυτή καθ' αυτή την ανθρώπινη φύση, η οποία είναι πολυδιάστατη και γι' αυτό κάνει τη ζωή μας συναρπαστική!»

Γαδετσάκη, η οποία έχει την επιμέλεια κίνησης της παράστασης, ενώ επιτυχημένη απεδείχθη και η επιλογή των ηθοποιών και η διανομή των ρόλων [...].⁶⁰

Εικόνα 86 Σκηνές από την παράσταση

«Απόψεις: Το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων κερδίζει την ψυχή μας... Κάνουμε θέατρο για την ψυχή μας». Έτσι τιλοφορείται το βιβλίο του Καρόλου Κουν, όπου αναλύει τις σκέψεις και τις απόψεις του για το Θέατρο. Και μιλά για το Θέατρο. Αυτό που πλέον ως πόλη διαθέτουμε. Το Δημοτικό μας Θέατρο ή Θεατρική Σκηνή Νέων Καλλιτεχνών. Η οποία από πέρυσι, με τον «Κύκλο με την Κιμωλία» του Μπ. Μπρεχτ, μέχρι φέτος, έκανε βήματα και προχώρησε, μπροστά, στην ενδυνάμωση της σχέσης των συντελεστών με το κείμενο και της επαφής τους με το κοινό. Οι βασικοί συντελεστές παρέμειναν οι ίδιοι. Και ανέβασαν στο εκπληκτικό, μοναδικό στην Ελλάδα σκηνικό του μύλου Ματσόπουλου «Το παιχνίδι της τρέλας και της φρονιμάδας» του Γιώργου Θεοτοκά. [...] Πρώτα απ' όλα, η σκηνοθεσία του Στέφανου Νταλάση ήταν ορθή, ως προς το τμήμα της απόδοσης του κειμένου, των οδηγιών και της διδασκαλίας. Προσπάθησε να ακολουθήσει πιστά τους τύπους, δίνοντας μια ουσιαστική ευκαιρία εμφάνισης στο θεατή. Κατά δεύτερον, ο φωτισμός, το εύρημα με το φεγγάρι, η μουσική [...] η χορογραφική διδασκαλία, δένουν με το έργο [...] Όσο για τους ηθοποιούς; Μόνο καλά λόγια. Ωριμότερη η Μαρία Μανθέλα. Πάντα εντυπωσιακά κοντά στο θεατή ο

⁶⁰ Του Στέφανου Βουτσελά, εφημ. Έρευνα, 15-7-2003.

Κώστας Μπουραζάνας, εκπληκτικός και με έντονα κωμικά στοιχεία 'από την ψυχή του' ο Κώστας Ραβνιωτόπουλος (χωρίς τα στοιχεία και της stand up comedy που επίσης υπηρετεί με αξία να τον επηρεάζουν), ακόμη μία φορά πολύ καλός ο Κωστής Δαμάκης. Ο Κώστας Μακρόπουλος επάξια έπαιξε τον πομπώδη ρόλο του Μαυριανού, η Λαμπρινή Μίχου έδωσε τον απαραίτητο "γυναικείο" τόνο, η Ν. Νταιλιάνη όμορφα απέδωσε το ρόλο της μικρής πλην χαριτωμένης υπηρέτριας. Τα κοστούμια του Στέργιου Στάμου μέσα στο κλίμα της εποχής, ο Ανδρέας Τσέγας με μουσική στο κλίμα του έργου, η Μαρία Γαδετσάκη επιμελήθηκε την κίνηση των ηθοποιών με τρόπο μη υπερβολικό και ο Στέλιος Καραγιώργος, ως συνήθως, άριστος στο φωτιστικό χειρισμό. Τι άλλο να πούμε εμείς; Ότι είναι κρίμα που δεν είδατε - όσοι δεν είδατε το έργο - και λόγω του πολυάριθμου των θεατών (την Παρασκευή κάποιοι έμειναν όρθιοι, κάποιοι τελευταία στιγμή έψαχναν για καρέκλα)[...].⁶¹

Εικόνα 87 Σκηνές από την παράσταση

«Μια πρωτοποριακή παράσταση από τη «Θεατρική Σκηνή Νέων Καλλιτεχνών» του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων [...] Η μάχη ξετυλίγεται μέσα σ' ένα μεσαιωνικό σκηνικό. Ένας παλιός διατηρητέος Μύλος με λιγοστές σκηνοθετικές παρεμβάσεις

⁶¹ Θανάσης Μιχαλάκης, εφημ. διάλογος 23 -7-2003.

μετατρέπεται σε κάστρο, φυσικό με μεσαιωνικές κατοικίες, πύργους και άλλα πέτρινα καταλύματα. Ο ακάλυπτος χώρος στο κέντρο – χαρακτηριστικό των Πύργων – η σκηνή που, για τις ανάγκες του έργου εδώ, ενώνει θεατές και πρωταγωνιστές. Ομοτράπεζοι και συνδαιτυμόνες τα όσα διαδραματίζονται τότε στην αυλή του Άρχοντα τότε στον παρθενικό γυναικωνίτη της άσπιλης κόρης και τότε στην άκρατη οινοποσία μιας συντροφιάς που εξυμνεί τα ερωτικά κατορθώματα του άρχοντα.[...] Μια ενδιαφέρουσα παράσταση με πρωτοποριακά στοιχεία που δεν διστάζει ο Σκηνοθέτης εκεί που οι ανάγκες του έργου επιτρέπουν, να χρησιμοποιεί με επιτυχία, μοντέρνους μουσικούς ρυθμούς, γνωστές ατάκες, τρυκ για καίρια προβλήματα του καιρού μας. Ο σκηνοθέτης Σ. Νταλάσης είναι φανερό πλέον ότι μελετά προσεκτικά τη στρατηγική του, κάνοντας βήμα-βήμα τις νέες σκηνοθετικές του προτάσεις. Η φυσική μεσαιωνική αρχιτεκτονική του χώρου συμπληρώνεται άψογα από την μουσική επένδυση του Α.Τσέγα. Η υποκριτική δεινότητα του Κ. Ραβνιωτόπουλου και Ι. Παπαθανάση ξετυλίγονται αβίαστα πάνω στη σκηνή μπερδεύονται με τους θεατές, συνομιλούν, χάνονται και γίνονται (πουλιά των τραγουδιών, Άρχοντες, Λεόντιος, Ιγνάτιος). Έχεις την εντύπωση ότι ζουν παρά παίζουν στη σκηνή. Ο Κ. Μπουραζάνας (Δούκας) ο Κ. Δαμάκης (Ανδρόνικος) ο Κ. Μακρόπουλος (Μαυριανός) ντούρος και αλύγιστος. Μια συγχορδία από λεπτές υποκριτικές πινελιές, χειρονομίες, μορφασμοί. Τα μπάσα και οι βελούδινες νότες ενός βιολιού σ' ένα υπέροχο θεατρικό κονσέρτο.

Οι γυναίκες της παράστασης Μίχου Λαμπρινή (Ζαμπέτα) Νταϊλιάνη Αναστασία (Μαρουλίνα) και Μανθέλα Μαρία (Αρετή) με το υποκριτικό τους ταλέντο «λιγώνονται» και θυσιάζονται στα χαδιάρικα καλέσματα του έρωτα με περισσή χάρη. Περισσότερες σκαμπρόζικες, παθιάρικες και μελοδραματικές πόζες θα απογείωναν ακόμη περισσότερο την παράσταση. Τα κοστούμια του Στ. Στάμου ζωντανά κάδρα της βυζαντινής εποχής και όχι μόνο. Την επιμέλεια της κίνησης είχε η Μαρία Γαδετσάκη, και τον φωτισμό του έργου ο Στέλιος Καραγιώργος. Το μόνο που έλειπε: οι καρέκλες. Το κοινό είχε κατακλύσει όλους τους χώρους ακόμη και επί σκηνής. Ήταν πατείς σε πατώ. Επίσης η ανανέωση του ρεπερτορίου. Βουτιά σε πιο βαθιά νερά...[...].⁶²

⁶² Του Βασίλη Πάνου, Εφημ. Πρ. Λόγος 22-7-2003.

Εικόνα 88 Ο κυρ-Ανδρόνικος στη φυλακή

«Θέματα & θέσεις: Η πόλη και ο Πολιτισμός. Η αναγκαιότητα της πολιτιστικής ανέλιξης του νομού Τρικάλων. Ο στόχος της πολιτιστικής ανέλιξης των Τρικάλων αποτελούσε την μόνιμη επωδό των προεκλογικών εξαγγελιών των υποψηφίων. Παράλληλα, είναι γνωστό ότι ο πολιτισμός είναι ένα πεδίο ψηφοθηρίας λαμπρό. Είναι ένας τρόπος για να αποσπάσουν οι υποψήφιοι την ψήφο των πολιτών. Συνήθως, βέβαια, οι μεγαλεπήβολες εξαγγελίες δεν γίνονται πράξη. Το κακό στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι και οι πολίτες ξεχνούν εύκολα...

Εν πάση περιπτώσει, στα Τρίκαλα τα τελευταία χρόνια το θέμα της πολιτιστικής ανέλιξης συζητείται ευρέως. Συζητείται ως στόχος, συζητούνται παράλληλα και οι δράσεις που πρέπει να αναπτυχθούν για την επίτευξη του στόχου. Μέχρι πρόσφατα δε, εκείνος ο προβληματισμός που κυρίως εκφράζονταν είναι ότι στα Τρίκαλα ο πολιτισμός είναι λίγο... εισαγόμενος. Η διοργάνωση διαφόρων εκδηλώσεων, όπως Θεατρικών παραστάσεων ή μουσικών συναυλιών, με εξαιρετικά μικρή ετήσια συχνότητα (κάθε καλοκαίρι) ασφαλώς δεν μπορεί να μας αφήσει ικανοποιημένους τόσο για το πολιτιστικό επίπεδο των Τρικάλων όσο και για την γενικότερη πολιτιστική παραγωγή. Τούτο ίσχυε μέχρι πρότινος. Τελευταίως, όμως τα πράγματα φαίνεται να αλλάζουν.

Όλο και πιο συχνά υπάρχουν δείγματα της τοπικής πολιτιστικής παραγωγής. Όλο και πιο συχνά, άνθρωποι δραστήριοι, με δημιουργικό πνεύμα και πρωτοπόρες

ιδέες δείχνουν τη δουλειά τους και συμβάλλουν στην πολιτιστική ανέλιξη της πόλης. Η Θεατρική Σκηνή Νέων Καλλιτεχνών του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα νέων ανθρώπων που «παράγουν» πολιτισμό από τα Τρίκαλα και - ευτυχώς - όχι μόνο για τα Τρίκαλα [...].⁶³

Εικόνα 89 «Το κοινό συνεργό στις ανατρεπτικές χορογραφίες του γέλιου»

«Ένας παλιός μύλος στα Τρίκαλα έγινε στέγη ονείρων.

Όταν υπάρχει βούληση, υπάρχει και αποτέλεσμα. Στα Τρίκαλα, που είναι μία από τις πιο όμορφες και νοικοκυρεμένες πόλεις της Θεσσαλίας, ένα από τα παλιά βιομηχανικά συγκροτήματα, με την εμφανή λιθοδομία, τις κεραμοσκεπές και την υψικάμινο, που οι ντόπιοι γνωρίζουν σαν τον Μύλο του Μασσόπουλου, πήρε αυτό το καλοκαίρι ζωή, αφού ο Δήμος Τρικκαίων αποφάσισε να λειτουργήσει μέσα σε αυτόν τον ατμοσφαιρικό χώρο θερινό κινηματογράφο και θέατρο. [...] Ελήφθη η απόφαση να ιδρυθεί μέσα σε αυτόν τον μοναδικό χώρο για την πόλη, κινηματογράφος και θέατρο, να πάρει ζωή το κτίριο, να ζυμωθεί με την πόλη, να προσελκύσει τους κατοίκους. Έτσι, από αυτό το καλοκαίρι, το σινεμά με τις ξύλινες πέργκολες, τα άνετα καθίσματα και τα μυριστικά φυτά του ελληνικού καλοκαιριού, έγινε ένα σημείο κοινωνικής επαφής και λαϊκής ψυχαγωγίας και απ' ό,τι είδαμε στο πρόγραμμα, οι ταινίες είναι πρώτης διαλογής. Το θέατρο λειτουργεί σε παρακείμενο χώρο, με σκηνή που μεταβάλλεται

⁶³ Ελπίδα Κουτσογιάννη, εφημ. Έρευνα 23-6-2003.

ανάλογα με το έργο, ενώ τον χειμώνα θα μεταφερθεί στο εσωτερικό του Μύλου και το ίδιο προβλέπεται και για τον κινηματογράφο.

Αυτές τις μέρες, παίζεται στο θέατρο το έργο του Γιώργου Θεοδοκά «Το Παιχνίδι της Τρέλας και της Φρονιμάδας», που σκηνοθέτησε ο Στέφανος Νταλάσης, καλλιτεχνικός διευθυντής. Δίνεται έμφαση στους νέους καλλιτέχνες, μία πρωτοβουλία που στηρίζει το ΥΠΠΟ στη σχετική προγραμματική σύμβαση που υπεγράφη με τον Δήμο Τρικκαίων. Έχει σημασία να σκεφτεί κανείς ότι ο Μύλος έπειτα από τόσα χρόνια αχρησίας γίνεται και πάλι μία πηγή πλούτου για την πόλη. Τα Τρίκαλα δείχνουν έτσι τον δρόμο για μία σωστή αστική ανάπτυξη που δίνει στους κατοίκους ερεθίσματα και ψυχαγωγία, ενώ παράλληλα αναδεικνύεται η αρχιτεκτονική και η ιστορία της περιοχής [...].⁶⁴

Εικόνα 90 Σκηνή από την παράσταση

«Δημοτικό Θέατρο: Τους αγκάλιασε όλους. Η τελευταία φορά, που είχαν δει κάτι σε θέατρο, ήταν όταν ακόμη λειτουργούσαν τα σχολεία τους και τα παιδιά έπαιζαν την γριά Τζαβέλενα και τον Αθ. Διάκο την 25η Μαρτίου. Την τελευταία φορά που απλώθηκε κάτι σε σκηνικό στην πλατεία τους, ήταν κάπου στην δεκαετία του '60, όταν

⁶⁴ Εφημερίδα *Η Καθημερινή* (Αθηνών), 29-8-2003.

απλώθηκε ένα σεντόνι ως αυτοσχέδια οθόνη, για να δούνε την “Γκόλφω”, που είχε φέρει κάποιος πλανόδιος με μηχανή προβολής. Οι «πολιτιστικές» εκδηλώσεις γι’ αυτούς, υπάρχουν μόνο... στην τηλεόραση και εξαντλούνται συνήθως στα πανηγύρια του χωριού.

Να γιατί από μόνη της, η έξοδος της Θεατρικής Σκηνής του Δήμου Τρικκαίων στα χωριά, είχε πολύ τεράστια σημασία για αυτούς, πολύ μεγαλύτερη από τις παραστάσεις που δόθηκαν μέσα στην πόλη.

Οι παραστάσεις, είχαν όλες εκείνες τις τεχνικές αδυναμίες που μπορεί ν’ αντιμετωπίσει κανείς, όταν πάει να στήσει σκηνή, παρασκήνια, χώρο για θεατές, κάπου που δεν υπάρχει υποδομή για κάτι τέτοιο. Ωστόσο αυτό είχε την ελάχιστη της σημασίας και το Δημοτικό Θέατρο αντιπαρήλθε αξιοπρεπώς των δυσκολιών. Το πλέον ενδιαφέρον κοινό, ήταν εκείνοι οι νέοι άνθρωποι και πολύ περισσότερο οι ηλικιωμένοι, που δεν είχαν ποτέ ανάλογη προηγούμενη επαφή. Δεν είναι εξάλλου ούτε εύκολο ούτε σύνηθες να βγει η γιαγιά, που δεν βγαίνει καλά-καλά ούτε στο πανηγύρι του χωριού, για να δει Θεατρική Παράσταση, ν’ αποδειχθεί υποδειγματικός θεατής με αντιδράσεις που δείχνουν ότι κατανοεί τι βλέπει ή να δείξει ενδιαφέρον να πάρει ανά χείρας το πληροφοριακό έντυπο με τα της παράστασης.

Ενδεχομένως, και για όποιον έχει δει το φετινό έργο «Το παιχνίδι της τρέλας και της φρονιμάδας», να σπεύσει να βγάλει εύκολα συμπεράσματα, όπως: «ένα παραμυθάκι ήταν, σιγά μην ήθελε προσπάθεια να το καταλάβουν!». Υπάρχει το αντεπιχείρημα: Πέρυσι, η Θεατρική Σκηνή, είχε κάνει περιοδεία σε χωριά, με Μπρεχτ και τον «Κύκλο με την Κιμωλία» κι όμως ανάλογο κοινό, αποδείχθηκε πιο βιωματικό σε αυτό που έβλεπε από πολλούς κατά τα άλλα έχοντες σχετική παιδεία [...]

Και για όλους τους παραπάνω λόγους, οι παραστάσεις αυτές, ήταν το ουσιαστικότερο πολιτιστικό γεγονός του καλοκαιριού που μόλις τελείωσε.⁶⁵

⁶⁵ Μαρία Μπαλαμπέκου, εφημ. Ενεργός Πολίτης, 15-9-2003.

Εικόνα 91 Από την περιοδεία

«Το παιχνίδι της Τρέλας και της Φρονιμάδας Θεατρική παράσταση από τη Σκηνή Νέων Καλλιτεχνών.

Τις προάλλες, στον αύλειο χώρο του Γυμνασίου Μεγαλοχωρίου και με πρωτοβουλία της Νομαρχίας Τρικάλων και του Δήμου Εστιαιώτιδας, δόθηκε από τη Θεατρική Σκηνή Νέων Καλλιτεχνών του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων η παράσταση του έργου του Θεοτοκά: «Το παιχνίδι της τρέλας και της φρονιμάδας», σε σκηνοθεσία του Στέφανου Πολυχρ. Νταλάση.

Μολονότι τα σκηνικά ήταν -όπως ήταν φυσικό- πρόχειρα, η παράσταση υπήρξε καθ' όλα επιτυχημένη. [...] Η κίνηση των ηθοποιών στη σκηνή ήταν άνετη, κυριαρχική. Ούτε μια στιγμή δεν υπήρξαν δισταγμοί ή χάσματα αμηχανίας. Ο Άρχοντας Λεόντιος (Ραβνιωτόπουλος Κων/νος), απολαυστικότετος. [...] Ο Μαυριανός (Μακρόπουλος Κων/νος), πολύ- πολύ καλός. [...]. ο άρχοντας Ιγνάτιος (Παπαθανάσης Γιάννας), υπέροχος. [...]. Ο Ανδρόνικος (Δαμάκης Κων/νος), ξεκαρδιστικός. Πραγματικά κυριαρχούσε στη σκηνή, σε κίνηση και σε αλλαγές ύψους [...] Η Μαρουλίνα (Νταϊλιάνη Νατάσσα), θαυμάσια. Ιδιαίτερα εκείνο το χαρακτηριστικότατο γέλιο της, αποκαλυπτικό και σκανδαλιστική [...]. Η Ζαμπέτα (Μίχου Λαμπρινή), τέλεια. Οι κινήσεις της, το χαμόγελό της που έπαιρνε χίλιες δυο παραλλαγές, το βλέμμα της –πότε ένοχο, πότε πονηρό και πότε τάχα αθώο– ήταν τα κυριαρχικά στοιχεία αποδόσεως του ρόλου της [...]. Η Αρετή (Μανθέλα Μαρία), μετρημένη στη σκηνή, όπως το απαιτούσε ο ρόλος της. Λίγα μα τσεκουράτα τα λόγια της και οι κινήσεις της γεμάτες σιγουριά και

βεβαιότητα. Όμως εγώ θα τη χαιρόμουν περισσότερο στο ρόλο αρχαίας Τραγωδίας, ως Κλυταιμνήστρα, ως Αντιγόνη, ως Εκάβη. Κι έρχομαι στο Δούκα της Παροναζίας (Μπουραζάνας Κώστας) [...] Οι κινήσεις του, οι χειρονομίες του, η συνεχής και επιτυχημένη αλλαγή του ύφους του και οι ατάκες του ήταν αξεπέραστες. Ο Κώστας Μπουραζάνας ξεπέρασε τον Φραγκίσκο Μανέλη, είναι ένας θαυμάσιος κωμικός. Θερμότατα συγχαρητήρια, λοιπόν, στον αεικίνητο σκηνοθέτη Στέφανο Νταλάση, στους θαυμάσιους ηθοποιούς και τους άλλους παράγοντες της παραστάσεως. Συγχαρητήρια στο Δήμο Τρικάλων, που διαθέτει ένα τέτοιο Δημοτικό Θέατρο, συγχαρητήρια και στο Δήμο Εστιαιώτιδας, που έδωσε στους δημότες του την δυνατότητα ν' απολαύσουν τη θαυμάσια αυτή παράσταση [...]»⁶⁶

Εικόνα 92 Ο θίασος της παράστασης

⁶⁶ Ν. Τζέλης, εφημ. Πρ Λόγος 20-9-2003.

Ανοιξη 2004

Τζο Όρτον⁶⁷

Τι Είδε ο Υπηρέτης

Μετάφραση-ελεύθερη διασκευή: Παναγιώτη Δόμβρου & Παναγιώτη Πασχίδη.

Στην «Σοφίτα» του Μύλου Ματσόπουλου.⁶⁸

Εικόνα 93 Η "Σοφίτα"

⁶⁷ Ο μεταφραστής του έργου σημειώνει για τον συγγραφέα: «[...] Ο Όρτον ήταν πράγματι "οργισμένος". Επιτίθονταν σε κάθε εκδήλωση μικροαστικής νοοτροπίας [...] Όπλο του μια γραφομηχανή και ένα διακαές πάθος για πρόκληση. Ο Όρτον δεν έχει ένα συγκεκριμένο μέτωπο αντιπαράθεσης. [...] Η οργή του για μια κοινωνία που ζει και ενεργεί μέσα στην υποκρισία και τη συμβατικότητα, μια κοινωνία όπου αλήθεια και ψέμα, δίκαιο και άδικο, ηθικό και ανήθικο γίνονται ένα και το αυτό, μετατρέπεται σε μια καυστική κοινωνική στάση που τον οδηγεί σε εξεζητημένες καταστάσεις στη γραφή του. Δεν έκανε πολιτικό θέατρο. Χρησιμοποίησε στοιχεία του παράλογου [...] θα πρέπει ίσως να δούμε το έργο του σαν πράξη, σαν έννοια, σαν μια προσωπική φωνή διαμαρτυρίας. Ο Όρτον θέλησε να προκαλέσει "κάτι σαν σεισμό", να ταραξεί τα λιμνάζοντα νερά της υποτιθέμενα προοδευτικής και επαναστατικής κοινωνίας του '60. [...]» Δόμβρος Παναγιώτης, *Βίοι παράλληλοι: ο Τζο Όρτον κι το έργο του*, περιοδ. «δρώμενα», Φεβρουάριος '90. Αναδημοσίευση στο πρόγραμμα της παράστασης.

⁶⁸ Είναι η πρώτη παράσταση που πραγματοποιείται στη «Σοφίτα» του Μύλου. Βλ. ρεπορτάζ ημερ. τύπου 21-4-04: «Σοφίτα Μύλου Ματσόπουλου. Ένας νέος χώρος τέχνης [...]», εφημ. Γεγονότα. «Η θεατρική σκηνή απέκτησε τη... Σοφίτα της. Εξαιρετικά επιμελημένος ο χώρος [...]», εφημ Τρ. Νέα. Για την λειτουργικότητα της νέα αίθουσας οι συντελεστές σημειώνουν: «Μια παράσταση σ' ένα 'ιδιαιτέρο' θέατρο. Μια κομωδία με ιδιαίτερο χιούμορ, απρόβλεπτες καταστάσεις «στημένη», με φροντίδα και μεράκι, σ' ένα ιδιαίτερο χώρο-«θέατρο τσέπης»: στην νέα θεατρική σκηνή της «Σοφίτας» του Μύλου Ματσόπουλου χάρισε το γέλιο και την απόλαυση στους θεατές που την παρακολούθησαν. Η μαγεία του χώρου, οι πνευματώδεις διάλογοι, οι καλές ερμηνείες των ηθοποιών, η άμεση σχέση των θεατών με τα δρώμενα, δημιούργησαν μια φρέσκια και όμορφη παράσταση που αποτέλεσε μια μοναδική εμπειρία. [...]». Δελτίο τύπου, Πρ. Λόγος 28-4-04.

Εικόνα 94 Η αφίσα της παράστασης

Συντελεστές.⁶⁹

Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης, Σκηνικά-Κοστούμια: Παναγιώτης Γάκης,
Μουσική Επιμέλεια: Παναγιώτης Δόμβρος, Επιμ. Κίνησης: Μαρία Γαδετσάκη,
Φωτισμοί: Στέλιος Καραγιώργος.

Εικόνα 95 Ο Η κα Πρέντις και ο δρ. Ρανς

⁶⁹ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Διανομή:

Κωστής Δαμάκης, Δρ. Ραντζ,

Κώστας Μακρόπουλος, Νίκολας Μπέκετ,

Μαρία Μανθέλα, κα Πρέντις,

Κώστας Μπουραζάνας, Αστυνόμος Μάτς,

Νατάσα Νταϊλιάνη, Τζέραλτιν Μπάρκλεϋ,

Στέφανος Νταλάσης, Δρ Πρέντις.

Εικόνα 96 Ο αστυνόμος Μάτς και ο Νίκολας Μπέκετ

Παραστάσεις.⁷⁰

Από 22/4/04 έως 24/5/04.

Κάθε Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή.

Σύνολο παραστάσεων: 21

⁷⁰ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

Εικόνα 97 Σκηνή από την παράσταση

Σημείωμα του σκηνοθέτη.

«Δεν μπορεί να 'ναι κανείς λογικός σ' ένα κόσμο παράλογο, είναι παράλογο» έγραψε ο Όρτον στο 'Τι είδε ο Υπηρέτης'. Ψυχίατροι, σύζυγοι, καμαρότοι, αστυνομικοί, 'φωτισμένοι' επιστήμονες και σασιτισμένες γραμματείς κινούνται στις αίθουσες και τα γραφεία μιας ψυχιατρικής κλινικής προσπαθώντας να βρουν την άκρη του νήματος που θα τους οδηγήσει στη λύση του μυστηρίου. Μ' ένα χιούμορ ξέφρενο και συνάμα παράλογο οι χαρακτήρες οδηγούνται σ' ένα τρελό παιχνίδι ταυτοτήτων όπου κανείς δεν ξέρει σε ποιόν ακριβώς απευθύνεται και όπου τα όρια ανάμεσα στο πραγματικό και το φανταστικό, την αλήθεια και το ψέμα είναι κάθε άλλο παρά απόλυτα ξεκαθαρισμένα.»⁷¹

Εικόνα 98 Ο δρ. Πρέντις και ο δρ. Ρανς

⁷¹ Στο δελτίο τύπου, εφημ. Έρευνα, Ενημέρωση, 21-4-04.

Εικόνα 99 Σκηνή από την παράσταση

Εικόνα 100 Ο θίασος της παράστασης

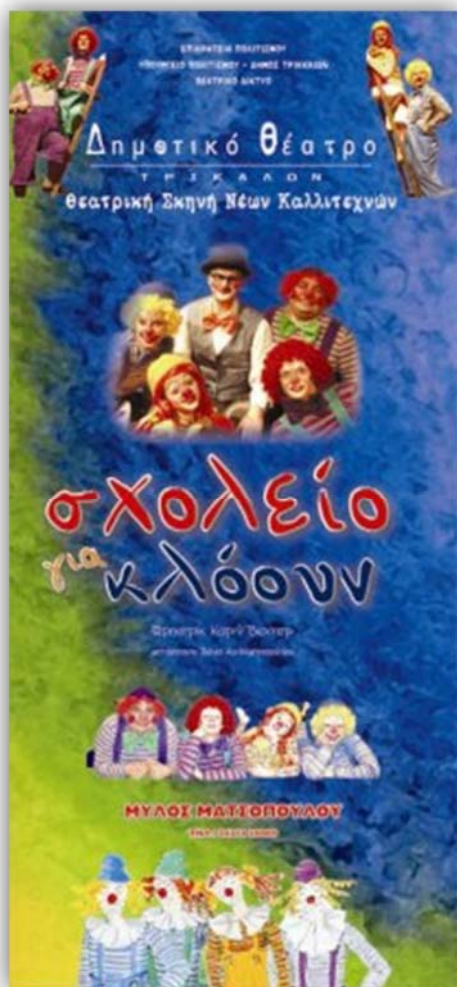
Άνοιξη 2005 (επανάληψη: Χειμώνας 2006 και Καλοκαίρι 2007)

Φρήντριχ Καρλ Βέχτερ

Σχολείο για Κλόουν⁷²

μετάφραση: Ξένιας Καλογεροπούλου.

Στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου στο Μύλο Ματσόπουλου.

Εικόνα 101 Η αφίσα της παράστασης

⁷² Η συγκεκριμένη παραγωγή είναι η πρώτη παραγωγή του Δημοτικού Θεάτρου που απευθύνεται κατά πρώτο λόγο στα παιδιά και στη συνέχεια στους ενήλικες. Παρουσιάστηκε σε οργανωμένες παραστάσεις για τους μαθητές της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου, στο Μύλο Ματσόπουλου, ύστερα από την σχετική έγκριση της αρμόδιας επιτροπής θεαμάτων του Υπ. Παιδείας. Πριν την παράσταση, ο σκηνοθέτης του έργου έκανε μια μικρή εισαγωγή στα παιδιά-θεατές για την λειτουργία και τις ιδιαιτερότητες του θεάτρου και την σχέση της σκηνής (ηθοποιών) με την πλατεία (θεατές). Η εισαγωγική αυτή διαδικασία ήταν όχι μόνο χρήσιμη αλλά και αποτελεσματική για την συμμετοχή των παιδιών στα δρώμενα της παράστασης. Η παραγωγή στο σύνολό της, οργανωτικά και καλλιτεχνικά, είχε τις σωστές προϋποθέσεις μιας υποδειγματικής παράστασης που απευθύνονται σε παιδιά: ενημέρωση από τους δασκάλους πριν την παράσταση, μικρός αριθμός μαθητών ανά παράσταση (120 μαθητές), μικρή, 'ζεστή' και φιλόξενη αίθουσα θεάτρου, ένα θεατρικό έργο με φαντασία, αυτοσχεδιασμούς και μουσική.

Οι συντελεστές.⁷³

Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης, Σκηνικά – κοστούμια: Σοφία Παντουβάκη,
Χορογραφίες: Μαρία Γαδετσάκη, Φωτισμοί: Στέλιος Καραγιώργος.

Εικόνα 102 Οι κλόουν: ο δάσκαλος και οι μαθητές

Διανομή

Μαρία Μανθέλα: Λόλο (και Κων/νος Μακρόπουλος, αντικατάσταση)

Αντονέλλα Χήρα: Μπλούφο

Κώστας Μπουραζάνας: Ζίγκο

Μαρία Γαδετσάκη: Μπίμπα

Στέφανος Νταλάσης: Δάσκαλος (και Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος, αντικατάσταση)

Παραστάσεις.⁷⁴

Για τους μαθητές:

Από 25-2-2005 έως 4-4-2002, πρωινές παραστάσεις για μαθητές (σύνολο 10 παραστάσεις).

⁷³ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

⁷⁴ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

Και από 2-11-05 έως 21-12-05, πρωινές παραστάσεις για μαθητές (σύνολο 15 παραστάσεις).

Σύνολο παραστάσεων για μαθητές 25.

Για το κοινό

Παρουσιάστηκε σε βραδινές παραστάσεις για το κοινό στις 9, 10, 11 Δεκεμβρίου 2005.

Περιοδεία

Το έργο παρουσιάστηκε σε περιοδεία το καλοκαίρι του 2007 στις εξής πόλεις- χωριά: 25/8 Δήμος Φαρκαδόνας (Φαρκαδόνα), 26/8 Δήμος Χασίων (Ασποκλησιά), 27/8 Δήμος Μαλακασίου (Παναγία), 31/8 Δήμος Αιθήκων (Ελάτη), 1/9 Δήμος Βασιλικής (Βασιλική), 2/9 Δήμος Μ. Καλυβίων (Μ. Καλύβια), 3/9 Δήμος Τρικκαίων (Σεισμόπληκτα), 4/9 Δήμος Εστιαϊτίδας (Μεγαλοχώρι), 5/9 Δήμος Πελινναίων (Πετρόπωρο), 6/9 Δήμος Οιχαλίας (Κλοκοτός), 7/9 Δήμος Βασιλικής (Θεόπετρα), 8/9 Δήμος Γόμφων (Παλαιομονάστηρο), 9/9 Δήμος Παραληθαίων (Ρίζωμα). Σύνολο παραστάσεων περιοδείας 13.

Εικόνα 103 Ο Μπλούφο και ο Ζίγκο

Εικόνα 104 Η Μπίμπα ανάμεσα στους θεατές

Σημείωμα Σκηνοθέτη.⁷⁵

δάσκαλος και μαθητής...
 σχολείο και υποκριτική...
 μπορεί ένας κλόουν να πάει σχολείο;
 φαντασία και λογική...
 αναμνήσεις σχολείου...
 μνήμες κωμικών...
 αναμνήσεις τσίρκου...
 το εκπαιδευτικό σύστημα...
 θεατρική παιδεία...

Σχολείο για Κλόουν...

«Η παράσταση Σχολείο για Κλόουν, δομήθηκε στην ιδιομορφία που το ίδιο το κείμενο υποθάλπει: θυσιάζοντας τον λόγο προς χάριν του αυτοσχεδιαστικού παιχνιδιού της κωμωδίας συνέδεσε με πετυχημένη, όπως αποδείχθηκε, συνταγή ένα καθάροαιμο εργαλείο γνώσης «το σχολείο», με την πιο δυνατή φαντασιακή και συγκινησιακή

⁷⁵ Στο πρόγραμμα της παράστασης.

λειτουργία της παιδικής δημιουργικότητας. Μερικοί μαθητευόμενοι κλόουν επί σκηνής μπροστά στα απορημένα μάτια μιας καρικατούρας «δασκάλου» και κυρίως με τη συμμετοχή και προς τέρψιν των αγαπημένων τους συμμαθητών που τότε με τα τρανταχτά τους γέλια από τα καθίσματα της πλατείας, πότε συνειδητοί εθελοντές στα καμώματα του Ζίγκο, Μπίμπα, Λόλο, Μπούφο... επί σκηνής, κατάφεραν: να ξετυλίξουν το παιχνίδι της καλλιτεχνικής δημιουργίας με χρώματα, ήχους, εικόνες, που απουσιάζουν ηχηρά από τη σημερινή εκπαιδευτική διαδικασία και να προτείνουν μια πιο ευέλικτη και δημιουργική εμπλοκή διδασκόντων και μαθητών στην «τάξη» και στην τέχνη...». ⁷⁶

Εικόνα 105 Σκηνή από την παράσταση

⁷⁶ Στο δελτίου τύπου του θεάτρου, εφημ. Πρ. Λόγος 25/2/05.

Ο σκηνοθέτης σημειώνει ακόμη: «Η παράσταση ήταν δομημένη με τέτοιο τρόπο που τα παιδιά συμμετείχαν στα δρώμενα. Σ' αυτό βοηθούσαν οι γνώριμες εικόνες του δασκάλου – μαθητή, η αποπλιστική απλότητα των κλόουν, μέσα από την άμεση, καθαρή αλλά και ενίοτε στιλιζαρισμένη κίνηση των ηθοποιών, η μουσική επένδυση με υπέροχες μελωδίες από κλασική και έντεχνη ελληνική μουσική, οι ζεστοί και ατμοσφαιρικοί φωτισμοί, το αφαιρετικό σκηνικό που μεταβαλλόταν με την προβολή εικαστικών σχεδίων και επιλεγμένων έργων ζωγραφικής, τα λιτά αλλά ευρηματικά κοστούμια και τέλος η απλή και καθαρή σκηνοθεσία που στηριζόταν σε θεατρικές εποχές καθώς και στον πλήρη συγχρονισμό των κλόουν που αποτελούσαν μια ομάδα, ενώ ο καθένας διατηρούσε την ιδιαιτερότητά του. Το συγκεκριμένο έργο, λόγω θέματος, είναι ένα θαυμάσιο εισαγωγικό μάθημα για την λειτουργία του θεάτρου γι' αυτό η ανταπόκριση των μαθητών ήταν ενθουσιώδης κατά την διάρκεια της παράστασης. Το πιο σημαντικό στοιχείο ήταν το γεγονός ότι τα παιδιά διατήρησαν στην μνήμη τους την παράσταση που αποτέλεσε σημείο παιχνιδιού και συζήτησης μεταξύ τους». Συνέντευξη στην «Τηλεόραση 10», 8/12/05.

Κριτικές.

«Η επίσκεψή μας τη Δευτέρα 7 Μαρτίου στο θεατρικό χώρο που έχει διαμορφωθεί στον Μύλο Ματσόπουλου, δεν είχε τίποτα από τις ψυχρές και απρόσωπες εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Ήταν μια θαυμάσια εμπειρία που μας πλημμύρισε με σκέψεις και συναισθήματα [...] Το θεατρικό έργο μας έκανε να αναλογιστούμε τη δύναμη της τέχνης και τους ποικίλους τρόπους έκφρασης που μπορεί αυτή να χρησιμοποιήσει [...] μια καλή παράσταση που παρακολούθησαμε με έντονο το στοιχείο της παντομίμας. Οι ηθοποιοί κατόρθωσαν να αποδώσουν με τον καλύτερο τρόπο τη γοητεία του αυθορμητισμού και της ελεύθερης έκφρασης δίνοντας έτσι στο έργο έναν μοναδικό τόνο». ⁷⁷

Εικόνα 106 Η αίθουσα με τους θεατές

⁷⁷ Ανθή Τσιαφίτσα, μαθήτρια β΄ Γυμνασίου, εφημ. Ενημέρωση 24-3-06.

Παραθέτουμε ακόμη ενδεικτικά μερικές εντυπώσεις των μαθητών για την παράσταση: «...Ήταν για κάτι κλόουν που πήγαιναν στο σχολείο. Δεν έμοιαζαν όμως με τους κλόουν που είχα δει στο τσίρκο. Ήταν πιο αστείο και όλο έκαναν ζαβολιές και ο δάσκαλος τους έβαζε μια τρελή τιμωρία να κάνουν τους αεροπόρους, τους ψαράδες, το γέρο... Στο τέλος ανεβήκαμε κι εμείς επάνω να ξεγελάσουμε το δάσκαλο που δε φορούσε τα γυαλιά του και φορέσαμε και μύτες σαν κλόουν...» Άγγελος, Δ΄ δημοτικού. «...Όταν έσβησαν τα φώτα ήταν σαν όνειρο. Έπαιζαν ωραία μουσική και οι κλόουν κρύβονταν πίσω από εμάς για να μη τους δει ο δάσκαλος... Στο τέλος χορέψαμε με τους κλόουν...Εγώ θέλω να ξαναπάω στο θέατρο. Είπα στη μαμά μου αν υπάρχει τέτοιο θεατροσχολείο να πάω κι εγώ. Θα τα περνούσαμε τέλεια...» Μαρία, Γ΄ δημοτικού. «Εγώ είδα το Σχολείο για κλόουν δύο φορές, με το σχολείο και με τους γονείς μου. Έκαναν τις ίδιες ζαβολιές κι εγώ που τις ήξερα τις εξηγούσα στους γονείς μου. Ο μπαμπάς μου ξεκαρδίστηκε στα γέλια όταν ο Ζίγκο τραγουδούσε με μια κιθάρα και μετά όταν χόρευε με την Μπίμπα... Εμένα μου άρεσε πολύ αυτό το θέατρο γιατί δε βαρέθηκα καθόλου. Όλη την ώρα οι κλόουν έκαναν έξυπνα παιχνίδια κι εγώ τα καταλάβαινα όλα. Ήταν όλοι πολύ αγαπημένοι και αστείο κι ο δάσκαλος φορούσε αστείο καπέλο και ήταν και αυτός γλυκούλης... Στο τέλος μας έδωσαν το πρόγραμμα. Αυτό ήταν ένα χάρτινο σπιτάκι με τις φωτογραφίες από τους κλόουν να το φτιάχνουμε μόνοι μας στο σπίτι. Εγώ το έφτιαξα και το έβαλα στο γραφείο μου... Ζίγκο Μπίμπα Λόλο Μπλούφο θα σας θυμάμαι πάντα...» Άννα, Ε΄ δημοτικού.

Εικόνα 107 Σκηνή από την παράσταση

Εικόνα 108 Από την περιοδεία

Καλοκαίρι 2006

...Και εις το τέλος Κωμωδία

Κείμενα: Αγνώστων Συγγραφέων – Νούτικες ⁷⁸ κωμωδίες.

Οι νούτικες: *Δικηγορικά Γελόια, Οι Καρδιακοί, Τρελός Υπηρέτης, Εξαδέλφη Λαύρα, Κόκορας, Νύφη και Φοράδα, Καπνοπώλης, Το Κατσαβίδι.*

Η παράσταση παρουσιάστηκε σε ανοιχτούς χώρους της πόλης και του νομού.

Εικόνα 109 Η αφίσα της παράστασης

⁷⁸ Για τις νουτικές σημειώνει ο Χρυσοστομίδης: «Στα θέατρα της συνοικίας και στους θιάσους που παίζανε στην επαρχία, ήταν απαραίτητη η νούτικη κωμωδία, δηλαδή η κωμωδία που παίζονταν δίχως κείμενο, πάνω σ' ένα ορισμένο καμβά, με αυτοσχεδιασμό, με το νου. Μετά από το κυρίως έργο, οπερέτα – επιθεώρηση – δράμα, ακόμα και τρίπρακτη κωμωδία, θα παίζονταν στο τέλος η νούτικη. Π.χ. μπορούσε να παίζονταν η κωμωδία του Λουί Πραζί “Τράβα το κορδόνι” ή των Αρνόλ και Μπαχ “Ο αγνός γλεντζές” και στο τέλος η νούτικη. Η νούτικη δεν γνωρίζω πως καθιερώθηκε και ποιος την εισήγαγε στους θιάσους. Έχω όμως τη γνώμη πως ήταν κατάλοιπον των θιάσων της παντομίμας και πως οι παντομιματζήδες κι αυτοί με τη σειρά τους, είχαν δανειστεί τα στοιχεία από γενιά σε γενιά, από την ιταλική “κομεντια ντελ άρτε”, κι από παραλλαγές έργων του Μολιέρου, όπως αναφέρει για το τελευταίο ο ακαδημαϊκός Σπύρος Μελάς, σε καμπάνια του». Χρυσοστομίδης Αλέκος, Αναμνήσεις ενός θεατρίνου, εκδ. Δ.Ε.Π.Α.Κ – Δ. Κερατσινίου, Μάιος 2005 σελ 35.

Οι συντελεστές.⁷⁹

Σκηνοθεσία: Σίμος Κακάλας, Σκηνικά-κοστούμια: Γιάννης Κατρανίτσας, Βοηθός σκηνοθέτη: Νικολέτα Δημοπούλου, Οργάνωση παραγωγής: Στέλλα Τενεκετζή, επιμ. Κειμένων: Μαρία Μανθέλα, Καλλιτεχνική δ/ση- οργάνωση περιοδείας: Στέφανος Νταλάσης.

Διανομή: (παίζοντας ο καθένας πολλούς ρόλους)

Ηθοποιοί: Κώστας Μπουραζάνας, Αντονέλλα Χήρα, Αθανασία Φαράκη, Έλενα Μαυρίδου, Θεόδωρος Οικονομίδης, Δήμητρα Κούζα, Ιάκωβος Σιδηρόπουλος.

Εικόνα 110 Σκηνή από την παράσταση

Παραστάσεις

Περιοδεία:

Η παραγωγή στήθηκε εξ' αρχής με τέτοιο τρόπο ώστε να παρουσιαστεί σε μη θεατρικούς υπαίθριους χώρους. Έτσι πραγματοποιήθηκε μια μεγάλη περιοδεία (με την συνεργασία της Τ.Ε.Δ.Κ. και των Δήμων) σε πόλεις και χωριά του νομού, στις εξής περιοχές: 21/7 Κακοπλεύρι (Δ. Χασίων), 22/7 Νεραΐδα (Δ. Νεραΐδα), 24/7 Μοσχόφυτο (Δ. Πινδαίων), 25/7 Στουρναραΐικα (Δ. Πινδαίων), 27/7 Αγιόφυλλο (Δ. Χασίων), 28/7 Αχελινάδα (Δ. Τυμφαίων), 29/7 Σπαθάδες (Δ. Παραληθαίων), 30/7 Γαρδίκι (Δ. Αιθίων), 31/7 Νεραϊδοχώρι (Δ. Αιθίων), 7/8 Ελάτη (Δ. Αιθίων), 8/8

⁷⁹ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Περτούλι (Δ. Αιθίων), 9/8 Παχτούρι (Δ. Νεράϊδας), 10/8 Αρματολικό (Δ. Νεράϊδας)
 11/8 Κλεινός (Δ. Κλεινοβού), 12/8 Χρυσομηλιά (Δ. Κλεινοβού,) 13/8 Κρήνη (Δ.
 Οιχαλίας) 14/8 Καστράκι (Δ. Καλαμπάκας), 27/8 Περιστερά (Δ. Βασιλικής), 28/8
 Πηγή (Δήμος Γόμφων), 29/8 Μεγαλοχώρι (Δ. Εστιαιώτιδας), 30/8 Μ.Καλύβια
 (Δήμος Μ. Καλυβίων).

Εικόνα 111 Σκηνή από την νούτικη *Νύφη και Φοράδα*

Επιπλέον για πρώτη φορά το Δ.Θ. πραγματοποίησε σειρά παραστάσεων σε συνοικίες της πόλης των Τρικάλων: 4/9 Καρυές, 5/9 Ριζαριό, 6/9 Κουτσομούλια, 7/9 Σαράγια, 8/9 Βαρούσι, 9/9 Σεισμόπληκτα, 10/9 Αγία Μονή.

Σύνολο παραστάσεων περιοδείας 28.

Εικόνα 112 Σκηνή από την νούτικη *Ο Καπνοπώλης*

Εικόνα 113 Σκηνή από την νούτικη *Εξαδέλφη Λαύρα*

Σημείωμα για την παράσταση.⁸⁰

«...Και εις το τέλος Κωμωδία»

*Αυτοσχέδιες κωμωδίες βγαλμένες απ' το νου, δίχως χαρτί και μελάνι...
για τους σπεσιαλίστες του είδους που ασκούσαν στην «ελεύθερη πτώση»,
χωρίς το αλεξίπτωτο του κειμένου...
που κεντούσαν την υψηλών απαιτήσεων επικοινωνία των μπουλουκτσήδων με το κοινό
τους...
ταξιδεύοντας, από γεννησιμιού της θεατρικής τέχνης, πάντα με εισιτήριο τρίτης
θέσης...
στήνοντας το σκηνικό τους πότε από το άρμα του Θέσπι ...
πότε στις βενετσιάνικες πλατείες της commedia dell' arte...
πότε στα τσαντήρια της ελληνικής επαρχίας και
στο μπερντέ του Καραγκιόζη...
πότε στις ασπρόμαυρες σεκάνς του ελληνικού κινηματογράφου
πάντοτε όμως έτοιμες να ξεσηκώσουν το κοινό στο κάλεσμα τους....*

⁸⁰ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Ακούσατε - ακούσατε απόψε στην πλατεία θα παρουσιασθεί το έργο...

Κάπως έτσι θα μπορούσαμε να περιγράψουμε τον καμβά της θεατρικής συμπαραγωγής «...Και εις το τέλος Κωμωδία», που το Δημοτικό Θέατρο των Τρικάλων και η Εταιρεία Θεάτρου Χώρος της Θεσ/νίκης ετοιμάζουν για τούτο το θεατρικό καλοκαίρι, εντός και εκτός νομού, επιχειρώντας με τη σύμπραξη των δυνάμεων τους να βαδίσουν στα χνάρια της πιο δοκιμασμένης συνταγής γέλιου, των μπουλουκτσήδων του 19ου αι., μ' ένα πολύ φρέσκο θεατρικό σχήμα «Νέων Καλλιτεχνών».

Νούτικες Κωμωδίες έχουν καταγραφεί στην άγραφη, ακόμη, ιστορία του θεάτρου των μπουλουκιών, οι αυτοσχέδιες εκείνες κωμωδίες που, κοντά στο μελόδραμα και τα πατριωτικά δράματα, πλαισιώναν το ρεπερτόριο της περιοδείας .

...Λίγα λεπτά της ώρας έφθαναν για να παρελαύνουν όλοι οι γνώριμοι τύποι της κωμωδίας χαρακτήρων, αλλάζοντας κοστούμι κατά περίπτωση, από τον ερωτύλο και τον απατημένο σύζυγο μέχρι την πριμαντόνα, τους ερωτευμένους νέους, την προξενήτρα και από τον ψεύτη και καυχησιάρη μέχρι το δειλό, τον τσιγκούνη, το φαγά, να συγκρουστούν μπροστά στα δακρυσμένα από γέλια μάτια των θεατών, παρασύροντάς τους ν' αναγνωρίσουν ανάμεσά τους... το γείτονα, τον κουμπάρο και κυρίως τον ίδιο τον εαυτό τους... και να ρίξουν πάντα στο τέλος την αυλαία με τραγούδι και χορό, για να μη φύγει το κοινό σεκλετισμένο από την παράσταση...

Πρωτοποριακή και συνάμα ελκυστική η συμπαραγωγή «...Και εις το τέλος Κωμωδία» του φετινού καλοκαιριού, όπως δοκιμάζει να παντρέψει πάνω στο βαρύ από μνήμες παλκοσένικο της πρώιμης νεοελληνικής κωμωδίας δύο επαγγελματικά σχήματα, που μοιράζονται έρευνα, εμπειρία και θεατρική πρακτική νέων ανθρώπων, καλλιτεχνών και δημιουργών, και ετοιμάζονται για τη δική τους «ελεύθερη πτώση» από τα θεωρεία των σύγχρονων μας θεαμάτων καταμεσής της πλατείας [...]

...Και θα είναι ευτυχισμένη πράγματι η στιγμή που εμείς, εργάτες του «...Και εις το τέλος Κωμωδία», ως αλλοτινοί μπουλουκτσήδες θα συναντηθούμε με τους θεατές μας και κάπου εκεί ανάμεσα... μας κλείσουν το μάτι κι εκείνοι οι πρώτοι κωμικοί που χάραξαν την ιστορία του θεάτρου αυτού του τόπου, σμίγοντας, όπως κι εμείς, τα «λόγια» πέντε έξι ρόλων και λίγα κοστούμια καλοδιατηρημένα, ανάλογα πουκάμισα και παπούτσια...». ⁸¹

⁸¹ Στο πρόγραμμα της παράστασης. Βλέπε ακόμη στο δελτίο τύπου 3-8-06 (βλ. ημερήσιο τύπο, Έρευνα, Πρ. Λόγος, Ενημέρωση) που σημειώνεται για την συν-παραγωγή: «Λίγοι είναι αυτοί που γνωρίζουν σήμερα ότι οι κλασικές κωμωδίες του παλιού ελληνικού κινηματογράφου βασίζονται στις νούτικες κωμωδίες που έπαιζαν ήδη τα μπουλούκια από το 1864. Άλλωστε αρκετοί από τους μεγάλους

Εικόνα 114 Από παράσταση περιοδείας

Εικόνα 115 Από την περιοδεία

ηθοποιούς και σεναριογράφους της εποχής εκείνης είχαν γαλουχηθεί μέσα στο περιβάλλον αυτών των θιάσων. Αναζητώντας το νήμα που οδήγησε στο ιδιαίτερο ελληνικό χιούμορ, μετά από επίμονη έρευνα του σκηνοθέτη της παράστασης σε αρχεία των τελευταίων εν ζωή ανθρώπων που έχουν στα χέρια τους το υλικό αυτό, περήφανα παρουσιάζουμε την παράσταση «...Και εις το τέλος κωμωδία». Μια παράσταση αποτέλεσμα δουλειάς είκοσι (20) νέων Καλλιτεχνών, 2 θεατρικών οργανισμών, που αποτελείται από οκτώ (8) νούτικες κωμωδίες με παρεμβολές τραγουδιών από παλιές αθηναϊκές επιθεωρήσεις. Επτά (7) ηθοποιοί υποδύονται 26 χαρακτήρες και υπόσχονται γέλια μέχρι δακρύων σε ένα έξυπνα ευμετάβλητο σκηνικό που μεταμορφώνεται κατά την διάρκεια της παράστασης τουλάχιστον 3 φορές. Όλα αυτά με την συνοδεία ζωντανής μουσικής που όσο συντελεί στην εξέλιξη της κωμωδίας άλλο τόσο ξεσηκώνει τους θεατές».

Άνοιξη 2007*Θ. Παπαθανασίου - Μ. Ρέππα***Δυόμισι φόννοι και ένα μπουλντόγκ.**

Στη «Σοφίτα» του Μύλου Ματσόπουλου.

Εικόνα 116 Η αφίσα της παράστασης**Συντελεστές.**⁸²

Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης, Σκηνικά – κοστούμια: Στέργιος Στάμος.

Διανομή:

Ηθοποιοί:

Ιουστίνη: Μαρία Μανθέλα

Αστυνομικός Σαρντού: Μαρία Γαδετσάκη

Νορίν Λαμπής: Σία Φαράκη

Πολέτ Φευντώ: Αντονέλλα Χήρα

Πιέρ Λαμπής: Κώστας Μπουραζάνας

Αύγουστος Φευντώ: Στέφανος Νταλάσης

⁸² Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Κύριος Μαριβώ: Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος

guest: Κατερίνα Αντωνοπούλου, Κώστας Καραποστόλης.

Συμμετέχουν: Ματίνα Ζολώτα, Μαρίνα Μπαλτά, Πετρούλα Ντόγκα.

Εικόνα 117 ο Θίασος στο σκηνικό της παράστασης, στη Σοφίτα του Μύλου

Παραστάσεις.⁸³

Για το κοινό:

Από 18-3-07 έως 24-5-07.

Οι παραστάσεις πραγματοποιούνταν κάθε Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή.

Σύνολο παραστάσεων: 31

Εικόνα 118 Ο κύριος Μαριβώ και η Ιουστίνη

⁸³ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

Σημείωμα Σκηνοθέτη ⁸⁴

*Παρίσι 2000 και κάτι... σαν σήμερα
 άνθρωποι κανονικοί ... οικογενειάρχες
 πολύ λεπτοί... τους αρέσει η όπερα
 φιλήσυχοι... νομοταγείς
 ...ούτε μερμηγκάκι δεν μπορούν να πειράζουν
 κι όμως ένα βράδυ όλα αλλάζουν
 Bad Girls... καμπαρέ... απιστίες
 και...
 2 ½ φόντοι κι ένα μπουλντόγκ.*

*Μια κωμωδία σύγχρονη με απρόοπτα,
 παράξενες συμπτώσεις, παρεξηγήσεις
 γρήγορη δράση, έξυπνες ατάκες
 και... μια γλώσσα του παράλογου...
 που οδηγούν το θεατή στα όρια κωμικού και τραγικού
 εκεί που οι ήρωες χάνουν τον έλεγχο
 και παλεύουν ανάμεσα στον τρόμο και το γέλιο
 να συνεννοηθούν και να συγκρατηθούν
 πριν κατρακυλήσουν ολότελα
 στον πιο ολισθηρό δρόμο των αποκαλύψεων
 που κρύβει μια καλοστημένη φάρσα.*

Σημείωμα για την παράσταση

«Μια παράσταση όπου θεατές και ηθοποιοί βρίσκονται στο ίδιο χώρο με αποτέλεσμα η συνεργασία και η συμμετοχή των θεατών στα κωμικά δρώμενα να τροφοδοτεί την ατμόσφαιρα με εκρηκτικά ξεσπάσματα γέλιου. Μια κωμωδία με ξέφρενο ρυθμό, απρόοπτα, συμπτώσεις, παρεξηγήσεις. Ήδη μέχρι τώρα η ερμηνεία των ηθοποιών απέσπασε τις καλύτερες κριτικές και βρήκε την αποδοχή από το θεατρόφιλο κοινό» ⁸⁵

⁸⁴ Στο πρόγραμμα της παράστασης.

⁸⁵ Δελτίο τύπου, εφημ Πρ.Λόγος, Έρευνα, Τρ. Νέα 2-5-07.

Εικόνα 119 Σκηνή από την παράσταση

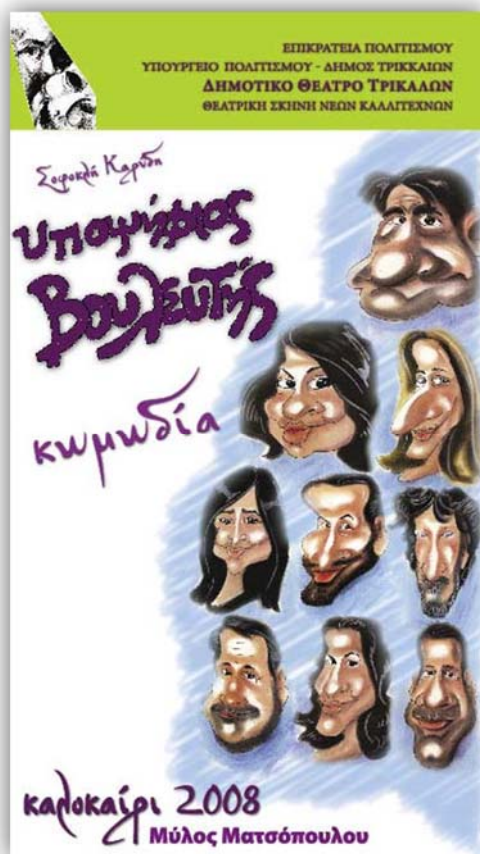
Εικόνα 120 Σκηνή από την παράσταση

Καλοκαίρι 2008

Σοφόκλη Καρύδη

Υποψήφιος Βουλευτής.

Στον αύλειο χώρο του Μύλου Ματσόπουλου

Εικόνα 121 Η αφίσα της παράστασης

Συντελεστές:⁸⁶

Συγγραφέας: Σοφοκλής Καρύδης, διασκευή: Γιώργος Χατζηδάκης, σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης, μουσική: ήλεκτρα Παπακώστα, ενορχήστρωση: Ανδρέας Τσέγας, χορογραφίες: Μαρία Γαδetsάκη, επιμέλεια κοστούμιών: Αντονέλλα Χήρα, σκίτσα-καρικατούρες: Απόστολος Κουρσοβιτης (κουρσο), δραματολογική επιμέλεια: Μαρία Μανθέλα, κατασκευές: Κώστας Μπουραζάνας, χειρ. ήχου-φως: Νίκος Κουναβας, ηχογράφιση: Ανδρέας Τσέγας, οργάνωση παράγωγης: Βικτώρια Καραμούζη.

⁸⁶ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Εικόνα 122 Ο Μικρομέγας και η Γαρούφω

Εικόνα 123 Η Κλεοπάτρα

Διανομή: (με τη σειρά εμφάνισης)

Χαρίλαος: Αντονέλλα Χήρα,

Θησαυρός-Παγίδας: Στεφανάκης Λευτέρης,

Γομαράς: Μπουραζανας Κώστας,

Γαϊδούρι: Γαδετσάκη Μαρία, Τσίκος Δημήτρης,

Γαρούφω: Γαδετσάκη Μαρία,

Καλυψώ: Αντονέλλα Χήρα,

Ερατώ: Ποζιού Ελένη,

Αλκιβιάδης: Τσίκος Δημήτρης,

Μικρομέγας: Ζαχαρόπουλος Παναγιώτης,

Αρκούδας: Στεφανάκης Λευτέρης,

Πασαβούρας: Λιάνος Φώτης, Κλεοπάτρα: Φαράκη Σια.

Τα τραγούδια ερμηνεύουν οι ηθοποιοί του θιάσου

και οι: Λιάνα Μήνια,

Θωμάς Σιώμος,

Βαγγέλης Μπαρπαρούσης.

Εικόνα 124 Ο θίασος της παράστασης

Σημείωμα σκηνοθέτη.

*Για το φετινό καλοκαίρι το Δημοτικό Θέατρο επέλεξε την υπέροχη κωμωδία του Σοφοκλή Καρύδη «Υποψήφιος Βουλευτής». Μια παράσταση εμπνευσμένη από την ελληνική παράδοση με χαρακτηριστικούς κωμικούς τύπους, υπέροχη μουσική και τραγούδια. Μια κωμωδία με απρόοπτα, συμπτώσεις παρεξηγήσεις. Σκηνικός χώρος της παράστασης ο Μύλος Ματσόπουλου που διαλεκτικά εντάσσει τα δρώμενα στο φιλόξενο και γεμάτο μνήμες, ήχους και εικόνες ιστορικό σκηνικό του.*⁸⁷

Εικόνα 125 Ο σκηνικός και θεατρικός χώρος της παράστασης

⁸⁷ Πηγή: Πρόγραμμα της παράστασης. Σε υστερόγραφο ο σκηνοθέτης σημειώνει: *Η σκηνοθεσία αφιερώνεται στην μνήμη του σκηνοθέτη και δάσκαλου της υποκριτικής Τάκη Καλφόπουλου.*

Εικόνα 126 Από παράσταση

Η υπόθεση του έργου.⁸⁸

Το έργο – κωμωδία εκτυλίσσεται στην Αθήνα το έτος 1860. Ο άρτι εκλεγείς βουλευτής από την επαρχία, έρχεται στην Αθήνα, να συναντήσει το φίλο του υπουργό, που τον είχε βοηθήσει στις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές, κουβαλώντας μαζί του και το γαϊδουράκι του, καθώς και διάφορα προϊόντα παραγωγής του για δώρα.

Η Αθήνα όμως δεν είναι επαρχία και έχει για τον επαρχιώτη βουλευτή, που ίσως την επισκέπτεται για πρώτη φορά, πολλές εκπλήξεις, πολλά απρόοπτα αλλά και πολλούς πειρασμούς.

Στην Αθήνα την εποχή αυτή, βρίσκεται και μια νεόπλουτη οικογένεια από την Πάτρα, με τις δύο χαριτωμένες κόρες της, με σκοπό την αποκατάστασή τους με γαμπρούς, αν είναι δυνατόν, με πρόσωπα της λεγόμενης υψηλής αθηναϊκής κοινωνίας. Επίσης στην Αθήνα τότε βρίσκεται και μια διάσημη ιταλίδα πριμαντόνα, που ενθουσιάζει τους Αθηναίους.

Το έργο δημιουργεί μια ευχάριστη πλοκή και δεν αφήνει αδιάφορο το θεατή, αλλά του κρατά ως το τέλος ζωνηρό το ενδιαφέρον να παρακολουθήσει την παράσταση, με άνεση και αρκετό συνειδητό γέλιο.

⁸⁸ Πηγή Δελτίο τύπου του θεάτρου.

Εικόνα 127 Ο σκηνικός χώρος

Παραστάσεις: ⁸⁹

Για το κοινό:

Δόθηκαν συνολικά επτά παραστάσεις στον αύλειο χώρο του Μύλου Ματσόπουλου από τις 2 έως και 8 Ιουλίου 2008.

Περιοδεία:

Δόθηκαν 26 παραστάσεις περιοδείας στους εξής Δήμους του νομού Τρικάλων (στην παρένθεση το χωριό): Δ. Πινδαίων (Μοσχόφυτο) Δ. Οιχαλίας (Κρήνη) Κ. Μυροφύλου, (Μυρόφυλο) Δ. Βασιλικής (Θεόπετρα) Δ. Πιαλεία (Πιαλεία) κ. Ασπροποτάμου (Καταφυτο) Δ. Τυμφαίων (Κονισκος) Δ. Κλεινοβού (Χρυσομηλιά) Δ. Οιχαλίας (Κλοκοτός) Κ. Νεράιδα (Νεράιδα) Δ. Φαρκαδόνας (Διάσελο) Δ. Πινδαίων (Στουρναραίικα) Δ. Φαλώρειας (Μεγάρχη) Δ. Πύλης (Κοτρώνι) Δ. Αιθήκων (Ελάτη) Δ. Πινδαίων (Πολυνέρι) Δ. Παραληθαίων (Πλάτανος) Δ. Βασιλικής (Βασιλική) Δ. Μαλακασίου (Παναγία) Δ. Πύλης (Πύλη) Δ. Φαλώρειας (Ρόγγια) Δ. Παραληθαίων (Σπαθάδες) Δ. Καλαμπάκας (Διάβα) Δ. Καλαμπάκας (Καστράκι) Δ. Γόμφων (Πηγή) Δ. Μ. Καλυβίων (Καλύβια), Δ. Καλλιδένδρου (Δενδροχώρι), Δ. Χασίων (Μυκανη).

⁸⁹ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

Εικόνα 128 Η Καλυψώ και ο Αλκιβιάδης / Ο Θησαυρός και ο Γομαράς

Εικόνα 129 Τα παρασκήνια της περιοδείας

Εικόνα 130 Από την περιοδεία

Εικόνα 131 Από την περιοδεία

ΣΥΜΒΑΣΤΕΣ:

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΚΑΡΥΙΣ
ΔΙΑΣΚΕΥΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΤΣΗΛΑΚΗΣ

ΕΚΘΕΣΗ: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΝΤΑΛΑΣΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗ: ΣΑΒΕΤΡΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

ΕΠΟΡΕΥΜΕΝΟΙ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΣΕΓΑΣ
ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ: ΜΑΡΙΑ ΓΑΛΤΣΑΚΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΜΩΝ: ΑΝΤΩΝΙΑ ΣΗΡΑ
ΣΧΙΣΤΑ-ΚΑΡΚΑΤΟΥΡΕΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΡΣΟΒΗΣ (ΚΟΥΡΣΟ)
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΜΑΡΙΑ ΒΑΝΔΕΛΑ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΡΑΖΑΝΑΣ
ΧΕΙΡ ΚΙΟΥ-ΦΟΣ: ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΝΔΑΣ
ΚΟΣΜΗΤΙΚΗ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΣΕΓΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ: ΚΩΣΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ: ΒΙΚΤΟΡΙΑ ΚΑΡΑΜΟΥΔΗ

ΔΙΑΒΟΜΗ (ΕΝ ΤΩ ΚΤΙΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ)

ΚΑΡΥΙΑΔΕΣ: ΚΥΡΑ ΑΝΤΩΝΙΕΛΛΑ
ΘΗΕΛΑΥΡΟΣ - ΠΑΓΙΩΛΑΣ: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ
ΓΟΒΑΡΗΣ: ΜΠΟΥΡΑΖΑΝΑΣ ΕΥΣΤΑΘΗΣ
ΓΑΛΟΥΡΟΣ: ΓΑΛΤΣΑΚΗ ΜΑΡΙΑ, ΤΣΙΟΣ ΔΗΜ.
ΓΑΛΟΥΡΟΣ: ΓΑΛΤΣΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
ΚΑΛΥΨΟ: ΚΥΡΑ ΑΝΤΩΝΙΕΛΛΑ
ΕΡΕΤΟΣ: ΡΟΔΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΑΚΩΒΙΔΗΣ: ΤΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΜΗΡΟΜΕΛΗΣ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΑΡΧΟΝΤΑΣ: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ
ΠΑΤΑΛΟΥΡΑΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΚΑΒΟΥΡΑΣ: ΘΑΡΑΝΗ ΣΙΑ

Το τραγούδι ερμηνεύουν οι ηθοποιοί του θέατρου και οι Αίλινα Μήλια, Φωμίκ Σούρας, Βαγγέλης Μπαρμπαρέτσος.
Η αναγνώστριά σας αφιερώνεται στην ομάδα του σκηνικού και όσων άλλων της ανεργίας ή της Κατοχολογίας.

Χάρη στην παράστασή:
«Μίλος ΜΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.Ε.»
«ΚΑΡΕΦΟΥΡ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.»

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΡΙΚΛΑΔΩΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΡΙΚΛΑΔΩΝ
ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΝΕΩΝ ΚΑΛΑΤΣΙΝΩΝ

Σεργκέι Καρυίης
Υπομήτριος Βουλεύτης
κωμωδία

ΤΑΜΝΙΑΣ ΜΙΧΑΗΛΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΡΙΚΛΑΔΩΝ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΓΚΟΒΡΑΤΣΙΔΗΣ ΘΩΜΑΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΚΑΤΑΒΟΥΤΑ ΚΑΤΣΙΚΗ ΝΙΤΣΑ
ΜΕΛΗ:
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΛΑΜΑ ΕΛΕΝΗ
ΚΟΦΩΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΜΠΑΤΑΓΙΑΝΝΗ-ΚΑΤΕΛΑΧΗ ΑΣΙΑ
ΜΠΡΕΣΣΑΛΑ-ΕΙΜΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥΛΑ
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΣΟΦΙΑ

ΚΑΛΑΤΣΙΝΙΚΟΣ Δ/ΝΤΗΣ
ΝΤΑΛΑΣΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

καλοκαίρι 2008
Μίλος Ματσόπουλος

Εικόνα 132 Το πρόγραμμα της παράστασης

Για το φετινό καλοκαίρι το Δημοτικό Θέατρο επέλεξε την υπέροχη κωμωδία του Σεργκέι Καρυίη «Υπομήτριος Βουλεύτης».

Μια παράσταση εμπνευσμένη από την ελληνική παράδοση με χαρμαγεωμετρικούς κωμικούς, κλασική υπέροχη μουσική και τραγούδια.

Μια κωμωδία με σφοδρά σατιρικούς σημειώσεις παραβλήσεις.

Σημανικός χώρος της παράστασης ο Μίλος Ματσόπουλος που δακτυλοδεικνύει το φρέσκο στο φιλί και γαμπρού γαμπρής, ήρωας και ειλικρινή ιστορία αγάπης του.

Εικόνα 133 Το πρόγραμμα της παράστασης

Χειμώνας 2008-09 και Καλοκαίρι 2009

Γιάννη Καλατζόπουλου

Τα Ρούχα του Βασιλιά

Μουσικό Παραμύθι

Ελεύθερη διασκευή από το ομώνυμο παραμύθι του

Χανς Κρίστιαν Άντερσεν

Στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου στο Μύλο Ματσόπουλου.

Εικόνα 134 Η αφίσα της παράστασης

Συντελεστές:⁹⁰

Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης

Μουσική: Λουκιανός Κηλαηδόνης

Σκηνικά: Στέργιος Στάμος

Κοστούμια: Γεωργία Ευθυμίου

Χορογραφίες: Μαρία Γαδetsάκη

Ενορχήστρωση: Ανδρέας Τσέγας

Χειρ. ήχου-φως: Νίκος Κουνάβας

Οργάνωση παραγωγής: Βικτωρία Καραμουζη

Κατασκευή κοστούμιών: Αργυρώ Ποντίκα,

Κατασκευή σκηνικών: Χρίστος Κεραμίδας.

⁹⁰ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Εικόνα 135 Ο βασιλιά, ο Μάπας και ο Μπαγάσας

Διανομή: (με τη σειρά εμφάνισης)

Μπαγάσας: Αντονέλα Χήρα

Μάπας: Μαρία Γαδετσάκη

Βασιλιάς: Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος

Βασίλισσα: Σία Φαράκη

Καμαριέρα: Ελένη Ποζιου

και οι

Ανιψιά: Σακελαρίου Άννα-Μαρία

Φρύδα Ιωάννα

Παπαγεωργίου Ευτέρπη

Τραγουδούν οι ηθοποιοί του θιάσου και η Λιάνα Μήνια και Θωμάς Σιώμος.

Παραστάσεις: ⁹¹

Για τους μαθητές:

Από 1/12/08 έως 19/12/08, πρωινές παραστάσεις για μαθητές.

Για το κοινό

Παρουσιάστηκε σε βραδινές παραστάσεις για το κοινό στις 27, 28, 29 Δεκεμβρίου 2008.

⁹¹ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

Περιοδεία:

Το έργο παρουσιάστηκε στους εξής Δήμους το Καλοκαίρι 2009: κ. Ασπροποτάμου, Καλλιρρόη, δ. Αιθήκων, Νεραιδοχώρι, κ. Μυρόφυλου, Μυρόφυλλο, κ. Νεραίδας, Αετός, δ. Παραληθαίων, δ. Οιχαλίας, Κρήνη, δ. Κλεινοβού Κλεινοβός, Δ. Πινδαίων Λιβαδοχώρι, δ. Κλεινοβού Παλαιοχώρι, δ. Κλεινοβού Γλυκομιλιά, , δ. Παραληθαίων Ελληνόκαστρο, δ. Πινδαίων Στουρναραίικα, δ. Παλαιοκάστρου, Αρδάνι, δ. Πύλης, αγ. Βησσαρίων, δ. Μαλακασίου Κορυδαλλός δ. Παραληθαίων Ράξα, δ. Βασιλικής Περιστερά, δ.Φαρκαδόνα Φαρκαδόνα, δ. Φαλώρειας Διαλεκτό, δ. Γόμφων Γόμφοι. Μεγάλα Καλύβια, Δενδροχώρι, και στον Δ.Τρικκαίων: Μύλο Ματσόπουλο. Λεπτοκαρυά και Αγία Τριάδα.

Εικόνα 136 Το πρόγραμμα της παράστασης

Εικόνα 137 Ο βασιλιάς, η ανιψιά και η βασίλισσα

Σημείωμα σκηνοθέτη.⁹²

*...κόκκινη κλωστή δεμένη
στην ανέμη τυλιγμένη,
δώσ' της κλότσο να γυρίσει
παραμύθι ν' αρχινήσει...*

Τα Ρούχα του Βασιλιά... ένα κλασικό παραμύθι του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν... στη διασκευή του Γιάννη Καλατζόπουλου, που σέβεται το μύθο και τον ζετλίζει με χιούμορ και φρεσκάδα.

Πρωταγωνιστές ... από τη μια ο Μάπας και ο Μπαγάσας με τα ονόματά τους να προδίδουν όλο τον αλητόκοσμο που κουβαλάνε, από την άλλη ο βασιλιάς, η βασίλισσα, η ανιψιά η καμαριέρα, τα βασιλικά φορέματα, το βασιλικό τσάι, τα βασιλικά κουλουράκια... κι οι θεατές, τα παιδιά, οι μεγάλοι κριτές, ο λαός της Σαρτουρίας...

Πώς να πεις ένα παραμύθι... πώς να ταιριάζεις τη γλώσσα των παιδιών με εικόνες, χειρονομίες, αγγίγματα, λόγια...

Εμείς διαλέξαμε τον πιο απλό τρόπο... ζωγραφίζοντας, τραγουδώντας, χορεύοντας, μιλώντας σοβαρά για τα πιο αστεία πράγματα κι αστεία για τα πιο σοβαρά...

⁹² Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Έτσι μόλις κλείσουν τα φώτα η ιστορία θα ξαναζωντανέψει μ' όλα της τα φανταχτερά κάστρα, τις χρωματιστές τουαλέτες, τις κούκλες, τις μαριονέτες, τα διαμαντικά... μέσα από τις σελίδες του αγαπημένου μας παραμυθιού, ακριβώς όπως είχε ξεχαστεί μισάνοιχτο στο προσκέφαλο των παιδικών μας χρόνων, λίγο πριν αποκοιμηθούμε για να ονειρευτούμε τους δικούς μας ήρωες...

Εικόνα 138 Ο θίασος

Η υπόθεση του έργου.⁹³

Το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων πραγματοποιεί το ανέβασμα της παράστασης «Τα Ρούχα του Βασιλιά» που βασίζεται στο υπέροχο ομώνυμο παραμύθι του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν. Το έργο είναι μια σάτιρα, κατά της ματαιοδοξίας, της φιλαυτίας και της δουλικότητας.

Πρωταγωνιστής ένας Βασιλιάς που ζει στον κόσμο του και αδιαφορεί για τα προβλήματα του λαού. Ασχολείται μόνο με το τί λαμπερό θα φορέσει για να εντυπωσιάσει. Στο τέλος όμως θα οδηγηθεί από το κενόδοξο και δουλικό περιβάλλον του στην πλήρη γελιοποίηση...και τότε μόνο ένα παιδί θα φωνάζει την αλήθεια: «Ο Βασιλιάς είναι γυμνός...».

Παράλληλα είναι μια πλούσια παράσταση με, όμορφες ερμηνείες, υπέροχη μουσική και τραγούδια, παραμυθένια σκηνικά και κοστούμια, απρόοπτα και γέλιο.

⁹³ Πηγή: Δελτίο τύπου του θεάτρου.

Εικόνα 139 Ο Μάπας και ο Μπαγάσας

Κριτικές:

Οι μαθητές και οι μαθήτριες της α΄ και β΄ γυμνασίου των Εκπαιδευτηρίων «Αθηνά» τη Δευτέρα 12 Ιανουαρίου 2009 παρακολούθησαν τη θεατρική παράσταση του δημοτικού θεάτρου «Τα ρούχα του Βασιλιά» στο Μύλο Ματσόπουλου. «Ενώ πλησιάζαμε στο Μύλο του Ματσόπουλου, μας είχε πλημμυρίσει όλους ο ενθουσιασμός και η ανυπομονησία, καθώς αδημονούσαμε να παρακολουθήσουμε την θεατρική παράσταση. Ήταν αρκετό να μάθουμε πως πρόκειται για μια ελεύθερη διασκευή του παραμυθιού «Τα Ρούχα Του Βασιλιά» του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν από το θεατρικό συγγραφέα Γιάννη Καλατζόπουλο. Όλοι οι ηθοποιοί του θεάτρου ανεξαιρέτως ήταν εξαιρετικά ταλαντούχοι. Ανάμεσα τους και μια μαθήτρια της 1ης τάξης του Γυμνασίου μας, η Ευτέρπη Παπαγεωργίου. Τα κοστούμια καλοραμμένα και φανταχτερά μάς εντυπωσίασαν με τα έντονα χρώματα τους και τις χρυσές κλωστές και μας οδήγησαν σε άλλες εποχές. [...]

Μέσα σε ένα μεθυστικό και ευχάριστο κλίμα, εμείς τα παιδιά απολαύσαμε με την ψυχή μας την παράσταση και δείξαμε τον καλύτερο μας εαυτό, όσον αφορά τη συμπεριφορά αλλά και τη συμμετοχή. Συγκεκριμένα, σ' ένα σημείο μας ζητήθηκε να πάρουμε μέρος στην παράσταση και να παραστήσουμε τον οργισμένο λαό της

Σαρτουρίας που θέλει να διώξει τον τύραννο-βασιλιά από τον θρόνο. «Δε σε θέλει ο λαός, πάρ' τα ρούχα σου και μπρος!» φώναζε θυμωμένα το πλήθος. Αραγε ποιος δεν θέλει να απομακρύνει τις δυσκολίες και αυτά που τον βαραίνουν από την καθημερινότητά του;

Η παράσταση είχε αλληγορικό χαρακτήρα και μέσα από την κωμική πλευρά ενός κλασικού παραμυθιού, έδινε σ' εμάς τους μαθητές ένα μάθημα ζωής: οι κλέφτες και οι κατεργαρέοι μπορούν να εμφανιστούν παντού μες στη ζωή μας, αλλά όμως εμείς θα καταφέρουμε να τους νικήσουμε, οπλισμένοι μόνο με την ειλικρίνεια και την αθωότητα ενός παιδιού. Ευελπιστούμε ότι θα βιώσουμε και άλλες τέτοιες εμπειρίες, μέσα από την ευκαιρία που μας έδωσε το σχολείο μας να παρακολουθήσουμε τόσο αξιόλογες προσπάθειες, που γίνονται στον τόπο μας, όπως αυτή της θεατρικής ομάδας του δημοτικού θεάτρου». Χαριτίνη Πιτσιάκου – Ιουλία Ρώση, Μαθήτριες της β' γυμνασίου των Εκπαιδευτηρίων «Αθηνά». Εφημ. *Η Έρευνα* 21/1/2009, σελ. 28.

Εικόνα 140 Από την περιοδεία

Εικόνα 141 Από την περιοδεία

Εικόνα 142 Το σκηνικό της Α΄ πράξης

Εικόνα 143 Το σκηνικό της Β΄ πράξης

Χειμώνας 2009-10

Αντουάν ντε Σεντ- Εξυπερύ

Ο μικρός πρίγκιπας

Στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου στο Μύλο Ματσόπουλου.

Εικόνα 144 Η αφίσα και το πρόγραμμα της παράστασης

Συντελεστές:⁹⁴

Μετάφραση: Στρατής Τσίρκας, θεατρική διασκευή: Μαρία Μανθέλα- Στέφανος Νταλάσης, σίχοι: Ηλίας Κεφάλας, σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης, σκηνικά: Στέργιος Στάμος, μουσική: Ανδρέας Τσέγας, κοστούμια: Νικολέτα Καΐση, χορογραφίες: Μαρία Γαδετσάκη, φωτισμοί: Νίκος Κουνάβας.

Σχέδια- ζωγραφική σκηνικών: Στέργιος Στάμος. Χειρ. ήχου-φως: Νίκος Κουνάβας. Οργάνωση παραγωγής: Βικτωρία Καραμούζη. Κατασκευή κοστούμιών: Αργυρώ Ποντίκα. Κατασκευή σκηνικών: Κυριάκος και Αριστοτέλης Τζιοβάρας. Ξύλινες κατασκευές: Χρίστος Κεραμίδας. Φωτογράφιση: Γιώργος Κώτσης. Σχεδιασμός προγράμματος: Τζίνα Μπαράκου. Εκτύπωση προγράμματος Θρ. Βογιατζόγλου.

⁹⁴ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Εικόνα 145 Το σκηνικό της παράστασης και οι ηθοποιοί

Διανομή: (με τη σειρά εμφάνισης)

Τραγουδιστής: Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος

Αφηγητής-πιλότος: Αντονέλλα Χήρα

Μικρός πρίγκιπας: Βίκη Ιακωβάκη

Παΐδι: Μαρία Γαδετσάκη

Μεγάλοι: Σία Φαράκη, Ελένη Ποζιού

Λουλούδι: Μαρία Γαδετσάκη

Βασιλιάς: Σία Φαράκη

Ματαιόδοξος: Έλενα Τέγου

Μπεκρής: Ελένη Ποζιού

Φαναράναφτης: Ελένη Ποζιού

Γεωμέτρης: Έλενα Τέγου

Φίδι: Μαρία Γαδετσάκη

Τριαντάφυλλα: Ελένη Ποζιού, Σία Φαράκη

Αλεπού: Έλενα Τέγου

Μουσικοί:

Φλάουτο: Λιάνα Μήνια, Χριστίνα Αλεξανδρή

Βιολί: Δημήτρης Μπέλος

Τσέλο: Χαρούλα Σαφάρη

Μπάσο: Κώστας Λάμπας

Κρούστα: Θωμάς Μαυραντζάς

Πιάνο και πλήκτρα: Ανδρέας Τσέγας:

Κιθάρες: Γιώργος Αλεξανδρής:

Φωνητικά: Ιφιγένεια Καραγκούνη, Θάλεια Σακαλιά, Βάσω Καραθανάση, Χριστίνα Αλεξανδρή, Σπύρος Μπέκος, Άρης Φαλιάγκας, Θωμάς Σιώμος.

Εικόνα 146 Ο τραγουδιστής και στο βάθος ο μικρός πρίγκιπας και ο πιλότος

Παραστάσεις:⁹⁵

Για τους μαθητές:

Πρωινές παραστάσεις για μαθητές, στο διάστημα από Ιανουάριο έως Μάιο 2010.

Για το κοινό:

Δόθηκαν συνολικά επτά παραστάσεις στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου 5 & 6 Απριλίου, 25, 26, 27, 28 Μαρτίου, 11, 12, 13, Μαΐου.

Εικόνα 147 Σχέδιο κοστούμιών

⁹⁵ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

Εικόνα 148 Ο μικρός πρίγκιπας

Σημείωμα σκηνοθέτη.

Μικρός Πρίγκιπας: ... Τι πάει να πει ημερώσει; ...

Αλεπού: Είναι κάτι που παραμελήθηκε πολύ. Σημαίνει “να δημιουργείς δεσμούς” ...

Για μένα, ακόμα δεν είσαι παρά ένα αγοράκι εντελώς όμοιο μ' άλλα εκατό χιλιάδες αγοράκια. Και δε σ' έχω ανάγκη. Μήτε κι εσύ μ' έχεις ανάγκη. Για σένα, δεν είμαι παρά μια αλεπού όμοια μ' εκατό χιλιάδες αλεπούδες. Αν όμως με ημερώσεις, ο ένας θα έχει την ανάγκη του άλλου. Για μένα εσύ θα είσαι μοναδικός στον κόσμο. Για σένα εγώ θα είμαι μοναδική στον κόσμο...

Τι είναι άραγε ο Μικρός Πρίγκιπας του Εξυπερύ; Ένα παραμύθι; Μια αληθινή ιστορία;

Μια ιστορία δεσμών που υπάρχουν συνάμα με την ανθρώπινη φύση, μπαίνουν στη ζωή μας χωρίς προγραμματισμένο ραντεβού, δοκιμάζονται στα μεγάλα ύψη της καθημερινότητας και αφήνουν τα χρώματά τους στις αισθήσεις και την ψυχή μας...

Πόσο δύσκολο μας είναι, μεγαλώνοντας, να μιλήσουμε για την αγάπη, τον έρωτα, τη φιλία, τον αποχωρισμό, το θάνατο...

Μια ιστορία όμως που ξετυλίγεται χωρίς φιλοσοφικό ή άλλο θεωρητικό υπόβαθρο, μόνο με ένα χρωματιστό μολύβι κι ένα λευκό χαρτί, όπως ένα παιδί που ξαπλωμένο χάμω, δοκιμάζει να χαράξει μια «Αληθινή Ιστορία»... είτε έναν ελέφанта

μέσα σ' βόα από τις περιπέτειες της ζούγκλας... είτε ένα αρνί μέσα σ' ένα κασόνι για να ταξιδέψει σ' ένα μακρινό πλανήτη...

Πάνω σ' αυτά τα πρώτα σχέδια των παιδιών, των δικών μας παιδιών, προσπαθήσαμε κι εμείς να στήσουμε την παράσταση. Είχαμε βέβαια ν' αναμετρηθούμε με μια λογοτεχνική γραφή συμπαγή, κωδικοποιημένη, με συνειρμούς και πισογυρίσματα στο χρόνο, που κάνουν πλοκή και δράση να παρασύρεται από τους κραδασμούς των αισθήσεων και των συναισθημάτων ...

Η σκηνική μεταφορά του Μικρού Πρίγκιπα έδωσε πρωταγωνιστικό ρόλο στην εικαστική παρέμβαση που ντύνει αισθητικά το αντάμωμα του λόγου με την εικόνα, των αισθήσεων με τους ήχους της παιδικής ψυχής, που γίνονται μουσική, τραγούδι και κίνηση.

Ηθοποιοί και θεατές θα δοκιμάσουν μαζί ένα ταξίδι πάνω σ' ένα παλιό αεροπλάνο, θα βουτήξουν στην έρημο και θα ψάξουν για τ' άστρα, που τους φαίνονται γνώριμα και οικεία, γιατί πάνω σ' αυτά κατοικεί ο Μικρός Πρίγκιπας του καθενός από εμάς, το παιδί που θυμόμαστε και το παιδί που είμαστε και σήμερα, γιατί όπως η αλεπού θα πει, αποχαιρετώντας το Μικρό Πρίγκιπα... δε γνωρίζει κανείς παρά τα πράγματα που ημερώνει...

Καλό ταξίδι

Εικόνα 149 Ο Πιλότος και ο μικρός πρίγκιπας

Εικόνα 150 Ο Πιλότος και ο μικρός πρίγκιπας

Σημείωμα για την παράσταση.⁹⁶

Το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων δίνει ιδιαίτερο βάρος στην παραγωγή έργων για τα παιδιά και τους νέους:

α) επιλέγει θεατρικά έργα διαχρονικά που παντρεύουν την ποίηση με τη δυναμική της σκηνικής εικόνας

β) στοχεύει με τη σοβαρή προετοιμασία στο συνολικό αισθητικό αποτέλεσμα έτσι που να ανταποκρίνεται στα δραματουργικά και παιδαγωγικά κριτήρια μιας ολοκληρωμένης θεατρικής δουλειάς που αγγίζει εξίσου τα παιδιά και τους μεγάλους.

Εξάλλου η ίδια αυτή παραγωγή ταξιδεύει το καλοκαίρι (μέσα στο πνεύμα του έργου) σε αυτοσχέδιες σκηνές σε ορεινούς και πεδινούς προορισμούς της περιοχής μας για να συναντήσει ανθρώπους κάθε ηλικίας που προσδοκούνε αυτή την σχεδόν προγραμματισμένη συνάντηση.

Μέσα από αυτή τη θεατρική πρακτική και πράξη προέκυψε η ιδέα και στη συνέχεια η επιλογή του Μικρού Πρίγκιπα του Εξυπερύ.

Το ραντεβού μας με το κοινό των μικρών φίλων της πόλης μας και της περιφέρειας, προκαθορισμένο πάντοτε, μοιάζει να προετοιμάζεται με τόσο προσεκτικά βήματα και την ίδια αγάπη που η αλεπού «διδάσκει» στον Μικρό Πρίγκιπα.

⁹⁶ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Μ' αυτόν τον τρόπο το ποιητικό αριστούργημα του Εξυπερύ, ένα έργο πανανθρώπινο, που τροφοδοτεί την φαντασία μικρών και μεγάλων εντάσσεται αρμονικά στην πορεία του Δημοτικού Θεάτρου.

Και ταυτόχρονα είναι ένα έργο με μοναδική πυκνότητα μηνυμάτων και εικόνων που ενεργοποιεί απίστευτα πολυεπίπεδες αναγνώσεις και φαντασιακές ταχύτητες και αποτελεί πρόκληση στο σκηνικό του ανέβασμα.

Τέλος στο πνεύμα της συνεργασίας με την εκπαιδευτική κοινότητα τόσο το πριν (η προετοιμασία) όσο και το μετά (η συνέχεια) της παράστασης στις σχολικές αίθουσες και στο σπίτι θα δώσει ερεθίσματα για δημιουργική σύνδεση της λογοτεχνίας με το θέατρο καταρχήν και σε δεύτερο επίπεδο της τέχνης με την εκπαιδευτική διαδικασία, γεγονός που είναι στις προτεραιότητες του Δημοτικού Θεάτρου.

Εικόνα 151 Ο ματαιόδοξος και ο μικρός πρίγκιπας

Μερικά από τα τραγούδια της παράστασης.

Τραγούδι έναρξης

Μια φορά κι έναν καιρό
 – μπίτε λέξεις στο χορό –
 σ' ένα αστέρι αστραφτερό
 όμως τόσο δα μικρό
 τόσο δα σαν μια γροθιά

και σαν πέτρινη φωλιά

Μη θαρρείτε είναι μακριά
είναι στ' άστρα του Βοριά

Μια φορά λοιπόν και δυο
Έτρεξα κι εγώ να δω
Πως ψηλά εκεί στ' αστέρι
κατοικούσε δίχως ταίρι
ένας πρίγκιπας μικρός
που ήταν πάντα μοναχός

Ζούσε δίχως φαμελιά
Κι ήταν έρμη η γειτονιά
όλα εκεί ήταν μικρά
τα βουνά και τα φυτά
λιλιπούτεια τα ζούδια
κι έλεγαν τρελά τραγούδια

Μη θαρρείτε είναι μακριά
Είναι στ' άστρα του Βοριά

Εικόνα 152 Σκηνικό, το αεροπλάνο.

Εικόνα 153 Ο Γεωγράφος και ο μικρός πρίγκιπας

Νανούρισμα

Γιατί είναι πρίγκιπα οι μέρες σου θλιμμένες;
Μόνο στους φίλους σου θα βρεις παρηγοριά
Ξέρεις, ό,τι αγαπάς ποτέ δεν κινδυνεύει
Με την καρδιά στο λέω χωρίς λόγια μισά

Να, πάρε για το αρνάκι σου καινούρια ζωγραφιά
Και για το ρόδο σου κλουβί από ανθισμένα κλώνια
Να, μεταξένια φίμωτρα και χρυσαφιά λουριά
Που διώχνουνε πάντα μακριά της νύχτας τα τελώνια

Βλέπεις καλά με την καρδιά

Με την καρδιά τα βλέπεις
Καλά και καθαρά
Τα πράγματα του κόσμου
Που είναι θολά νερά

Με την καρδιά τη βλέπεις
Του βίου την ουσία
Κι όταν θα την κατέχεις
Θα είναι περιουσία

Τα ρόδα και τ' αγρίμια
Όταν ημερωθούν
Στον ύμνο της αγάπης
Γιορτάζουν και μεθούν

Εικόνα 154 Ο βασιλιάς και ο μικρός πρίγκιπας

Νανουρίζοντας τον πρίγκιπα

Κοιμήσου μες στα χέρια μου
Μικρέ μου πριγκιπάκο
Και γίνε μες στον ύπνο σου
Ανθός μες στον κηπάκο

Νάνι μικρέ, νάνι καλέ και νάνι παινεμένε
Για σένα τα τριαντάφυλλα κι οι μενεξέδες κλαίνε

Κοιμήσου με τις μπούκλες σου
Και τα χλωμά σου μάτια
Και χτίσε μες στον ύπνο σου
Κρυστάλλινα παλάτια

Νάνι μικρέ, νάνι καλέ και νάνι αγαπημένε
Για σένα σβήνουν οι φωτιές και οι καρδιές που καίνε

Εικόνα 155 Οι πλανήτες -σκηνικό

Κριτικές:

Το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων «ανέβασε» στον θρόνο του τον «Μικρό Πρίγκιπα».

Δεν βλέπεις καθαρά, αν δεν βλέπεις με την καρδιά, το ουσιώδες είναι αόρατο στα μάτια".

«Τα μάτια δεν βλέπουν. Δεν βλέπεις καθαρά, αν δεν βλέπεις με την καρδιά. Το ουσιώδες είναι αόρατο στα μάτια». Αυτό είναι μόνο ένα από τα μεγάλα μηνύματα, ενός από τα πλέον πολυδιαβασμένα παιδικά βιβλία στον κόσμο.

Με το βιβλίο του «Ο μικρός πρίγκιπας», ο Γάλλος συγγραφέας Αντουάν ντε Σεντ Εξιπερί (1900-1944), απευθύνεται όχι μόνο στα παιδιά, αλλά σε «όλους τους μεγάλους που υπήρξαν κάποτε παιδιά» - όπως λέει και ο ίδιος στον πρόλογο του - των μεγάλων λοιπόν, που, ακριβώς επειδή μεγάλωσαν, ξέχασαν την παιδική τους ηλικία και συγχρόνως την παιδική αθωότητα και το βαθύτερο νόημα της ζωής. «Μόνο τα παιδιά ξέρουν και ψάχνουν να βρουν», λέει σε ένα άλλο σημείο του βιβλίου.

Αυτό το προσωπικό ταξίδι της αθωότητας, δίνει αφοπλιστικά η παράσταση που από την προηγούμενη εβδομάδα «ανεβαίνει» καθημερινά στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου στο Πάρκο του Μύλου Ματσόπουλου, από το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων.

Η παράσταση κάλλιστα μπορεί να χαρακτηριστεί από εξαιρετική έως άριστη, καθώς όλοι οι συντελεστές της έχουν δώσει πολύ από την αθωότητα της παιδικής τους ψυχής, αποδίδοντας τέλεια στη σκηνή, τις λεπτεπίλεπτες, ευαίσθητες και συνάμα δυνατές εικόνες-μηνύματα που υπάρχουν στο βιβλίο.

Εξαιρετη η σκηνοθεσία του Στέφανου Νταλάση, εξαιρετικές και ακούραστες (παρά τις δυο παραστάσεις καθημερινά) οι ερμηνείες των ηθοποιών (επαγγελματιών και ερασιτεχνών), πολύ καλές οι χορογραφίες της Μαρίας Γαδετσάκη, εξαιρετικά τα σκηνικά του Στέργιου Στάμου. Θαυμάσιος ο Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος στις ερμηνείες -όλες ζωντανές- των τραγουδιών, σε στίχους του Τρικαλινού ποιητή Ηλία Κεφάλια και μουσική του Τρικαλινού συνθέτη Ανδρέα Τσέγα.

Η πολυποίκιλη εμπνευσμένη μουσική δε, του Ανδρέα Τσέγα που «συντροφεύει» αρμονικά τα γλυκόπικρα συναισθήματα του έργου καθώς εκείνα τρεμοπαίζουν ανάμεσα στη λύπη και τη χαρά, απογειώνει την παράσταση, δίνοντας της την δυναμικότητα εκείνη, να καθηλώνει τους μικρούς μαθητές σε μια θεατρική παράσταση το κείμενο της οποίας έχει μεγάλο ειδικό βάρος μέσα στα δυσνόητα μηνύματα του, κρυμμένα σε απλούστατες φράσεις. [...] Λέλα Κατεχάκη, Εφ. "Πρωινός Λόγος", 29/01/2010.

Εικόνα 156 Το λουλούδι και ο μικρός πρίγκιπας

Ο «μικρός πρίγκιπας» [...] έχει εγκατασταθεί στα Τρίκαλα. Για να είμαστε ακριβείς, είναι «φιλοξενούμενος» του Δημοτικού Θεάτρου, του κ. Στέφανου Νταλάση και της εξαιρετικής του «παρέας». Οι συντελεστές του Τρικαλινού Δημοτικού θεάτρου, έχουν μια αναπάντεχα ωραία «προσφορά» για μικρούς, αλλά και μεγάλους συμπολίτες: Πρόκειται για τη μεταφορά στη σκηνή του γνωστού παραμυθιού του Αντουάν ντε Σαιντ Εξεπερύ, «ο μικρός πρίγκιπας» [...] Μολονότι υποτίθεται ότι είναι παιδικό παραμύθι, ο Μικρός Πρίγκιπας κάνει μερικές βαθυστόχαστες και ιδεαλιστικές παρατηρήσεις σχετικά με τη ζωή και την ανθρώπινη φύση. Η ουσία του βιβλίου περιέχεται στις ατάκες που βγαίνουν από το στόμα της αλεπούς προς τον μικρό Πρίγκιπα: «Δεν βλέπεις καθαρά παρά μόνον με την καρδιά. Το ουσιώδες είναι αόρατο για τα μάτια». Η αλεπού στέλνει και άλλα μηνύματα-κλειδιά, όπως: “Είσαι υπεύθυνος για πάντα, γι’ αυτό που έχεις εξημερώσει” και “Ο χρόνος που πέρασες με το τριαντάφυλλό σου είναι αυτό που το κάνει ξεχωριστό για σένα”. Στις άχαρες μέρες που ζούμε [...] είναι μια «όαση» ανθρώπινης ευαισθησίας και περισυλλογής. Η έξοχη προσπάθεια του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων πρέπει να τύχει της προσοχής και της στήριξης όλων μας. Ιδιαίτερα των εκπαιδευτικών και των μαθητών. Γιάννης Κεμανίδης Εφημ. Η Έρευνα 11-2-2010.

Μια έκπληξη ήταν η μεταφορά στο θέατρο του μυθιστορήματος του Αντουάν ντε Σαιντ Εξυπερύ από το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων. Μια παράσταση δροσερή, καλοστημένη, εικαστική, προσεγμένη έως και την τελευταία λεπτομέρεια.

Ο Στέφανος Νταλάσης αναδεικνύεται σε ταλαντούχο σκηνοθέτη με εμφανή άνοδο από παράσταση σε παράσταση. Κατόρθωσε να κινήσει τους ηθοποιούς του με

εύστοχο και μοναδικό τρόπο και να μεταφέρει το θεατή σ' ένα κόσμο μαγικό και παραμυθένιο.

Σημαντικό ρόλο στην όλη προσπάθεια έπαιξαν τα εξαιρετικά σκηνικά του ζωγράφου και καθηγητή Στέργιου Στάμου. Ο Στέργιος Στάμος, τόσο με την σύλληψη όσο και με την υλοποίηση των ιδεών του, πέτυχε να δημιουργήσει μια ατμόσφαιρα ονειρική για μικρούς και μεγάλους, παίζοντας μεταξύ πραγματικού και εξωπραγματικού. Ευφάνταστα και καλαίσθητα τα κοστούμια της Νικολέτας Καίση.

Οι Ηθοποιοί Αντονέλλα Χήρα, Βίκυ Ιακωβάκη, Μαρία Γαδετσάκη, Σία Φαράκη, Ελένη Ποζιού, Έλενα Τέγου υπηρέτησαν πιστά το πνεύμα του σκηνοθέτη και ανέδειξαν με επάρκεια το ύφος της παράστασης.

Εύσημα ανήκουν στον Παναγιώτη Ζαχαρόπουλου τόσο για τον θεατρικό του λόγο, όσο και για την ζεστή και τρυφερή φωνή του, με την οποία απέδωσε τα τραγούδια, σε ωραίους στίχους του Ηλία Κεφάλα. Η εμπνευσμένη μουσική του Ανδρέα Τσέγα έδωσε ρυθμό στην παράσταση και τόνισε το ονειρικό χαρακτήρα της.

Στα Τρίκαλα πλέον γίνεται μια σοβαρή δουλειά με το Δημοτικό Θέατρο. Πράγμα που θα πρέπει να το προσέξουμε όλοι μας. Οι μεν δημότες παρακολουθώντας τις παραστάσεις για να ενθαρρύνουμε τους συντελεστές και να τους ανταμείβουμε με το χειροκρότημά μας, οι δε κατέχοντες την εξουσία, βοηθώντας ηθικά και υλικά τους καλλιτέχνες. Γιώργος Τ. Κλειδωνόπουλος Νευρολόγος-Ψυχίατρος.

Εικόνα 157 Το φίδι και ο μικρός πρίγκιπας

Καλοκαίρι 2010

Γυναίκες στην εξουσία

(Εκκλησιάζουσες του Αριστοφάνη),

διασκευή - σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης

Στον αύλειο χώρο του Μύλου Ματσόπουλου

Εικόνα 158 Η αφίσα της παράστασης

Συντελεστές:⁹⁷

Μετάφραση: Μίνως Βολανάκης, Διασκευή: Στέφανος Νταλάσης, Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης, Σκηνικά: Στέργιος Στάμος, Μουσική: Ανδρέας Τσέγας
Κοστούμια: Ντιάνα Ψάλλα, Αργυρώ Ποντίκα, Χορογραφίες: Μαρία Γαδετσάκη
Φωτισμοί: Νίκος Κουνάβας, Μάσκες-περούκες: Ντιάνα Ψάλλα, Οργάνωση παραγωγής: Βικτωρία Καραμουζη, Χειρ. ήχου-φως: Νίκος Κουνάβας, Κατασκευή κοστούμιών: Αργυρώ Ποντίκα, Φωτογράφιση: Γιώργος Κώτσης, Σχεδιασμός αφίσας-προγράμματος: Ρούλα Μπαξεβάνου, Εκτύπωση: Δημήτρης Τσαρουχάς.

⁹⁷ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Εικόνα 159 Ο «σκηνικός» χώρος στη αρχική του μορφή

Εικόνα 160 Ο σκηνικός χώρος στην τελική του μορφή

Διανομή:

Πραξαγόρα: Σία Φαράκη

Α΄ Γυναίκα: Ελένη Ποζιού,

Β΄ Γυναίκα: Αντονέλλα Χήρα

Γ΄ Γυναίκα: Μαρία Γαδετσάκη,

Δ΄ Γυναίκα: Βίκη Ιακωβάκη

Βλέπτυρος: Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος

Γείτονας : Ελένη Ποζιού

Χρέμης : Αντονέλλα Χήρα

Κηρύκαινα: Μαρία Γαδετσάκη,

Ακόλουθες: Βίκη Ιακωβάκη, Ελένη Ποζιού

Γριά: Αντονέλλα Χήρα,

Νέα: Βίκη Ιακωβάκη

Νέος: Μαρία Γαδετσάκη,

Γριά Β΄: Ελένη Ποζιού.

Εικόνα 161 ο Χρέμης

Μουσικοί: Νίκος Λίνος: μπουζούκι, Σπύρος Τσιώλης: κλασική κιθάρα, Γιώργος Αλεξανδρής: ηλεκτρική κιθάρα, Κώστας Λάμπας: Μπάσο, Άρης Ντίνας: ούτι, Μιχάλης Ρέτος: κρουστά, Ανδρέας Τσέγας: πλήκτρο, Χρήστος Κιτσόπουλος: πνευστά, Γιώργος Ρέτος: λαούτο.

Φωνητικά: Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος, Σία Φαράκη, τα μελή του θιάσου και οι: Μαρίνα Ύλη, Ιφιγένεια Καραγκούνη, Θάλεια Σακαλιά, Ορέστης Αργύρης, Ελευθερία Κοντοχρίστου, Μαρία Τεντολούρη, Νάγια Κουτή, Λιάνα Μήνια, Θανάσης Μάτης.

Παραστάσεις: ⁹⁸*Για το κοινό:*

Δόθηκαν συνολικά δέκα παραστάσεις στον αύλειο χώρο του Μύλου Ματσόπουλου από τις 8 έως και 14 Ιουλίου 2010 και 31/ Αυγούστου και 1 & 2 Σεπτεμβρίου.

Περιοδεία: ⁹⁹

Δόθηκαν 21 παραστάσεις περιοδείας στους εξής Δήμους του νομού Τρικάλων:

Το έργο παρουσιάστηκε στις εξής πόλεις και χωριά: Ελάτη, Στουρναραϊίκα, Διάσελο, Βαλκάνο, Πύλη, Κρασιά, Μύκानη, Πολυνέρι, Μεσοχώρα, Μεγάρχη, Μικρό Κεφαλόβρυσο, Διαλεχτό, Αρδάνι, Δενδροχώρι, Φαρκαδόνα Μ. Καλύβια, Χαϊδεμένη, Πρίνος, Παλαιόπυργος, Μεγαλοχώρι, Λεπτοκαρύα.

Εικόνα 162 Σκηνή από την παράσταση (όροφος-διαμέρισμα των γυναικών)

⁹⁸ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

⁹⁹ Το σχετικό δελτίο τύπου του θεάτρου αναφέρει για την περιοδεία: «Μια μεγάλη περιοδεία θα πραγματοποιήσει και φέτος το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων, σε πόλεις και χωριά του νομού, προσφέροντας μοναδικές στιγμές θεατρικής απόλαυσης και γέλιου, κοινωνικής συνεύρεσης των ανθρώπων στην σκιά του καλοκαιρινού φεγγαριού.

Έχοντας ήδη μια πολύ καλή συνεργασία με τους Δήμους του Νομού μας και την εμπειρία από την ανταπόκριση των θεατών, το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων έχει ετοιμάσει για το φετινό καλοκαίρι μια μοναδική παράσταση: «Γυναίκες στην Εξουσία».

Μια κωμωδία που βασίζεται σε κείμενο του μέγιστου των κωμικών μας Αριστοφάνη. Κωμικές καταστάσεις, έξυπνοι και χυμώδεις διάλογοι, που προκαλούν αβίαστα το γέλιο, χωρίς βωμολοχίες, σε μια παράσταση με απρόοπτα, μεταμφιέσεις, ανατροπές, με πρωτότυπη μουσική και τραγούδια που θα διασκεδάσει τους θεατές όλων των ηλικιών».

Σημείωμα σκηνοθέτη.¹⁰⁰

Μύλος Μαντσόπουλου...

*Ένας ιστορικός χώρος με μνήμες, εικόνες,
χρώματα και αρώματα μιας άλλης εποχής.*

*Ένας σύγχρονος Πολυχώρος Τέχνης και Πολιτισμού:
δημιουργούνται και λειτουργούν πολιτισμικά,
θεατρικά και κινηματογραφικά δρώμενα και αίθουσες.*

*Το Δημοτικό μας Θέατρο δημιουργεί και «στήνει» τις παραστάσεις του
πάντοτε σε διαλεκτική σχέση με τις ιδιαίτερες γωνιές του Μύλου:
κάθε παράσταση και μια καινούργια θεατρική εικόνα,
μια διαφορετική εποχή...*

*Έτσι το καλλιτεχνικό έργο γίνεται προέκταση της ιστορίας του χώρου
και συνάμα προτείνει νέους δρόμους έκφρασης
για τους καλλιτέχνες –δημιουργούς
και χυμώδεις παραστάσεις για το κοινό.*

*Αυτό το καλοκαίρι το Δημοτικό Θέατρο και ο Μύλος Μαντσόπουλου
έρχονται να ανταμώσουν και να αποκαλύψουν μια καινούργια γωνιά
που θα φιλοξενήσει τη θερινή παραγωγή
και θα γίνει ένα ελκυστικό θερινό θέατρο για τις επόμενες παραγωγές.*

Δυναμική η πρόκληση:

*ένας χωροχρόνος που συνδυάζει στοιχεία πρώιμης βιομηχανικής εποχής
και της καθημερινότητας της όχθης ενός ποταμού του περασμένου αιώνα...*

*Ένα μοναδικό σκηνικό που συνδυάζει θεατρικούς κώδικες
και αντισυμβατική δομή...*

*Και το έργο «Γυναίκες στην Εξουσία!»:
μια κλασική αριστοφάνεια κωμωδία «Εκκλησιάζουσες»*

¹⁰⁰ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

*προσαρμοσμένη σε μια πιο κοντινή σ' εμάς εποχή,
νοσταλγική και με ελπίδες...*

*Κωμικές καταστάσεις, έξυπνοι και χυμώδεις διάλογοι,
απρόοπτα, μεταμφιέσεις, ανατροπές,
σ' ένα εντυπωσιακό σκηνικό,
με πρωτότυπη μουσική και τραγούδια...*

*Και προπαντός η υπόσχεση
για δροσερές όμορφες καλοκαιρινές νύχτες...*

Καλή διασκέδαση!

Εικόνα 163 Το σκηνικό της παράστασης

Κατά τη διάρκεια της παράστασης προβάλλονται έργα των:

- Juan Munoz, *Towards the Corner* -1998
- Andy Worhol, *Self-Portrait* -1986
- Man Ray, *Violin of Ingres*- 1924
- Bill Viola, *for Ocean Without a Shore* – 2007
- Arnulf Rainer, *Bereavement* – 1970
- Ulay & Adramovic, *Relation in Time* – 1977
- Auguste Robin, *The Kiss* 1901-4
- Cornelia Parker, *The Distance* – 2003
- Henri Matisse, *The Dance* - 1910

Εικόνα 164 οι γυναίκες μεταμφιεσμένες σε άντρες

Η υπόθεση του έργου.¹⁰¹

Η παράσταση είναι προσαρμοσμένη σε μια κοντινή σ' εμάς εποχή.

Οι γυναίκες βλέποντας το κατάντημα της οικονομικής και κοινωνικής εξαθλίωσης από ένα πολιτικό σύστημα που είναι ήδη διεφθαρμένο, αποφασίζουν να πάρουν την τύχη στα χέρια του. Οργανώνονται, κλέβουν τα ρούχα των αντρών τους, παρουσιάζονται στη βουλή μεταμφιεσμένες σε άνδρες και καταφέρνουν να πάρουν την εξουσία της πόλης. Οι άνδρες τους ξυπνούν, δεν βρίσκουν τα ρούχα τους και αναγκαστικά φορούν τα ρούχα των γυναικών τους.

Έχοντας πλέον την εξουσία στα χέρια τους οι γυναίκες, εφαρμόζουν ένα νέο κυβερνητικό πρόγραμμα που βασίζεται στην κατάργηση της περιουσίας, στην επιβολή

¹⁰¹ Πηγή: Δελτίο τύπου του θεάτρου.

της ισότητας, στην καθιέρωση των συσσιτίων αλλά επεκτείνεται ακόμη και στην κοινοκτημοσύνη... των ερωτικών συντρόφων, και στην προστασία των δικαιωμάτων στον έρωτα για τις γριές και τις άσχημες γυναίκες...

Εικόνα 165 Ο νέος, η γριά και η κοπέλα

Εικόνα 166 Ο Βλέπυρος και η Β΄ γυναίκα

Σημείωμα για την παραγωγή.¹⁰²

Το Δημοτικό Θέατρο δημιουργεί και «στήνει» τις παραστάσεις του στις ιδιαίτερες και μοναδικές γωνιές του Μύλου...Κάθε παράσταση μια διαφορετική εποχή, μια καινούργια θεατρική εικόνα...

Το Δημοτικό Θέατρο «ανακάλυψε» μια καινούργια γωνιά για να παρουσιάσει την τωρινή και την επόμενη παραγωγές του: Ένα εντυπωσιακό και σουρεαλιστικό σκηνικό στο πίσω μέρος του Μύλου Ματσόπουλου ήταν η αφορμή για να εντάξει διαλεκτικά, με ιδιαίτερο και μοναδικό τρόπο, σε διασκευή, τις Εκκλησιάζουσες του Αριστοφάνη με τον τίτλο «Γυναίκες στην Εξουσία». Το έργο, η παράσταση προσαρμόζεται σε μια πιο κοντινή σ' εμάς εποχή, νοσταλγική και με ελπίδες...

Κωμικές καταστάσεις, έξυπνοι και χυμώδεις διάλογοι, που προκαλούν αβίαστα το γέλιο, σε μια παράσταση με απρόοπτα, μεταμφιέσεις, ανατροπές, σ' ένα εντυπωσιακό σκηνικό, με πρωτότυπη μουσική και τραγούδια που θα διασκεδάσει τους θεατές όλων των ηλικιών.

Παράλληλα το Δημοτικό Θέατρο δημιούργησε ένα ακόμη μοναδικό πολιτισμικό χώρο... Ένα θερινό θεατράκι, που θα λειτουργεί παράλληλα με τον θερινό κινηματογράφο και τις άλλες δράσεις πολιτισμού... που θα μας συντροφεύουν και θα μας δροσίζουν τις ζεστές νύχτες του καλοκαιριού...

Εικόνα 167 Το διάζωμα των θεατών

¹⁰² Πηγή: δελτίο τύπου του θεάτρου (ημερήσιος τύπος 7/7/2010)

Κριτικές:

Απολαυστικός Αριστοφάνης.

Το βράδυ της Πέμπτης έπεσε η αυλαία στην κωμωδία του Αριστοφάνη «Γυναίκες στην εξουσία» Εκκλησιάζουσες που παρουσίασε τους καλοκαιρινούς μήνες το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων. Μια απολαυστική και ευδιάθετη παράσταση, πλημμυρισμένη από το χειμαρρώδες κέφι που κυριαρχούσε στις ερμηνείες των ηθοποιών χάρισε στους θεατές μια ευχάριστη βραδιά.

Ούτως ή άλλως μια νύχτα σε μια ήρεμη γωνιά της πόλης, δίπλα στις όχθες του Αγιαμονιώτη, (εκεί όπου παλιά οι νοικοκυρές έβρισκαν το ποτάμι ως φυσικό μαντάκι και οι πιτσιρικάδες τριγύριζαν ανακαλύπτοντας την υδρόβια ζωή), η ύπαρξη μιας θερινής θεατρικής στέγης αποτελεί θετική εξέλιξη. Κοντά σε αυτό και το σκηνικό που υψωνόταν κατακόρυφα στη μεταλλική σκάλα έδινε μια μη συμβατή διάσταση στην αντίληψη περί θεατρικού κώδικα, έτσι ώστε ένα κλασικό αριστούργημα του Αριστοφάνη να δένει με μια πιο κοντινή στη δική μας εποχή.

Μέσα από απροσδόκητες καταστάσεις, ανατρεπτικούς διαλόγους και ακραίες μεταμφιέσεις η παράσταση έδινε τη δυνατότητα στους ηθοποιούς να αυτοσχεδιάσουν προκειμένου να αναδείξουν το ταλέντο τους, καθώς οι ρόλοι απαιτούσαν ικανότητες εφάμιλλες επαγγελματιών υψηλού επιπέδου αλλά και στους θεατές να διεισδύσουν νοερά στις αριστοφανικές διαστάσεις που διανθίζουν και τη σήμερα ημέρα πάσης φύσεως μικρές και μεγάλες εξουσίες. Από την άνοδο στην ακμή και στην κατάπτωσή τους.

Οι συντελεστές του Δημοτικού θεάτρου είναι λίγο ή περισσότερο γνωστοί στο ευρύτερο κοινό. Εκείνο που αξίζει να επισημάνουμε είναι ότι το δέσιμο των ρόλων με τους ερμηνευτές ξεδιπλώνει το πηγαίο, αυθεντικό ταλέντο τους, ορισμένοι ηθοποιοί δεν έχουν τίποτα να ζηλέψουν από βαρύγδουπα ονόματα του θεάτρου. Αυτό αποτελεί και ένα επιπλέον κέρδος για τη θεατρική σκηνή της πόλης, η οποία ευελπιστούμε βήμα προς βήμα να ανοίξει περισσότερο σε ιδέες, να διεκρινθεί και να ανθοφορήσει για να γίνει το θέατρο πραγματικό κτήμα του λαού. Λάζαρος Τσουμένης, Εφημ. Η Έρευνα 04 /09/2010, σελ. 6.

Εικόνα 168 Οι γυναίκες

Εικόνα 169 Ο νεαρός με τις άσχημες και ηλικιωμένες γυναίκες

Εικόνα 170 ο νέος και η κοπέλα

Εικόνα 171 Το διάζωμα των θεατών

Εικόνα 172 Από την περιοδεία

Εικόνα 173 Από την περιοδεία

Χειμώνας 2010-11

Λ.Φ. Μπαούμ

Ο μάγος του Οζ

σε διασκευή Α. Ζέη –Π. Σεβαστίκογλου

Στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου στο Μύλο Ματσόπουλου.

Εικόνα 176 Η αφίσα της παράστασης

Συντελεστές:¹⁰³

Διασκευή: Α. Ζέη –Π. Σεβαστίκογλου, Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης, Μουσική: Ανδρέας Τσέγας, Σκηνικά: Αλέκος Παπαδατος -Αννη Ντι Ντονα, Κοστούμια: Κελυ Βαρσάνη, Φωτισμοί: Νίκος Κουναβας, Οργάνωση παραγωγής: Βικτώρια Καραμούζη.

Κατασκευή κοστούμιών: Αργυρώ Ποντίκα. Χειρ. ήχου-φως: Νίκος Κουνάβας, Ηλεκτρολόγος- β. φωτιστής: Δημήτρης Καλλιάρας, studio ηχογράφησης: Ανδρέας Τσέγας, Βίντεο–μοντάζ: Στράτος Τζάτζαλος, Κάμερα: Νίκος Κειβάνη, Φωτογράφιση: Γιώργος Κώτσης.

¹⁰³ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Διανομή: (με τη σειρά εμφάνισης)

Αφηγητής: Στέφανος Νταλάσης

Ντόροθι: Βίκυ Ιακωβάκη

Μαμά: Φανή Σπανού

Μπαμπάς: Στέφανος Νταλάσης

Κακιά μάγισσα: Φανή Σπανού

Καλή μάγισσα: Φανή Σπανού

Αχυρένιος: Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος

Τενκεδένιος: Σία Φαράκη

Λιοντάρι: Αντονέλλα Χήρα

Μάγος του Όζ: Στέφανος Νταλάσης

Μουσικοί: Βιολί: Ειρήνη Κρικώνη, Βιολί: Ορέστης Αργύρης, Φλάουτο: Χριστίνα Αλεξανδρή, Κιθάρες: Σπύρος Τσιώλης, Πιάνο, Πλήκτρα: Ανδρέας Τσέγας, Μπάσο-Τούμπα: Κώστας Λάμπας, Κρουστά: Μιχάλης Ρέτος.

Τραγούδι: Νάγια Κουτή, Ιφιγένεια Καραγκούνη, Θωμάς Σιώμος, Μαριαλένα Γιάνναρου, Θάλεια Σακαλιά, και οι ηθοποιοί του θιάσου.

Φωνητικά: Μαρία Τεντολούρη, Μαρίνα Ηλη, Χριστίνα Αλεξανδρή.

Εικόνα 177 Ο θιάσος

Παραστάσεις: ¹⁰⁴*Για τους μαθητές:*

Πρωινές παραστάσεις για μαθητές, στο διάστημα από Φεβρουάριο έως Μάρτιο του 2011.

Για το κοινό:

Δόθηκαν συνολικά έξι παραστάσεις στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου στις 15, 16, 17 & 25, 26, 27 Απριλίου.

Εικόνα 178 Η θεατρική δράση σε διαλεκτική σχέση με την κινηματογραφική δράση

Σημείωμα σκηνοθέτη. ¹⁰⁵

Ο Μάγος του Οζ είναι ένα έργο που αγαπήθηκε ιδιαίτερα από τα παιδιά και τους εφήβους σ' όλο τον κόσμο. Μέσα από τις περιπέτειες της μικρής ηρωίδας και των "παράξενων" φίλων της, τα παιδιά θεατές μεταφέρονται στον μαγικό κόσμο της φαντασίας.

Ένα σύγχρονο παραμύθι με παιδαγωγική διάσταση, ένας ύμνος στη φιλία και στην ομαδικότητα. Ο Μάγος του Οζ δεν είναι όμως μόνο ένα μοντέρνο παραμύθι. Είναι ποίηση, φιλοσοφία, ηθική και απομυθοποίηση.

Μια θεαματική παράσταση με γοργή δράση, χιούμορ, ευαισθησία και τρυφερότητα γεμάτη χρώματα και μουσική, που ταξιδεύει το θεατή στον κόσμο της φαντασίας, του ονείρου και της αθωότητας...

¹⁰⁴ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

¹⁰⁵ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Εικόνα 179 Το λιοντάρι, ο αχυρένιος και ο τενεκεδένιος

Η υπόθεση του έργου.¹⁰⁶

Η Ντόροθι είναι ένα μικρό κοριτσάκι που ζει σε μια μεγαλούπολη και δεν έχει βγει ποτέ απ' αυτή. Ένα βράδυ θα το σκάει απ' το σπίτι της και θα πάει στους λόφους, έξω από την πόλη, για να δει τα αστέρια.

Από το φόβο της όμως χάνεται και βρίσκεται στην ονειρική χώρα του «Μάγου του Όζ». Εκεί ψάχνει να βρει το Μάγο για να τη βοηθήσει να γυρίσει σπίτι της. Στο δρόμο της θα συναντήσει τον Αχυρένιο που θέλει να βρει μυαλό για να σκέφτεται, τον Τενεκεδένιο που ψάχνει μια καρδιά για ν' αγαπάει και το Λιοντάρι που γυρεύει θάρρος για να πάψει να φοβάται. Μια κακιά μάγισσα θα προσπαθήσει να τους εμποδίσει να φτάσουν μέχρι το μάγο. Μετά από πολλές περιπέτειες θα καταφέρουν να τον συναντήσουν.

Αποδεικνύεται όμως ότι ο Μάγος του Όζ δεν είναι αληθινός μάγος. Η απογοήτευση τους δε θα κρατήσει ωστόσο πολύ, γιατί ο Μάγος θα τους κάνει να καταλάβουν ότι με την περιπέτεια που ζήσανε αποκτήσανε αυτό που τους έλειπε. Μυαλό, καρδιά και θάρρος. Τότε, όλοι θα βοηθήσουν τη μικρή Ντόροθι να βρει το δρόμο για τη χώρα και το σπίτι της.

¹⁰⁶ Πηγή: Δελτίο τύπου του θεάτρου.

Εικόνα 180 Σκηνή από την παράσταση

Εικόνα 181 Η καλή μάγισσα, η Ντόροθυ και ο μάγος του Οζ

Σημείωμα για την παράσταση ¹⁰⁷

Ένα από τα πιο κλασικά παιδικά και εφηβικά μυθιστορήματα παγκοσμίως, ο «Μάγος του Οζ» του Λ. Φρανκ Μπάουμ, ένα έργο που ανέθρεψε γενιές παιδιών και εφήβων και που αγαπήθηκε όσο λίγα, ανεβάζει τη φετινή θεατρική περίοδο το Δημοτικό μας Θέατρο.

Μια θεαματική παράσταση, γεμάτη χρώματα μουσική και ήχους, που προσκαλεί μικρούς και μεγάλους να γνωρίσουν την μαγεία του ταξιδιού και της περιπέτειας. Τόσο οι χαρακτήρες, όσο και τα νοήματα της ιστορίας καθιστούν τον «Μάγο του Οζ» ακόμη και σήμερα, ως ένα από τα πιο αγαπημένα παραμύθια και αναγνώσματα σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η παράσταση αυτή αποτελεί την νέα παραγωγή της Παιδικής Σκηνης του Δημοτικού μας Θεάτρου και συμμετέχουν επαγγελματίες καλλιτέχνες, ηθοποιοί και δημιουργοί.

Εικόνα 182 Σκηνική εικόνα (έναρξη)

Εικόνα 183 Σκηνική εικόνα (δωμάτιο Ντόραθ)

¹⁰⁷ Πηγή: δελτίο τύπου του θεάτρου

Κριτικές:

Η παράσταση που παρακολούθησα.

Οι μαθητές του σχολείου μας στις 31 Μαρτίου 2011 παρακολούθησαν την θεατρική παράσταση «Ο μάγος του Οζ». Μια μαθήτρια της Ε' τάξης γράφει:

«Όταν το ανακοίνωσαν, μια μέρα ξαφνικά, ξεφωνήσαμε όλοι μας... Ναι ! Όχι! πως δεν το ξανακάναμε και τα προηγούμενα χρόνια, μιας και τώρα φτάσαμε στην 5η δημοτικού, αλλά κάθε φορά είναι όπως και την πρώτη φορά. Σας άφησα να περιμένετε; Όχι καλοί μου φίλοι, θα πηγαίναμε στο θέατρο και ο λόγος βέβαια για το θεατρικό έργο «Ο Μάγος του Οζ» του Φράνκ Μπάουμ σε διασκευή του Πέτρου Σεβαστίκογλου και της Άλκης Ζέη, που ανεβάζει φέτος το Δημοτικό Θέατρο Τρικάλων στον πολυχώρο Τέχνης και Πολιτισμού «Μύλος Ματσόπουλου».

Την Πέμπτη 31 Μαρτίου ήταν η σειρά μας. Βέβαια το σχολείο μας, έχει πολλούς μαθητές και αναγκαστήκαμε να χωριστούμε σε δύο μεγάλες ομάδες. Εμείς οι μεγαλύτεροι σταθήκαμε τυχεροί, παρακολουθήσαμε την πρώτη πρωινή παράσταση. Καθίσαμε στις κόκκινες αναπαυτικές θέσεις και αφού μας καλωσόρισαν, μας είπαν λίγα λόγια για την παράσταση που ακολούθησε. Τα φώτα χαμήλωσαν και με την ευχάριστη μουσική άρχισαν να τρέχουν στην μεγάλη οθόνη προβολής ο τίτλος του έργου και οι συντελεστές της παράστασης.

Η παράσταση ήταν καταπληκτική, «ο Μάγος του Οζ» είναι ένα σύγχρονο παραμύθι με παιδαγωγική διάσταση, ένας ύμνος στη φιλία των ανθρώπων και στην ομαδικότητα. Αλλά «ο Μάγος του Οζ» δεν είναι μόνο ένα παραμύθι, είναι ποίηση, φιλοσοφία, ηθική και απομυθοποίηση.

Είναι μια παράσταση με γρήγορη δράση, χιούμορ, ευαισθησία, τρυφερότητα γεμάτη με χρώματα και μουσική που ταξιδεύει τον θεατή, τον μικρό και τον μεγάλο, στην χώρα της φαντασίας και του ονείρου.

Εικόνα 184 Η Ντόροθυ

Τώρα που έχω θάρρος καρδιά και μυαλό

Για πάντα θα σας αγαπώ

Όλα τ' αστέρια θα ρωτώ

Για ένα ταξίδι μακρινό

Όταν είσαι αληθινός

Τότε θα είσαι δυνατός

Θα έχεις λάμψη στην καρδιά

Και αγάπη στη καρδιά.....

Θα ήθελα να δώσω τα συγχαρητήρια μου σε όλους τους συντελεστές για την επιλογή του έργου και την παράσταση. Αγαπητοί μου φίλοι όσοι δεν προλάβετε ακόμα να δείτε την παράσταση μην το αμελείται. Θα ήθελα να το ξαναδώ μια ακόμα φορά αυτό το καταπληκτικό έργο γι' αυτό κατά την διάρκεια των Πασχαλινών διακοπών θα πάμε να το δούμε με την οικογένειά μου». Μαθήτρια του 33^{ου} Δημοτικού Σχολείου Τρικάλων, (<http://33dim-trikal.tri.sch.gr>).

Εικόνα 185 Η καλή μάγισσα και η κακιά μάγισσα (σε φιλμ)

Εικόνα 186 Σκηνική εικόνα (στον δρόμο)

Εικόνα 187 Σκηνική εικόνα (Το μαγεμένο δάσος)

Εικόνα 188 Σκηνική εικόνα (Το παλάτι του Οζ)

Χειμώνας 2012-13

Παραμύθια στο ασανσέρ

Στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου στο Μύλο Ματσόπουλου.

Εικόνα 189 Η αφίσα της παράστασης

Συντελεστές:¹⁰⁸

Διασκευή - σκηνοθεσία: Τάσος Ράτζος, Σκηνικά - Κοστούμια: Κέλλυ Βαρσάνη
Μουσική: Λίλα Αγγέλη, Κινησιολογία: Ειρήνη Καλογερά, Φωτισμοί: Τάσος Ράτζος
Βοηθός σκηνοθέτη: Χριστίνα Κρίθαρη, Σκηνικά αντικείμενα-μάσκες: Κέλλυ Βαρσάνη, Καλλιτεχνική δ/νση: Στέφανος Νταλάσης.

Οργάνωση παραγωγής: Βικτωρία Καραμούζη, Χειρ. ήχου - φως: Απόστολος Ντούμας, Ηλεκτρολόγος: Αποστόλης Λαμπρογιώργος, Σχέδια-ζωγραφική σκηνικών: Στέργιος Πετρένκο, Κατασκευή κουστουμιών: Αργυρώ Ποντίκα, Ξύλινες κατασκευές: Παναγιώτης Κωστάκης. Φωτογράφιση: Γιώργος Κώτσης, Σχεδιασμός προγράμματος: Ρούλα Μπαξεβάνου, Εκτύπωση προγράμματος: Δημήτρης και Βαγγέλης Τσαρουχάς.

¹⁰⁸ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Ηθοποιοί:

Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος,
Γεωργία Κατσανάκου,
Γιάννης Παπαευθυμίου,
Γλυκερία Πατραμάνη,
Φανή Σπανού,
Βάσια Χρήστου.

Μουσικοί:

Γιώργος Αγγέλης,
Γιάννα Ζάρα,
Θανάσης Χονδρός.

Εικόνα 190 Σκηνή από την παράσταση, παραμύθι *Αντερουλάκια*

Εικόνα 191 Σκηνή από την παράσταση (στο «ασανσέρ»)

Παραστάσεις: ¹⁰⁹

Για τους μαθητές: ¹¹⁰

Πρωινές παραστάσεις για μαθητές, στο διάστημα Φεβρουάριος-Μάρτιος του 2013. Επίσης πραγματοποιήθηκαν παραστάσεις για τους μαθητές στις 24/4 στην Καλαμπάκα

Για το κοινό:

Δόθηκαν συνολικά έξι παραστάσεις στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου στις 26, 27, 28 Απριλίου & 7, 8, 9 Μαΐου. Επίσης δόθηκε μια παράσταση στις 25/4 στο Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων Τρικάλων.

Περιοδεία:

Δόθηκαν 12 παραστάσεις περιοδείας στους εξής Δήμους του νομού Τρικάλων το καλοκαίρι του 2013 στα εξής μέρη:

Στουρναραΐικα, Αηδόνα, Μικρό Κεφαλόβρυσο, Ράξα, Αρδάνι, Γριζάνο, Πρόδρομος, Καλαμπάκα Μ. Καλύβια, Μεγαλοχώρι, Βαλτινό, Βασιλική, Σωτήρα

¹⁰⁹ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

¹¹⁰ Παράλληλα το Δημοτικό Θέατρο, ετοίμασε εκπαιδευτικό υλικό για την θεατρική παράσταση «Παραμύθια στο Ασανσέρ», δόθηκε στα σχολεία και στους εκπαιδευτικούς. Το εκπαιδευτικό υλικό αποτέλεσε ένα χρήσιμο εργαλείο για την ανάπτυξη δράσεων και δραστηριοτήτων στο σχολείο, με αφορμή τη θεατρική παράσταση.

Εικόνα 192 Σκηνή από την παράσταση, παραμύθι *Η Βασιλοπούλα και το άλας*

Σημείωμα σκηνοθέτη.¹¹¹

Η παράσταση θέλει ν' απαντήσει σε δύο ερωτήσεις: η πρώτη είναι αν σήμερα υπάρχει ανάγκη να ξανά -ακουστεί το ελληνικό λαϊκό παραμύθι, ή αλλιώς να το αφήσουμε ξεχασμένο στις συλλογές των άξιων παραμυθιάδων. Αν δηλαδή μέσα σ' αυτό υπάρχει ύλη χρήσιμη για τον σύγχρονο άνθρωπο και ιδιαίτερα για τα παιδιά- που δυστυχώς πλήττονται από την υπερβολική χρήση της τεχνολογίας, που έχει χτίσει έναν παραμυθόκοσμο, πρόναο του πειθήνιου καταναλωτή- κι αν διαπιστώσουμε πως, ναι, είναι κόσμος απαραίτητος, τότε να φτιάξουμε και χώρο για το παραμύθι.

Η δεύτερη ερώτηση είναι τι έλεγε ο ελληνικός λαός για τα μεγάλα θέματα που απασχολούν τον σημερινό άνθρωπο. Να ακούσουμε δηλαδή τι λέει για το χρήμα, τη φιλία, την εκπαίδευση, την απερισκεψία, την υπευθυνότητα, την τιμωρία ή την ατιμωρησία. Και να μην ξεχνάμε ότι ο νηστικός ονειρεύεται καρβέλια, ο λαός στα παραμύθια θέλει να βασιλεύει η απόλυτη δικαιοσύνη...

ΥΓ. Πριν από 25 χρόνια είχα έρθει σ' αυτή την πόλη, την πόλη μου, για να φτιάξω μια θεατρική ομάδα. Οι δάσκαλοι κι οι φίλοι μου μου έλεγαν «σπούδασες στο Μόναχο και θα πας να κλειστείς σε μια πόλη που δεν έχει τίποτα;». Κι εγώ, με το θράσος της

¹¹¹ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

νεότητας, τους έλεγα «θα φτιάξω θέατρο απ' το τίποτα». Έτσι γεννήθηκε το "Άνθος της Ηβης".

Έκανε έναν πολύ όμορφο κύκλο ζωής. Ήθελα οι παραστάσεις μας να είναι ισάξιες αυτών που παίζονταν στο Βερολίνο, το Παρίσι, το Λονδίνο... Η ομάδα ξεχείλιζε από πάθος. Όλοι εραστές της τέχνης. Τώρα ξανασυναντώ τους μαθητές μου, τους ηθοποιούς του "Άνθους", αυτούς που έμειναν κι αυτούς που κάνουν επαγγελματική καριέρα, ξανασυναντώ τους αγαπημένους φίλους που τόσο μας στήριζαν και βλέπω στα μάτια τους αυτή την ίδια φλόγα, αυτή τη μέθη που μόνο η τέχνη γεννά, να παραμένει άσβεστη.

Σ' αυτούς τους ανθρώπους, τους δικούς μου ανθρώπους, και στον Νίκο που έφυγε, αφιερώνω αυτή την παράσταση.

Εικόνα 193 Ο θίασος

Σημείωμα για την παράσταση.¹¹²

Σε καιρούς δύσκολους και χαλεπούς, το παραμύθι ήταν για το λαό μας όχι μόνο βάλσαμο και παρηγοριά αλλά και δίδαγμα ζωής. Παρακολουθώντας τις περιπέτειες του ήρωα του παραμυθιού, οι άνθρωποι μάθαιναν πως τίποτα σημαντικό δεν επιτυγχάνεται χωρίς υπομονή, προσπάθεια, κόπους και θυσίες. Γιατί τα παραμύθια δε στόχευαν μόνο στην ψυχαγωγία του λαού αλλά και στην παιδεία του. Διαμόρφωναν τον χαρακτήρα των

¹¹² Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

ακροατών, ασκώντας κοινωνική κριτική. Ο παραμυθάς καυτηρίαζε τον φιλοχρήματο, χλεύαζε τον τεμπέλη, διακωμωδούσε τον πλεονέκτη και ταυτόχρονα εκθειάζε την αλληλεγγύη και εγκωμιάζε την ανδρεία.

Έχω την αίσθηση πως ο σκηνοθέτης Τάσος Ράτζος, βαθύς γνώστης του λαϊκού μας παραμυθιού, για αυτούς ακριβώς τους λόγους επέλεξε, σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς, να ανεβάσει στο Δημοτικό μας Θέατρο μια σειρά με λαϊκά παραμύθια.

Οι παλιές αυτές ιστορίες μας τέρπουν αλλά ταυτόχρονα μας υπενθυμίζουν πως η ζωή είναι ένας διαρκής αγώνας με πολλές δοκιμασίες. Ένας αγώνας που δεν τελειώνει με χάπι έντ αλλά με κάθαρση: ο καλός επιβραβεύεται και ο κακός τιμωρείται.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η καθησυχαστική επωδός με την οποία ο παραμυθάς κλείνει την ιστορία του, «κι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς ακόμα καλύτερα». Είναι σαν να μας λέει: η ζωή είναι δύσκολη αλλά πρέπει να την αντιμετωπίζουμε με αισιοδοξία.

Μαρούλα Κλιάφα

Εικόνα 194 Σκηνή από την παράσταση, παραμύθι *Ο γέρος και η γριά*

Σημείωμα για την παράσταση 2.¹¹³

Τα παραμύθια που απαρτίζουν την πρώτη ύλη της παράστασης κατάγονται απ' τη μεγάλη δεξαμενή του προφορικού αφηγηματικού λόγου. Μικρά, πλούσια σε δράση, με πολύ χιούμορ, αμεσότητα, αστείρευτη φαντασία, απίστευτες ανατροπές, μαγεία και γεμάτα καλοσύνη. Η παράσταση αυτή αποτελεί την νέα παραγωγή της Παιδικής και Νεανικής Σκηνής του Δημοτικού μας Θεάτρου και συμμετέχουν επαγγελματίες καλλιτέχνες, ηθοποιοί, μουσικοί και δημιουργοί.

¹¹³ Πηγή: δελτίο τύπου του θεάτρου

Εικόνα 195 Σκηνή από την παράσταση

Κριτικές:

Η σπουδαία θεατρική παράσταση για μικρούς και μεγάλους, που δίνεται αυτές τις μέρες στον κινηματογράφο του «Ματσόπουλου» από το Δημοτικό Θέατρο, είναι αναμφισβήτητα ένα αξιόλογο καλλιτεχνικό γεγονός για την πόλη μας, που αποδεικνύει πως υπάρχουν ντόπιες δυνάμεις (και σ' αυτόν τον τομέα) που παράγουν πολιτισμό και συμβάλλουν στην πολιτιστική ανόρθωση και ανεξάρτηση της περιφέρειας απ' το κέντρο. Αποδεικνύει επίσης ότι οι τέτοιου είδους καλλιτεχνικές δράσεις όχι μόνο δεν υστερούν, αλλά υπερέχουν σε ποιότητα των συχνά κρατικοδίαιτων σκηνών του κέντρου, με τις ανέξοδες διαφημίσεις και τις υποβολιμαίες ηχηρές κριτικές.

Δεν είναι στην πρόθεση μου να κάνω κριτική αποτίμηση του έργου, καθώς δεν διαθέτω ούτε ανάλογες γνώσεις ούτε έχω κατάρτιση θεατρικού κριτικού, άλλωστε υπάρχουν ειδικότεροι και αρμοδιότεροι από μένα σ' αυτόν το χώρο. Έτσι, το σημείωμά μου αυτό υπογραμμίζω πως είναι απλά απ' τη μια μεριά ένας έπαινος για τους συντελεστές του έργου και απ' την άλλη μια ειλικρινής έκφραση ικανοποίησης για μια αξιόλογη παράσταση, που αξίζει να προσεχθεί και να τη δει κανείς ως ιδιαίτερο πνευματικό γεγονός για την πόλη μας, που σήμερα στον καιρό της παρακμής του ευτελούς και φτηνού θεάματος και ακροάματος τόσο έχουμε ανάγκη.

Αυτό το εντυπωσιακό θεατρικό σύνολο, αποτέλεσμα χρόνου, μόχθου και ιδιαίτερης ευαισθησίας [...] οι περισσότεροι παιδιά του τόπου μας, δίνει πιστεύω μια καλή ευκαιρία στο σύνολο των θεατών να περιηγηθούνε στο μαγικό κόσμο του

παραμυθιού, με τον ψυχαγωγικό και διδακτικό του χαρακτήρα. Οι επιλογές και ο τρόπος προσέγγισης των παραμυθιών, τα σκηνικά και οι ενδυμασίες, το ταίριασμα της μουσικής στην ατμόσφαιρα του έργου, δημιουργούν ένα άρτιο και αρμονικό σύνολο που προκαλεί το διαρκές ενδιαφέρον των θεατών. Κι εδώ νομίζω έγκειται η επιτυχία της παράστασης.

Αξίζει λοιπόν, το κοινό να δει την παράσταση εκτιμώντας την προσπάθεια των νέων δημιουργών και η τοπική αυτοδιοίκηση, η οποία συχνά-πυκνά επιδίδεται σε δαπανηρές και αμφιβόλου προσφοράς εξωτικές εκδηλώσεις, να πράξει το αυτονόητο. Την ενδυνάμωση και στήριξη σε μόνιμη βάση της θεατρικής σκηνής, η οποία με το προκείμενο έργο υπόσχεται πολλά. Φαλαγκάρας Σταύρος, εκπαιδευτικός Δημοσίευση: trikalanews.gr.13/02/13.

Εικόνα 196 Το πρόγραμμα της παράστασης

Εικόνα 197 Από την περιοδεία

Εικόνα 198 Από την περιοδεία

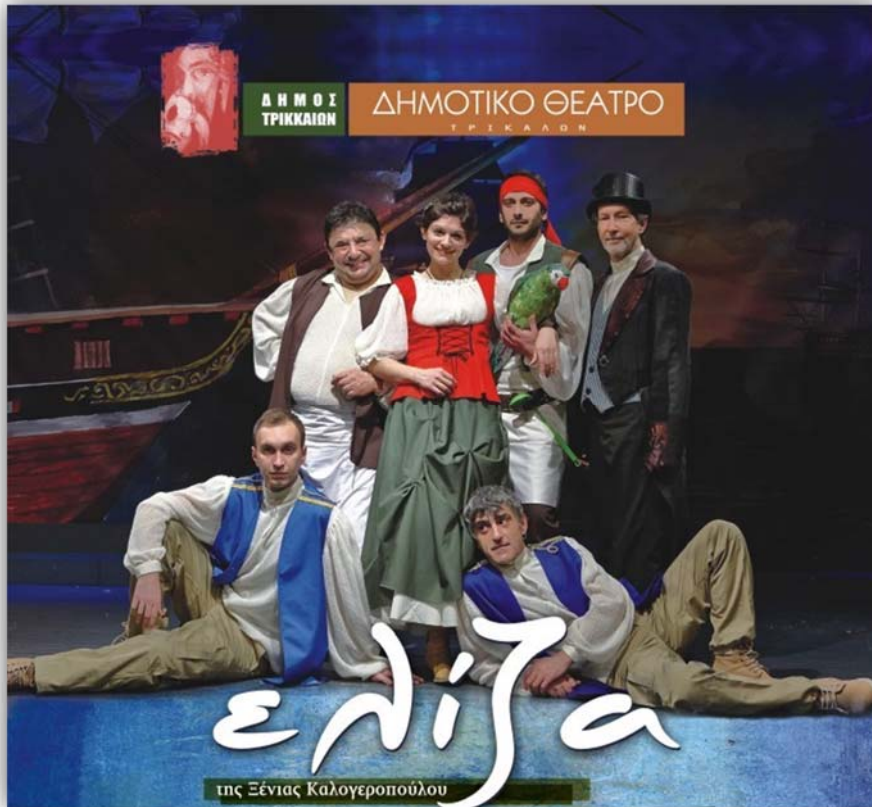
Εικόνα 199 Από την περιοδεία

Χειμώνας 2013-14

Ξένιας Καλογεροπούλου

Ελίζα

Στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου στο Μύλο Ματσόπουλου.

Εικόνα 200 Η αφίσα και το πρόγραμμα της παράστασης

Συντελεστές:¹¹⁴

Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης, Σκηνικά: Στέργιος Στάμος, Μουσική: Ελένη Καραϊνδρου, Κοστούμια: Κέλλυ Βαρσάνη, Κινησιολογία: Κώστας Τσιούκας, Φωτισμοί: Απόστολος Ντούμας, Βοηθός σκηνοθέτη: Χριστίνα Κρίθαρη, Οργάνωση παραγωγής: Βικτωρία Καραμούζη.

Στίχοι τραγουδιών: Μαριανίνα Κριεζή, ενορχήστρωση τραγούδι γάμου «Μπαφούρας»: Ανδρέας Τσέγας, εκτέλεση τραγουδιού γάμου: ορχήστρα και χορωδία του Δημοτικού Ωδείου. Μουσική εισαγωγή «Μπαφούρας»: «Ισλάμ», Αλέξανδρος Βούλγαρης, φωνή Μαίρη Τσώνη, Επεξεργασία μουσικής: studio Κέντρου Έρευνας

¹¹⁴ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Β.Τσιτσάνης, Ηχοληψία: Στέλιος Καραγιώργος, Διδασκαλία τραγουδιών: Λίλα Αγγέλη, Μοντάζ βίντεο-προβολών: Σοφία Κουρκουλάκου, Σχέδια - ζωγραφική σκηνικών: Στέργιος Στάμος, Κατασκευή κουστουμιών: Αργυρώ Ποντίκα, Ξύλινες κατασκευές: Παναγιώτης Κωστάκης, Χειρ. ήχου - φως: Απόστολος Ντούμας, Βοηθός προγραμματισμού παραστάσεων: Ιωάννα Καραλή, Ανεμόσκαλες: Στέφανος Γώγος, Ηλεκτρολόγος: Αποστόλης Λαμπρογιώργος, Φωτογράφιση: Γιώργος Κώτσης, Σχεδιασμός προγράμματος: Ρούλα Μπαξεβάνου, Εκτύπωση προγράμματος: Δημήτρης και Βαγγέλης Τσαρουχάς.

Εικόνα 201 Το σκηνικό της Α΄ πράξης και η Ελίζα

Διανομή:

Φωτεινή Τεντολούρη (Ελίζα)

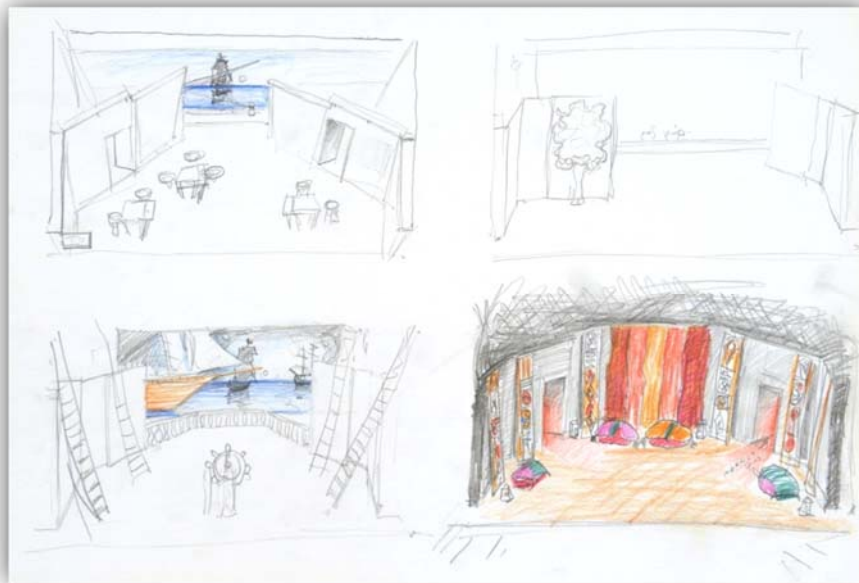
Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος (Αφηγητής, ναύτης, ισπανός, άγγλος, μασκοφόρος, δήμαρχος, Αζελάχ)

Κώστας Μπουραζάνας (Φρέντυ)

Αντώνης Μανωλόπουλος (Πάτρικ)

Στέλιος Γιαννακός (Στάνλεϋ, Γκόρτον, μασκοφόρος, Σουλεϊμάν)

Κώστας Μαλιώρας (Μακφαρλάραν, πειρατής, έμπορος)

Εικόνα 202 Μακέτα σκηνικών

Παραστάσεις: ¹¹⁵

Για τους μαθητές:

Πρωινές παραστάσεις για μαθητές, στο διάστημα από Ιανουάριο έως Μάρτιο 2014

Για το κοινό:

Δόθηκαν συνολικά οκτώ παραστάσεις στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου στις 10,11, 12, 13 Απριλίου & στις 21, 22, 23,24 Απριλίου 2014

Εικόνα 203 Η ζωγραφική του σκηνικού

¹¹⁵ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

Σημείωμα σκηνοθέτη.¹¹⁶

Ελίζα. Ή αλλιώς, πώς η δύναμη της θέλησης εμπνέει και τα πιο τολμηρά μας όνειρα! Ένα θεατρικό έργο με όμορφες εναλλαγές και γλυκά συναισθηματικά περάσματα. Χιούμορ, περιπέτεια, συγκίνηση, άνθρωποι και τόποι, σκηνικές εικόνες εναλλάσσονται αρμονικά και διαλεκτικά μεταξύ τους -όλα σοφά δομημένα, δοσμένα από ήρωες αληθινούς. Ένα έργο που η δύναμη της αλήθειας του το κάνει διαχρονικό και αγαπητό από όλους, παιδιά, νέους και ενήλικες.

Στο Δημοτικό μας Θέατρο συγκροτήσαμε ένα θίασο με νέους καλλιτέχνες και δημιουργούς, φανταστήκαμε και δημιουργήσαμε ένα υπέροχο σκηνικό ταξίδι με εικόνες, χρώματα κι αρώματα, με μουσικές εξαισίες και κυρίως με τη μοναδική δύναμη του ηθοποιού, που μεταβάλλει τη σκηνική στιγμή σε παύση αιωνιότητας, το γέλιο σε δώρο αγάπης και τη συγκίνηση σε υπέρβαση και λύτρωση από την καθημερινότητα.

Τα παιδιά και οι νέοι θα απολαύσουν αυτήν την ιδιαίτερη ζεστασιά και μαγεία του θεάτρου, το ταξίδι της συνύπαρξης των τεχνών και κυρίως αυτό που έχουμε και εκφράζουμε ως ανάγκη: τη δια-προσωπική επι-κοινωνία. Μια αισθητική επικοινωνία μοναδική και ανεπανάληπτη.

Ελίζα. Η δύναμη της πίστης, της ελπίδας και της αγάπης.

Εικόνα 204 Η κορυφαία σκηνή της παράστασης

¹¹⁶ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Εικόνα 205 Το σκηνικό της Β΄ πράξης, στο καράβι

Η υπόθεση του έργου.¹¹⁷

Μια ιστορία αγάπης που απευθύνεται σε θεατές κάθε ηλικίας. Με κωμικές εικόνες, δράση και περιπέτεια, ξιφομαχίες, ναυμαχίες, αράπικα παζάρια, σουλτάνους, πειρατές και έναν πράσινο παπαγάλο.

Μια παράσταση που συνδυάζει το γέλιο και τη συγκίνηση, την περιπέτεια και την τρυφερότητα. Μοναδικές ερμηνείες, υπέροχα σκηνικά και κοστούμια, ιδιαίτερη μουσική και εντυπωσιακές προβολές.

Υπόθεση: Βρισκόμαστε στο λιμάνι του Πλύμουθ πριν από τετρακόσια χρόνια. Στην ταβέρνα «Το κόκκινο λιοντάρι» εργάζεται μια κοπέλα έξυπνη, γενναία και πεισματάρη, η Ελίζα. Ναύτες, μούτσοι, πειρατές και καπετάνιοι την θαυμάζουν και την αγαπούν. Εκείνη όμως έχει δώσει την καρδιά της στον Πάτρικ, έναν αξιωματικό του ναυτικού που λείπει σε μακρινό ταξίδι. Ο καιρός περνάει κι ο Πάτρικ δεν γυρίζει. Η Ελίζα ναυλώνει ένα καράβι για να πάει να τον βρει. Ξεκινάει για την Αφρική όπου την περιμένουν δοκιμασίες και περιπέτειες. Ταξιδεύοντας μαζί της, με τους τρεις φίλους της και έναν παπαγάλο, οι θεατές θα παρακολουθήσουν ναυμαχίες, ναυάγια και ξιφομαχίες, θα βρεθούν σε αράπικα παζάρια και μαυριτανικά παλάτια.

Το έργο μιλάει για τη δύναμη της θέλησης και της πίστης, του έρωτα και της φιλίας. «Η Ελίζα της Καλογεροπούλου δεν είναι μόνο ένα έργο για παιδιά, είναι ένα από τα σημαντικότερα κείμενα του νεοελληνικού θεάτρου». Κώστας Γεωργουσόπουλος -Το Βήμα.

¹¹⁷ Πηγή: Δελτίο τύπου του θεάτρου.

Εικόνα 206 Σκηνή από την παράσταση, Ο Μακφαρλάραν, η Ελίζα και ο Φρέντνυ

Κριτικές:

«Πολυτροπική καλαισθησία». Αυτή η φράση σχηματίστηκε στο νου μου όταν, μετά την αυλαία της τελευταίας παράστασης του Δημοτικού Θεάτρου την περασμένη Πέμπτη, επιχείρησα να δώσω έναν αντιπροσωπευτικό χαρακτηρισμό για το θέαμα που είχα τη χαρά να παρακολουθήσω στην κατάμεστη, γεμάτη θαλπωρή αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου και Θεάτρου στον «Μύλο του Ματσόπουλου». Πρόκειται για το έργο της Ξένιας Καλογεροπούλου «Ελίζα», το οποίο σκηνοθέτησε (σε σκηνοθετική προσαρμογή) με ευαισθησία και ευρηματικότητα ο Στέφανος Νταλάσης, που μας έχει συνηθίσει σε ιδιαίτερες επιμελημένες παραγωγές.

«Πολυτροπική καλαισθησία» λοιπόν. Η εξαμελής ομάδα των ηθοποιών, η οποία αντεπεξήλθε στην υλοποίηση μεγαλύτερου αριθμού ρόλων, στηριζόμενη στο καλό πλαίσιο που δημιούργησε η αφανής ομάδα των συντελεστών που παισιώνει μια παράσταση, μετέφερε το κοινό στον χωροχρόνο της ιστορίας με πειστικότητα, αυθεντικότητα και σεβασμό του λειτουργήματος του θεάτρου. Εποίησαν ήθος, χωρίς να δίνουν ποτέ την αίσθηση ότι υποδύονται. Ήταν οι ίδιοι οι ρόλοι τους. Αυτό αποτελεί δείγμα καλλιτεχνικής ωριμότητας, η οποία υπηρετεί ως αυτονόητη την αισθητική με την ευρύτερη σημασία του όρου, ως συνύφανση μορφής, νοήματος και ήθους.

Αν η συνεισφορά των ηθοποιών ήταν ολοκληρωμένη, το ίδιο έχουμε να πούμε και για εκείνη των υπολοίπων συντελεστών. Από τη σκηνοθεσία (η οποία ανέλαβε να αναμορφώσει ένα κείμενο σε ζωντανό λόγο και ήθος που λειτουργεί σε συγκεκριμένο κοινό εν τόπω και χρόνω), τα ευρηματικά και ατμοσφαιρικά σκηνικά όπως και τα εξαιρετικά κοστούμια, αμφότερα υποστηριγμένα από τον σωστά επιλεγμένο φωτισμό, καθώς και τη λειτουργική χρήση βιντεοπροβολής σε κάποια σημεία, έως την εμπλουτισμένη σε σχέση με την αθηναϊκή παράσταση μουσική της Καραϊνδρου, όλα υπηρέτησαν με τον καλύτερο τρόπο την παράσταση -σε μεγάλο βαθμό τοπική παραγωγή- σε μια εποχή που η έλλειψη μέσων πρέπει να εξισορροπείται από περίσσειμα ψυχής.

Με τέτοιες παραστάσεις δικαιώνεται η αρχαιοελληνική αντίληψη του θεάτρου ως διδασκαλία και είναι σημαντική προσφορά για τα παιδιά (αλλά και τους ενήλικες) της πόλης μας να τις παρακολουθούν· έστω ως νησίδες αισθητικής αγωγής και αντίστασης στην πολυτροπική ακαλαισθησία της δημόσιας σκηνής. Δρ Αγαθοκλής Αζέλης. Πηγή: <http://trikipress.gr/>

Εικόνα 207 Σκηνή από την παράσταση, (Στην ταβέρνα Το κόκκινο λιοντάρι)

Πρόκειται για μια ιστορία αγάπης με δράση και περιπέτεια, ξιφομαχίες, ναυμαχίες, αράπικα παζάρια, σουλτάνους, πειρατές και έναν πράσινο παπαγάλο. [...]

Οι ταλαντούχοι ηθοποιοί μας καθήλωσαν κυριολεκτικά και μας προσέφεραν γέλιο και συγκίνηση, τα υπέροχα σκηνικά και κοστούμια μας μετέφεραν σε αράπικα παζάρια και μαυριτανικά παλάτια, η ιδιαίτερη μουσική και οι εντυπωσιακές προβολές μας βοήθησαν να παρακολουθήσουμε ναυμαχίες, ναυάγια και ξιφομαχίες. Όλα ήταν υπέροχα, ο ήχος, η μουσική, τα σκηνικά. Ευχαριστούμε όλους τους συντελεστές του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων, διότι έδωσαν την ευκαιρία στους μαθητές όλων των τάξεων να παρακολουθήσουν το υπέροχο θεατρικό έργο «Ελίζα» και να διδαχθούν αξίες διαχρονικές όπως είναι: η αγάπη που μεταμορφώνει ακόμα και τη θυσία σε χαρά, η θέληση που σε υποχρεώνει να νικάς, όταν το λογικό σου, σου λέει ότι έχασες, η πίστη που είναι η δύναμη της ζωής και η ελπίδα που τελευταία πεθαίνει. Σας ευχαριστούμε από καρδιάς.

Εφημ. «διάλογος» 14/04/2014

Εικόνα 212 Ο Πατρικ, η Ελίζα στην κερασιά

Εικόνα 213 Στο βασίλειο της Μπαφούρας

Η «Ελίζα» εντυπωσίασε τους μικρούς μαθητές του 5ου Δημοτικού Σχολείου Τρικάλων

Η θεατρική παράσταση "Ελίζα" της Ξένιας Καλογεροπούλου είναι ένα θαυμάσιο έργο για μικρούς και μεγάλους, ένας ύμνος στην αγάπη που επιμένει και υπομένει για να κερδίσει στο τέλος μέσα από περιπέτειες και ανατροπές.

Η εξαιρετική σκηνοθεσία του Στέφανου Νταλάση, τα υπέροχα σκηνικά του Στέργιου Στάμου, καθώς και η μαγευτική μουσική της Ελένης Καραϊνδρου και, πάνω απ' όλα, η ερμηνεία των ηθοποιών μίλησε στις καρδιές των παιδιών που ενθουσιάστηκαν και το παρακολούθησαν με μεγάλο ενδιαφέρον.

Είναι ένα σημαντικό πολιτιστικό γεγονός για την πόλη μας και την περιοχή μας.

Ένα μεγάλο μπράβο σε όλους τους συντελεστές του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων! Οι εκπαιδευτικοί του 5ου Δημοτικού Σχολείου Τρικάλων.

Εφημ. Πρωινός Λόγος 5/3/2014.

Εικόνα 214 Πειρατής, Αζελάχ και Σουλεϊμάν

Εικόνα 215 Το πρόγραμμα της παράστασης

Εικόνα 216, Ο Μακφαρλάραν, η Ελίζα και ο Φρέντυ

Εικόνα 217 Η Ελίζα

Εικόνα 218 Ο Πάτρικ και η Ελίζα στην κερασιά

Εικόνα 219 Η Ελίζα και ο Φρέντο και ο Μακφαρλάραν,

Εικόνα 220 Ο Πάτρικ και η Ελίζα

Εικόνα 221 Ο Αζελάχ, η Ελίζα και ο Σουλειμάν

Εικόνα 222 Από παράσταση για τους μαθητές

Εικόνα 223 Από παράσταση για τους μαθητές

Χειμώνας 2016-17

Δημήτρη Ποταμίτη

Ιστορίες του παππού Αριστοφάνη

Στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου στο Μύλο Ματσόπουλου.

Εικόνα 224 Η αφίσα και το πρόγραμμα της παράστασης

Συντελεστές: ¹¹⁸

Σκηνοθεσία: Στέφανος Νταλάσης, Επιμέλεια κίνησης-βοηθός σκηνοθέτης: Πατρίτσια Λάζου, Κοστούμια: Εβελίνα Δασκαλοπούλου, Κινηματογράφηση-προβολές: Γιάννης Φλούλης, Οργάνωση παραγωγής: Βικτωρία Καραμούζη.

¹¹⁸ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Εικόνα 225 Σκηνή από την *Ειρήνη*

Διανομή:

Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος,

Βίκυ Ιακωβάκη,

Γωγώ Κατσιανάκου,

Κώστας Μπουραζάνας,

Φανή Σπανού,

Σια Φαράκη.

Εικόνα 226 Σκηνή από τους *Αχαρνείς*

Σημείωμα σκηνοθέτη.¹¹⁹

Εικόνες και μνήμες, χρώματα και αρώματα, άνθρωποι και ρόλοι, μορφές και πρόσωπα, θεατρίνοι και επι-κοινωνία, ήχοι και μουσικές, εκφράσεις και γέλιο, συνθέτουν το ψηφιδωτό του κωμικού στο πέρασμα του χρόνου. Οι εκφάνσεις της κωμωδίας και οι μουσικές που τις συνοδεύουν είναι χαραγμένα έντονα μέσα μας και κάθε φορά μας δημιουργούν ευφορία, μας μεταφέρουν μνήμες γεμάτες χαρά και ξεγνοιασιά. Αποτελούν δομικά στοιχεία του πολιτισμού, μια μοναδική συνάντηση και επικοινωνία καλλιτεχνών και θεατών. Ο κωμικός καλλιτέχνης δημιουργεί μια ιδιαίτερη σχέση με το κοινό του. Οι εκφράσεις του κωμικού τροφοδοτούν με γέλιο και ευφορία τους θεατές, αλλά παράλληλα εμπνέουν τους δημιουργούς και καλλιτέχνες στην εξέλιξη της κωμικής τέχνης.

*Με αγάπη στους δημιουργούς του κωμικού, επιλέξαμε σταθμούς της κωμωδίας που βρίσκονται σε διαλεκτική σχέση με τα έργα του Αριστοφάνη και με το σημερινό θεατή. Έτσι, συνθέσαμε τρεις κωμωδίες του Αριστοφάνη *Ειρήνη*, *Αχαρνής* και *Πλούτος*, σε διασκευή του Δ. Ποταμίτη, μέσα από ένα ενιαίο άξονα προσέγγισης που είναι η κωμική έκφραση μέσα στο χρόνο. Παρουσιάζουμε την κυκλική πορεία της κωμωδίας, ξεκινώντας από τη μάσκα και την κυριαρχία του λόγου, τη κωμωδία χαρακτήρων, το θέατρο σκιών και τον караγκιόζη και τέλος το σωματικό θέατρο και το μπουρλέσκ και την απογείωση της στο βουβό κινηματογράφο.*

Μια ενδιαφέρουσα ιδέα και σκηνοθετική προσέγγιση που με την δημιουργική έμπνευση και την συνεργασία των ηθοποιών και των καλλιτεχνικών συντελεστών εξελίχθηκε και αναπτύχθηκε σε μια πρωτότυπη παράσταση. Οι εναλλαγές των ρόλων και οι μεταμορφώσεις των ηθοποιών, σε συνδυασμό με τα καλλιτεχνικά και τεχνικά στοιχεία της παράστασης -κίνηση, κοστούμια, μουσικές, προβολές και φωτισμοί- δημιουργούν μια ενδιαφέρουσα σκηνική και αισθητική προσέγγιση της κωμωδίας, που παρουσιάζεται στον Πολυχώρο Τέχνης και Πολιτισμού Μύλος Ματσόπουλου, τον οποίο εντάσσουμε, για ακόμη μια φορά, στο καλλιτεχνικό μας έργο.

¹¹⁹ Πηγή: πρόγραμμα της παράστασης.

Εικόνα 227 Σκηνή από τον *Πλούτο*

Παραστάσεις: ¹²⁰

Για τους μαθητές:

Πρωινές παραστάσεις για μαθητές, στο διάστημα Απρίλιος - Μάϊος 2017 και επανάληψη τον Οκτώβριο.

Για το κοινό:

Δόθηκαν συνολικά τρεις παραστάσεις στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου 14, 15 και 31 Μαΐου.

Επιπλέον, η παράσταση εντάχθηκε και συμμετείχε στο Φεστιβάλ Παραστατικών Τεχνών του Δήμου Λάρισας και παίχτηκε στην σκηνή του Θεσσαλικού Θεάτρου στις 5/10/17.

Περιοδεία:

Στα Δημοτικά Διαμερίσματα του Δήμου και στις γειτονιές της πόλης το καλοκαίρι του 2017: 27/6 Μεγάλα Καλύβια, 28/6 Μεγαλοχώρι, 30/6 Παλαιόπυργος, 3/7 Ρίζωμα, 4/7 Αρδάνι, 5/7 Διαλεκτό, 6/7 Δασάκι Παναγίας (Βαλτινό), 10/7 Πρόδρομος, 11/7 Πρίνος, 12/7 Ευλοπάρικο, 13/7 Λίμνη Γκιτζή (Κεφαλόβρυσο),
Γειτονιές της πόλης: 29/8 Αγ. Μονή, 30/8 Βαρούσι, 31/8 Μουσείο Τσιτσάνη.

¹²⁰ Πηγή: αρχείο Δημοτικού Θεάτρου.

Εικόνα 228 Ο Καρίωνας-Λιγνός, ο Πλούτος- Σαρλώ και ο Χρεμόλος-Χοντρός

Εικόνα 229 Καρίωνας-Λιγνός και ο Χρεμόλος-Χοντρός

Σημείωμα για την παραγωγή ¹²¹

«Το θέατρο για παιδιά είναι όπως το θέατρο για ενήλικες αλλά καλλίτερο» Κ. Στανισλάφσκι.

Ιστορίες του παππού Αριστοφάνη. Η παράσταση είναι βασισμένη στο έργο του Δημήτρη Ποταμίτη Ιστορίες του παππού Αριστοφάνη. Πρόκειται για μια σύνθεση των κωμωδιών του Αριστοφάνη Ειρήνη, Αχαρνής, και Πλούτος. Παράλληλα, μέσα από την σκηνοθετική πρόταση, γίνεται μια αναφορά στην πορεία της κωμωδίας και της κωμικής έκφρασης στο πέρασμα των εποχών: από την αρχαία κωμωδία με την έντονη εκφραστικότητα, την κυριαρχία του λόγου και τη χρήση της μάσκας, περνάμε στο θέατρο χαρακτήρων στον θέατρο Σκιών και το ελληνικό Καραγκιόζη, και τέλος στο σωματικό θέατρο και στο μπουρλέσκ με το πέρασμα στον ασπρόμαυρο βουβό κινηματογράφο. Θα έχουν έτσι την ευκαιρία οι θεατές-μαθητές να γνωρίσουν την κωμική παράδοση μέσα από τα κείμενα του Αριστοφάνη, αλλά και από τις διαφορετικές μορφές και εκφράσεις του κωμικού.

Εικόνα 230 Από την 2^η ιστορία Αχαρνής

¹²¹ Πηγή: δελτίο τύπου του θεάτρου

Εικόνα 231 Ο Τρυγαίος και το σκαθάρι

Κριτικές:

Θεατρική μυσταγωγία, ψυχοπνευματική μέθεξη-μύηση στις αξίες και τα αγαθά της τέχνης, καλλιτεχνική εμπειρία υψηλής ποιότητας υπήρξε, για το 5ο Γενικό Λύκειο Τρικάλων, η παρακολούθηση της θεατρικής παράστασης του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων «Ιστορίες του παππού Αριστοφάνη», την Τετάρτη 18 Οκτωβρίου 2017, στο θεατράκι του Μύλου Ματσόπουλου (Πολυχώρος Τέχνης και Πολιτισμού).

Μέσα από τη μαγεία του Θεάτρου, οι μαθητές και οι μαθήτρίες μας γνώρισαν και απόλαυσαν τον πάντα επίκαιρο Αριστοφάνη, αγάπησαν τα πνευματώδη αστεία του, την ευθύβολη σάτυρά του, την ελπίδα που σαλεύει σ' όλα του τα έργα και είχαν, με τον τρόπο αυτό, πολλά να μάθουν... Το διαβεβαιώνει η υπευθυνότητα, η προσήλωση και η ωριμότητα τις οποίες επέδειξαν, κατά την παρακολούθηση της παράστασης από το πρώτο ως το τελευταίο της λεπτό!

Οι «Ιστορίες του παππού Αριστοφάνη» ανέβηκαν για πρώτη φορά το 1978 από την παιδική σκηνή του Θεάτρου Έρευνας σε σκηνοθεσία του Δημήτρη Ποταμίτη και έκτοτε το έργο κατέκτησε τις καρδιές μικρών και μεγάλων, σε πολλούς επαγγελματικούς, και ερασιτεχνικούς θιάσους. Πρόκειται για ένα διαχρονικό έργο του Δημήτρη Ποταμίτη,

που χαρακτηρίζεται από την ευστροφία του, την απλότητά του, το χιούμορ και τη διδακτική πλευρά πολλών θεμάτων που απασχολούν την κοινωνία μας, αλλά και τον κόσμο ευρύτερα. Έργο για παιδιά, εφήβους και ενήλικες βασισμένο στα έργα του Αριστοφάνη: *Ειρήνη*, *Αχαρνές*, *Πλούτος*. Άλλωστε, οι στόχοι του Αριστοφάνη είναι κατανοητοί και ξεκάθαροι σε θεατές κάθε ηλικίας και οι ήρωες των έργων του είναι πρόσωπα-σύμβολα και αναγνωρίσιμα για περισσότερα από 2.500 χρόνια τώρα.

Με πρωτότυπη σκηνοθεσία, ευφάνταστα σκηνικά, λειτουργικά κοστούμια και αξιοποιώντας (όσο χρειάζεται) τη μαγεία των πολυμέσων, η παράσταση διασκέδασε τους θεατές-μαθητές και συνοδούς καθηγητές και παράλληλα τους ταξίδεψε σε κόσμους τέτοιους – σαν αυτούς που οραματίστηκε ο μεγάλος ποιητής – που η ειρήνη, η ελευθερία η δικαιοσύνη, η παιδεία και η δημοκρατία είναι κατακτήσεις και όχι ευχές. Με δεδομένα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος μας σήμερα, αυτές γίνονται πιο επίκαιρες παρά ποτέ και οι στόχοι του μεγάλου ποιητή, εύληπτοι και σαφείς.

Ο αγαθός Τρυγαίος, που πάει στον Ουρανό για να ελευθερώσει την Ειρήνη, ο ειρηνόφιλος Δικαιοπόλης, που τα βάζει με τους πολεμόχαρους Αχαρνείς, ο αγαθός Χρεμύλος που μοιράζει στους δίκαιους τον Πλούτο που βρήκε, όπως και όλοι οι άλλοι, άλλωστε ήρωες των έργων του Αριστοφάνη, είναι πρόσωπα – σύμβολα και εύκολα αναγνωρίσιμα στους θεατές κάθε ηλικίας και οποιουδήποτε μορφωτικού επιπέδου.

Η συγκεκριμένη παράσταση του Δημοτικού Θεάτρου Τρικάλων εξέφρασε την ποιότητα όλων των συντελεστών της. Εικόνες και μνήμες της ελληνικής πολιτιστικής μας ταυτότητας, χρώματα και αρώματα της τοπικής τρικαλινής ιστορίας, άνθρωποι και ρόλοι στη διαχρονία και τη συγχρονία τους, μορφές και πρόσωπα της θεατρικής κωμωδίας και της άμεσης επικοινωνίας, ήχοι και μουσικές εκφραστικές, σύγχρονη σκηνοθετική προσέγγιση, γέλιο και γόνιμος προβληματισμός συνέθεταν την πολύτιμη καλλιτεχνική ουσία της παράστασης, το ψηφιδωτό του κωμικού στο πέρασμα του χρόνου. Δομικά στοιχεία του πολιτισμού μας συναντήθηκαν μοναδικά και κοινωνήθηκαν αβίαστα στους θεατές της.

Μέσα από ένα ενιαίο άξονα προσέγγισης που ήταν η κωμική έκφραση μέσα στο χρόνο, παρουσιάστηκε, από τους αξιόπαινους συντελεστές της παράστασης, η κυκλική πορεία της κωμωδίας από τη μάσκα και την κυριαρχία του λόγου στη κωμωδία χαρακτήρων, στο θέατρο σκιών και τον караγκιόζη και τέλος στο σωματικό θέατρο και το μπουρλέσκ με την απογείωσή της στο βουβό κινηματογράφο.

Οι συνοδοί καθηγητές: Ηλιάδη Αμαλία, φιλόλογος-Διευθύντρια, Αναγνώστου Αγγελική, φιλόλογος, Γεωργόπουλος Ιωάννης, φυσικής αγωγής, Μόρμωρη Ανδρούλα,

οικονομολόγος-Υποδιευθύντρια και Αλεξανδρή Χαρά, φιλόλογος, καθώς και οι μαθητές και μαθήτριες του 5ου ΓΕΛ Τρικάλων τους ευχαριστούμε θερμά! Αμαλία Κ. Ηλιάδη, φιλόλογος-ιστορικός, Διευθύντρια 5ου Γεν. Λυκείου Τρικάλων,

(Πηγή: www.trikalaola.gr)

Εικόνα 232 Ο θίασος

Το Μουσικό Σχολείο συναντά τον παππού Αριστοφάνη...

Μια αριστουργηματική παράσταση υψηλής ποιότητας είχαν τη χαρά να παρακολουθήσουν οι μαθητές της Γ' τάξης του Γυμνασίου του Μουσικού Σχολείου Τρικάλων.

Ανοικτές θύρες, φαντάζομαι, κρούει κάποιος υποστηρίζοντας ότι το Σχολείο μας, προσφέρει κάθε φορά πιλοτικά δείγματα εξωδιδασκτικής προσέγγισης της γνώσης, με στόχο να μετατρέπει τους μαθητές του από παθητικούς δέκτες σε δημιουργούς ή και συνδημιουργούς μέσω εναλλακτικών μορφών μάθησης.

Η επίσκεψή μας στο Μύλο Ματσόπουλου για να παρακολουθήσουν οι μαθητές μας τη θεατρική παράσταση με τίτλο «Ιστορίες του παππού Αριστοφάνη», ώστε να εμπνευστούν και να ευαισθητοποιηθούν, αποτελεί τον πιο εύστοχο τρόπο προσδιορισμού της έννοιας της μαθησιακής διαδικασίας και των εναλλακτικών της μεθόδων.

Εξήντα μαθητές παρακολούθησαν απόσπασμα τριών κωμωδιών του Αριστοφάνη, Ειρήνη, Αχαρνής και Πλούτος σε διασκευή του Δημήτρη Ποταμίτη και σκηνοθεσία του χαρισματικού συντοπίτη σκηνοθέτη Στέφανου Νταλάση, μέσα από έναν ενιαίο άξονα προσέγγισης που είναι η κωμική έκφραση μέσα στο χρόνο. Μια πρωτότυπη παράσταση αναπτύχθηκε και εξελίχθηκε στον πολυχώρο Τέχνης και Πολιτισμού του Δημοτικού Θεάτρου με τη συνεργασία ηθοποιών και καλλιτεχνικών συντελεστών, παρουσιάζοντας την κυκλική πορεία της κωμωδίας, ξεκινώντας από τη μάσκα και την κυριαρχία του λόγου, την κωμωδία χαρακτήρων, το θέατρο σκιών και τον Καραγκιόζη, το σωματικό θέατρο και το μπουρλέσκ και την απογείωσή της στο βουβό κινηματογράφο.

Μετά το τέλος της θεατρικής παράστασης επιστρέψαμε στο σχολείο και στις προγραμματισμένες διδακτικές ώρες στη σχολική τάξη, όπου μέσα από έναν αναγκαίο γόνιμο αναστοχασμό, σχολιάζοντας τα διαχρονικά αριστοφανικά μηνύματα, αναρωτηθήκαμε, αν είναι ο παππούς Αριστοφάνης επίκαιρος ή εμείς παραμένουμε σταθερά αδιόρθωτοι εδώ και 2.500 χρόνια...! Φανερά ενθουσιασμένοι και ικανοποιημένοι οι μαθητές μου από το έντονο βίωμα, ένιωσαν την ανάγκη να με ευχαριστήσουν για την πρωτοβουλία, την οργάνωση και την πετυχημένη υλοποίηση αυτής της διδακτικής επίσκεψης, με την προτροπή να διευρύνουμε και να υλοποιήσουμε ξανά ανάλογες δράσεις.

Γεμάτη ικανοποίηση κι εγώ από το ήθος των μαθητών μας, τους ευχαριστώ που με τη συμπεριφορά τους έγιναν συνδημιουργοί στο αισθητικό αποτέλεσμα. Συναδελφικές ευχαριστίες αξίζουν στη Μαρία Μανθέλα, φιλόλογο και θεατρολόγο, στους φιλόλογους Φανή Μπαλαμώτη και Γιώργο Σιούτα καθώς και στη Μαριάννα Τσιανάκα, φιλόλογο Ειδικής Αγωγής, για την άψογη συνεργασία μας, η οποία προκύπτει μόνο μέσα από ανθρώπους με μεγαθυμία και ευαισθησία. Ευχαριστίες αξίζουν και στους γονείς, που με την ευγενική στάση τους μας εμπιστεύτηκαν για άλλη μια φορά τα παιδιά τους.

Σε εποχή που ο πολιτισμός της εικόνας απειλεί να κατακυριεύσει τις νεανικές ψυχές αφενός και που το στείρο (και μάλλον πεπαλαιωμένο) εκπαιδευτικό σύστημα επιμένει να θεωρεί «χαμένο χρόνο» τον χρόνο που αφαιρείται από την παραδοσιακή διδασκαλία στην τάξη αφετέρου, τα ποιοτικά οργανωμένα εγχειρήματα από εκπαιδευτικούς που, σεβόμενοι τους μαθητές, αγαπούν και τιμούν το λειτούργημά τους χωρίς να διακατέχονται από την ευκολία της νοοτροπίας του περαστικού από το

*σχολείο, θα αποτελούν αναγκαία και ικανή συνθήκη για αναβαθμισμένο, ελκυστικό, μα
πρωτίστως δημιουργικό Δημόσιο Σχολείο. Μαρία Αγναντή, φιλόλογος στο Μουσικό
Σχολείο.*

(Πηγή: <http://trikalain.gr>).

Εικόνα 233 Από παράσταση για μαθητές

Εικόνα 234 Από την περιοδεία

Εικόνα 235 Από την περιοδεία

Εικόνα 236 Από την περιοδεία

Εικόνα 237 Από την περιοδεία

Παράρτημα Γ

Ταινία με αποσπάσματα από τις παραστάσεις

Γ.1 Σημειώσεις για την δημιουργία της ταινίας

- Για την πραγματοποίηση της ταινίας έγινε μια μεγάλη έρευνα και επεξεργασία του οπτικοακουστικού υλικού του Δημοτικού Θεάτρου.
- Στην συνέχεια έγινε ψηφιοποίηση του αρχείου και ειδικότερα του οπτικού, φωτογραφικού και βιντεοσκοπημένου υλικού καθώς και των μουσικών των παραστάσεων.
- Αρχικά έγινε μια κόπια εργασίας και μια αρχική μήτρα πολλών ωρών.
- Και κατόπιν στο μοντάζ δημιουργήθηκε η ταινία-ντοκιμαντέρ με αποσπάσματα από τις παραστάσεις των 20 χρόνων του Δημοτικού Θεάτρου διάρκειας 1 και ½ ώρας.
- Η ταινία αυτή θα έχει πολλαπλές αποστολές, αφού θα μπορεί να δοθεί σε θεατρικούς οργανισμούς, σε σχολές θεάτρου, σε Πανεπιστήμια, σε μουσεία, σε Δήμους και Δημοτικά Θέατρα κλπ, αλλά και σε ερευνητές και μελετητές του θεάτρου, της τέχνης και της πολιτισμικής αποκέντρωσης.

Επιπλέον, θέλουμε να επισημάνουμε τα εξής:

- Η βιντεοσκόπηση -όπως είναι γνωστό- δεν μπορεί να καταγράψει την ζωντανή επικοινωνία της θεατρικής τέχνης.
- Η ποιότητα της κάθε βιντεοσκόπησης εξαρτάται από τα τεχνικά μέσα και τις δυνατότητες του εκάστοτε εικονολήπτη.
- Οι συντελεστές των παραστάσεων καθώς και τα διοικητικά συμβούλια του οργανισμού αναφέρονται αναλυτικά στο τέλος της ταινίας.
- Οι μουσικές της ταινίας είναι από τις αντίστοιχες παραστάσεις.

- Οι παραστάσεις αποκτούν μια άλλη δυναμική από το 2002 και μετά όταν σκηνοθετούνται στο χώρο του Μύλου Ματσόπουλου.
- Τέλος, να σημειώσουμε ότι στο διάστημα 1997-2002, η βιντεοσκόπηση των παραστάσεων είναι μονοκάμερη και με εμφανείς τεχνικές αδυναμίες, ενώ στο επόμενο διάστημα υπάρχει σαφώς καλυτέρευση των βιντεοσκοπήσεων.

Αρχείο-έρευνα-σκηνοθετική επιμέλεια: Στέφανος Νταλάσης

Τεχνική υποστήριξη- μοντάζ: Γιάννης Φλούλης

Γ.2 Το αρχείο της ταινίας

https://www.dropbox.com/s/ya27b9qyqsgquvd/%CE%94%CE%97%CE%9C%CE%9F%CE%A4%CE%99%CE%9A%CE%9F%20%CE%98%CE%95%CE%91%CE%A4%CE%A1%CE%9F%20%CE%A4%CE%A1%CE%99%CE%9A%CE%91%CE%9B%CE%A9%CE%9D_%CE%9A%CE%91%CE%9B%CE%9B%CE%99%CE%A4%CE%95%CE%A7%CE%9D%CE%99%CE%9A%CE%9F%20%CE%95%CE%A1%CE%93%CE%9F_%CE%A4%CE%91%CE%99%CE%9D%CE%99%CE%91.mp4?dl=0